

DECYZJA

Na podstawie art. 217 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. *Prawo ochrony środowiska* (Dz. U. z 2022 r. poz. 2556 z późn. zm.) oraz art. 104 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. *Kodeks postępowania administracyjnego* (Dz. U. z 2023 r. poz. 775 z późn. zm.), po rozpatrzeniu wniosku złożonego przez Grupę Azoty Zakłady Azotowe Kędzierzyn S.A. w Kędzierzynie-Koźlu nr WE/42/23 z 16 stycznia 2023 r. (data wpływu do UMWO – 18.01.2023 r.) o wydanie pozwolenia zintegrowanego ujednolicającego tekst obowiązującego pozwolenia zintegrowanego udzielonego decyzją Wojewody Opolskiego nr ŚR.III-MJ-6610-1-29/05 z 30 czerwca 2006 r. (wraz z późniejszymi zmianami w decyzjach Marszałka Województwa Opolskiego), dla instalacji do spalania paliw o łącznej mocy nominalnej 203,9 MW_t (moc na wejściu do instalacji) i instalacji do składowania odpadów innych niż niebezpieczne – mieszanek popiołowo-żużlowych, o zdolności przyjmowania 273,6 Mg odpadów na dobę (w przeliczeniu na suchą masę) i pojemności 9,5 mln Mg, przy rzędnej 216 m n.p.m., położonych i eksploatowanych na terenie Grupy Azoty ZAK S.A. w Kędzierzynie-Koźlu przy ul. Mostowej 30A

orzekam

- I. udzielić **Grupie Azoty Zakładom Azotowym Kędzierzyn S.A. w Kędzierzynie-Koźlu** pozwolenia zintegrowanego dla instalacji do spalania paliw o łącznej mocy nominalnej 203,9 MW_t (moc na wejściu do instalacji) oraz instalacji do składowania odpadów innych niż niebezpieczne - mieszanek popiołowo-żużlowych o zdolności przyjmowania 273,6 Mg odpadów na dobę (w przeliczeniu na suchą masę) i maksymalnej pojemności łącznej wszystkich trzech komór 9,5 mln Mg, przy rzędnej 216 m n.p.m., położonych i eksploatowanych na terenie Grupy Azoty Zakłady Azotowe Kędzierzyn S.A. w Kędzierzynie-Koźlu przy ul. Mostowej 30A, na warunkach określonych w niniejszej decyzji:

1. Rodzaj i parametry instalacji istotne z punktu widzenia przeciwdziałania zanieczyszczeniom**1.1. Rodzaj prowadzonej działalności**

Grupa Azoty Zakłady Azotowe Kędzierzyn S.A. w Kędzierzynie-Koźlu prowadzi działalność w zakresie:

- produkcji chemikaliów organicznych i nieorganicznych,
- produkcji nawozów i związków azotowych,
- wytwarzania, przesyłania i dystrybucji energii elektrycznej,
- produkcji i dystrybucji ciepła (pary wodnej i gorącej wody),
- poboru i uzdatniania wody z wyłączeniem działalności usługowej,
- działalności usługowej w zakresie rozprowadzania wody,
- prac badawczo-rozwojowych w dziedzinie nauk chemicznych.

1.2. Rodzaj i parametry instalacji istotne z punktu widzenia przeciwdziałania zanieczyszczeniom

Instalacje objęte pozwoleniem zintegrowanym:

1) Instalacja do spalania paliw o nominalnej mocy 203,9 MW_t

Elektrociepłownia służy do produkcji energii cieplnej i elektrycznej zużywanej na potrzeby Grupy Azoty Zakłady Azotowe Kędzierzyn S.A. w Kędzierzynie-Koźlu, funkcjonujących w ich obrębie podmiotów zewnętrznych oraz przedsiębiorstwa zaopatrującego część miasta Kędzierzyna-Koźla w energię cieplną.

W instalacji spalania paliw eksploatowane są dwa kotły parowe nr K10 i nr K11 o łącznej mocy cieplnej 203,9 MW_t (na wejściu). Kotły charakteryzują się następującymi parametrami:

Kocioł nr K10:

- rok uruchomienia – 2017,
- producent – Rafako S.A.,
- wydajność produkcyjna kotła – 140 Mg/h,
- moc cieplna nominalna – 121,1 MW_t,
- typ kotła – parowy, pyłowy,
- sprawność kotła – ≥ 91,5 %,
- temperatura wody zasilającej – 125 °C,
- ciśnienie pary – 7,5 MPa,
- temperatura pary – 495 ±5 °C,
- zużycie węgla (maks.) – 21,3 Mg/h,
- temperatura spalania – 1300 °C,
- ilość palników w kotle – 12 palników w zabudowie tangencjalnej (po 4 z każdego młyna i po 1 w każdym rogu kotła). Podczas normalnej pracy kotła pracuje 8 palników.

Kocioł nr K11:

- rok uruchomienia – 2023,
- producent – Ekol,
- wydajność produkcyjna kotła – 100 Mg/h,
- moc cieplna nominalna – 82,8 MW_t,
- typ kotła – parowy, gazowy,
- sprawność kotła – 92-96 %,
- temperatura wody zasilającej – 125 °C,
- ciśnienie pary – 7,5±0,1 MPa,
- temperatura pary – 495 ±5 °C,
- zużycie gazu (maks.) – 9662 Nm³/h,
- temperatura spalania – 1760 °C,
- ilość palników w kotle – 2 palniki gazowe na suficie komory spalania.

Kotły nr K10 i nr K11 stanowią niezależne źródła emisji i dla nich nie ma zastosowania pierwsza, ani druga zasada łączenia, o których mowa w art. 157a ustawy *Prawo ochrony środowiska*.

Zdolność produkcyjna instalacji do spalania paliw wynosi:

- instalacja kotła nr K10 – 140 Mg/h pary o parametrach 7,5 MPa i 495±5 °C, co odpowiada maksymalnej produkcji 1 226 400 Mg/rok równoważnej 4 157 496 GJ/rok;
- instalacja kotła nr K11 – 100 Mg/h pary o parametrach 7,5±1 MPa i 495±5 °C, co odpowiada maksymalnej produkcji 336 000 Mg/rok równoważnej 1 139 040 GJ/rok.

Para z kotłów kierowana jest do turbozespołów, w których na drodze przemian energetycznych uzyskuje się energię elektryczną (generator) i parę (upusty turbin).

Charakterystyka turbozespołów jest następująca:

Tabela nr 1

Lp.	Charakterystyka	Nr turbozespołu				
		TG-1	TG-3	TG-7	TG-6	TG-2 POLTUR
1.	Producent	I Brneńska Skoda	I Brneńska Skoda	I Brneńska Skoda	Siemens	IMP
2.	Typ turbiny	Przeciwprężna	Upustowo-przeciwprężna	Upustowo-przeciwprężna	Upustowo-kondensacyjna	Przeciwprężna
3.	Moc generatora (MW)	16,6	14,6	14,6	25	1

4.	Upusty pary (MPa)	-	1,5	1,5	1,5 – upusty 1 i 2 0,25 – upust 3 0,003 – upust regeneracyjny	- (turbina zasilana ciepłem odpadowym para 0,6 MPa)
5.	Przeciwprężność	0,15	0,6	0,6	Ciśnienie w skraplaczu: 0,0055 MPa (abs)	0,15/0,25

a) Parametry i warunki wytwarzania energii cieplnej i elektrycznej w układzie kotła nr K10 i turbogeneratorów TG-1, TG-3, TG-7, TG-6 i TG2

Kocioł opalany jest węglem (miałem węgla kamiennego) o następujących granicznych parametrach:

- wartość opałowa nie mniejsza niż $19 \div 20$ MJ/kg,
- zawartość popiołu maksymalnie $26 \div 30\%$ wag.,
- zawartość siarki całkowitej nie więcej niż 1,0% wag.

Jako paliwo rozruchowe, dla uruchomienia kotła, stosowany jest olej opałowy o następujących parametrach:

- wartość opałowa nie mniej niż 40,0 MJ/kg,
- zawartość siarki nie więcej niż 1%.

Zużycie oleju na pojedynczy rozruch wynosi nie więcej niż 7,0 Mg.

Proces otrzymywania energii odbywa się w następujących etapach:

- przygotowanie i dostarczenie paliwa do kotła,
- przygotowanie i zasilanie wodą,
- wytwarzanie energii cieplnej,
- wytwarzanie energii elektrycznej,
- oczyszczanie spalin – odazotowanie,
- oczyszczanie spalin – odpylanie,
- oczyszczanie spalin – odsiarczanie,
- odbieranie żużla,
- odbieranie popiołu.

Na potrzeby wytwarzania energii cieplnej i elektrycznej pracują także: układ chłodzenia i układ wytwarzania sprężonego powietrza.

Przygotowanie i dostarczenie paliwa

Węgiel kamienny transportowany jest z placu składowego lub z wywrotnicy wagonowej do bunkrów przykotłowych jednym z dwóch oddzielnych ciągów transportowych. Węgiel z bunkrów podawany jest podajnikami ślimakowymi poprzez wagi tensometryczne do dwóch z trzech młynów zainstalowanych przy kotle.

Olej służący wyłącznie do rozpalamia kotła dostarczany jest autocysterną i rozładowywany do naziemnego zbiornika magazynowego o pojemności roboczej ok. 35 m³, z którego podawany jest pompą do palników kotła.

Przygotowanie i zasilanie wodą

Kocioł zasilany jest mieszaniną wody zdeminielizowanej i kondensatów powrotnych z instalacji produkcyjnych i układów wewnętrznych elektrociepłowni.

Woda zdeminielizowana podawana jest z Instalacji syntezy amoniaku (woda gorąca) i ze Stacji Uzdatniania Wody, a w przypadku postoiu Instalacji syntezy amoniaku, tylko ze Stacji Uzdatniania Wody, po podgrzaniu w wymienniku ogrzewanym parą wodną o ciśnieniu 0,35 MPa (abs). Na kondensaty składają się kondensaty powrotne z instalacji produkcyjnych, kondensaty wewnętrzne elektrociepłowni oraz kondensat powstający w wyniku skroplenia pary z wylotu turbiny. Woda zdeminielizowana i

kondensat są poddane odgazowaniu w odgazowywaczu termicznym. Pompowana woda o temperaturze 125°C, zasilająca kocioł, jest poddawana korekcji chemicznej polegającej na dozowaniu środka odtleniającego i wody amoniakalnej o stężeniu 1% korygującej wartość pH.

Wytwarzanie energii cieplnej

Energia cieplna wytwarzana jest w kotle typu OP 140 jako para wodna przegrzana o temperaturze 495°C pod ciśnieniem 7,5 MPa. Kocioł OP 140 jest kotłem dwuciągowym, z podciśnieniową komorą paleniskową wyposażoną w 8 palników w zabudowie tangencjalnej. Cyrkulacja wody kotłowej odbywa się w sposób naturalny. Ściany kotła są zbudowane jako membranowe, z rur połączonych płaskownikami. Cała część ciśnieniowa kotła jest zawieszona na konstrukcji nośnej, co umożliwia płynne kompensowanie wydłużeń cieplnych występujących podczas pracy kotła.

Produkcja ciepła odbywa się w wyniku przemiany energii chemicznej paliwa w energię cieplną zawartą w parze wodnej. Kocioł opalany jest pyłem węgla kamiennego przygotowywanym w młynach kulowych typu 6M75. Zainstalowane są trzy młyny, z których w normalnym ruchu pracują dwa, natomiast trzeci stanowi rezerwę. Do każdego z młynów, przy pomocy wentylatorów młynowych wprowadzane jest powietrze służące do transportu pyłu węglowego do palników.

Pył węglowy przygotowany w młynach podawany jest do palników, do których wprowadzane jest również powietrze do spalania paliwa. Powietrze transportowe jest uwzględniane w bilansie powietrza do spalania przez system sterowania procesem spalania. W celu zapewnienia warunków niskoemisyjnego spalania, powietrze do spalania jest dzielone na dwa strumienie. Strumień dodatkowy wprowadzany jest do kotła nad palnikami przez tzw. dysze SOFA, co pozwala ograniczyć zasięg strefy spalania paliwa o najwyższej temperaturze poniżej granicy powstawania tlenków azotu.

Energia chemiczna paliwa wyzwolana podczas spalania jest przejmowana przez przepływającą w rurach ekranowych mieszaninę wodno-parową. Utrzymywana w warunkach równowagi termodynamicznej mieszanina wodno-parowa trafia do walczaka gdzie następuje rozdział faz i zatrzymanie kropelek wody porywanych przez strumień pary. Woda z walczaka, rurami opadowymi przepływa do rur ekranowych. Para nasycona z walczaka przepływając przez kolejne przegrzewacze umieszczone w strumieniu spalin odprowadzanych ze strefy spalania do kanałów spalin przejmuje energię. Para przegrzana opuszczająca ostatni stopień przegrzewu (tzw. para świeża) osiąga temperaturę 495°C. Temperatura pary świeżej jest regulowana przez wtrysk wody kotłowej do schładzaczy pary zabudowanych pomiędzy poszczególnymi stopniami przegrzewu pary. Para świeża odprowadzana jest do kolektora pary 7,2 MPa.

Spaliny stopniowo oddając ciepło wodzie kotłowej i parze przepływają do strefy ekonomizera, podgrzewając wodę zasilającą kocioł. Wychłodzone do temperatury 320–360°C spaliny kierowane są przez układ katalitycznej redukcji tlenków azotu (SCR), a następnie przez obrotowy podgrzewacz powietrza (LUV0), służący podgrzewaniu powietrza do spalania. Wyczerpane spaliny, schłodzone do temperatury 125–140°C, odprowadzane są za pomocą wentylatorów wyciągowych.

Szczelność komory spalania, niezależnie od stanu urządzenia i aktualnej wielkości wydłużeń cieplnych jest zapewniona przy pomocy zamknięcia wodnego zlokalizowanego w dnie kotła. Stałe produkty spalania odprowadzane są z kotła przy pomocy mokrego odzūżlacza zgrzeblowego, umieszczonego w zamknięciu wodnym kotła.

Wytwarzanie energii elektrycznej

Wytwarzanie energii elektrycznej odbywa się w skojarzeniu z produkcją pary. Proces ten odbywa się w pięciu turboszespołach (TG-1, TG-3, TG-7, TG-6 i TG-2), wyposażonych w dwie turbiny upustowo-przeciwprężne (TG-3, TG-7), jedną turbinę przeciwprężną (TG-1), jedną turbinę upustowo-kondensacyjną (TG-6) i jedną turbinę badawczą przeciwprężną (TG-2).

Para z kolektora pary 7,2 MPa doprowadzana jest do turbiny, gdzie następuje - w wyniku rozprężania - przemiana energii wewnętrznej pary w energię kinetyczną jej strugi, a następnie energia kinetyczna zamieniana jest w energię mechaniczną za pomocą łopatek turbiny. Przetworzenie energii mechanicznej

na energię elektryczną następuje w uzwojeniu stojana generatora, którego wirnik napędza turbina za pomocą przekładni zębatej.

Turbina TG-6 posiada kilka upustów. Z upustu pierwszego zasilany jest kolektor pary 1,5 MPa.

Z upustu drugiego zasilane są parą 0,25 MPa:

- stacja odgazowania wody zasilającej,
- podgrzewacze powietrza kotła,
- podgrzewacze wody zdemineralizowanej,
- wymiennik ciepłowniczy Centrali miejskiej i wymienniki ciepłownicze Centrali zakładowej,
- wymiennik regeneracji niskoprężnej.

Para z ostatniego upustu, nieregulowanego, kierowana jest do podgrzewu regeneracyjnego wody zasilającej kocioł.

Para z wylotu turbiny odprowadzana jest do kondensatora, z którego skropliny przetłaczane będą do odgazowawcza wody zasilającej.

Turbogenerator badawczy (TG-2 POLTUR) z turbiną przeciwprężną będzie wykorzystywał ciepło odpadowe w postaci pary 0,6 MPa (turbina ta nie będzie zasilana parą >7 MPa pochodzącą bezpośrednio z kotłów). Jest to turbina badawcza Instytutu Maszyn Przepływowych PAN Gdańsk. Turbozespoł TG-2 posiada generator o niewielkiej mocy wynoszącej 1 MW.

Oczyszczanie spalin – odazotowanie

Zastosowana metoda redukcji tlenków azotu oparta jest o technologię selektywnej katalitycznej redukcji tlenków azotu, polegającej na redukcji tlenków azotu, przy użyciu amoniaku jako reagenta, do azotu, tlenu i wody.

Woda amoniakalna o stężeniu wagowym 24% przesyłana jest, z istniejących na terenie Grupy Azoty ZAK S.A. zbiorników magazynowych, do zbiornika pośredniego o pojemności 12 m³, wyposażonego w urządzenia i układy zabezpieczające przed wydostaniem się cieczy lub oparów. Ze zbiornika woda amoniakalna pompowana jest do systemu przygotowania i wtrysku reagenta. System ten zapewnia dozowanie odpowiedniej ilości reagenta, jego odparowanie i rozrzedzenie w gorącym powietrzu do stężenia 5% (w parowniku) oraz równomierne i kontrolowane wprowadzenie odparowanej mieszanki do strumienia spalin przed reaktorem (równomierne wprowadzanie zapewnia zastosowanie specjalnej siatki). Zapotrzebowanie na reagent określane jest poprzez system pomiarowy parametrów spalin oraz parametrów ruchowych kotła.

Mieszanina spalin oraz odparowanego reagenta, ukierunkowana za pomocą kierownic, przepływa przez kolejne warstwy katalityczne reaktora, na których zachodzi reakcja redukcji tlenków azotu. Ze względu na konieczność utrzymania odpowiedniej czystości powierzchni katalizatora, stanowiącej jeden z istotniejszych czynników wpływających na stopień redukcji, zastosowano odpowiednią konstrukcję reaktora oraz zdmuchiwalce parowe zapewniające czystość reaktora. Spaliny po odazotowaniu przepływają do układu odpylania.

Oczyszczanie spalin – odpylanie

Spaliny po układzie odazotowania przepływają przez obrotowy podgrzewacz powietrza, w którym przekazują ciepło strumieniowi powietrza kierowanego do spalania, a następnie poddawane są wstępnemu oczyszczaniu z pyłów na elektrofiltrze. Elektrofiltr jest jednostrefowy z podziałem strefy odpylania wzdłuż kierunku przepływu spalin na dwa niezależne pola elektryczne. Komora filtra oparta jest na wahaczowej konstrukcji wsporczej. Elektrofiltr posiada sprawność 95%. Spaliny, zawierające < 500 mg/Nm³ pyłów za elektrofiltrem, kierowane są następnie dwoma wentylatorami ciągu do układu odsiarczania.

Oczyszczanie spalin – odsiarczanie

Odsiarczanie spalin oparte jest o technologię pól suchego odsiarczania z zastosowaniem reaktora pneumatycznego zintegrowanego z filtrem tkaninowym, z wykorzystaniem wapna hydratyzowanego jako sorbentu.

Wapno hydratyzowane dostarczane autocysternami na stanowisko rozładownicze, transportowane jest pneumatycznie do zbiornika magazynowego. Zbiornik ten posiada dno stożkowe z aeracją oraz wyposażony jest w filtr tkaninowy i wentylator z tłumikiem wydmuchu. Wapno ze zbiornika magazynowego podawane jest do zbiornika pośredniego. Istnieje także możliwość bezpośredniego rozładunku autocystern do zbiornika pośredniego. Zbiornik pośredni wyposażony jest identycznie jak zbiornik magazynowy. Wapno hydratyzowane, poprzez lej zsykowy, kierowane jest na podajnik komorowy i transportowane w odpowiedniej ilości do reaktora.

Strumień spalin wprowadzany jest do dolnej części reaktora, kondycjonowany/nawilżany wodą przemysłową przepływając przez fluidalne złożo mieszaniny świeżego sorbentu i zawracanego odpadu poreakcyjnego. W reaktorze następuje proces absorpcji pary wodnej na powierzchni stałych cząstek sorbentu tworząc warstwy pary wodnej umożliwiające reakcję, zarówno dwutlenku siarki, jak i innych kwaśnych składników spalin z wodorotlenkiem wapnia. Proces odsiarczania przebiega w temperaturze od 85°C do 110°C. Spaliny opuszczające reaktor, zawierające cząstki stałe, kierowane są do filtra workowego. Filtr ten służy oczyszczeniu strumienia spalin z pyłów, jak również częściowo z kwaśnych składników spalin, gdyż na powierzchni filtra zachodzą takie same reakcje chemiczne, jak w reaktorze. Oczyszczone spaliny, poprzez wentylatory wspomagające ciąg, odprowadzane są do powietrza kominem nr 6.1 E-4.

Odfiltrowane substancje stałe usuwane są z filtra workowego poprzez lej wyładowniczy do rynny recyrkulacji. Część wydzielonego w ten sposób odpadu poreakcyjnego zawracana jest za pomocą przenośników fluidalnych do reaktora, a nadmiar, poprzez rynnę aeracyjną, kierowany jest podajnikiem całkowym do zbiornika pośredniego. Zbiornik pośredni wyposażony jest w system aeracji, a wylot powietrza ze zbiornika kierowany jest do leja wyładowniczego. Odpad poreakcyjny ze zbiornika pośredniego odprowadzany jest podajnikiem komorowym do zbiornika magazynowego. Zbiornik magazynowy posiada dno stożkowe z aeracją oraz wyposażony jest w filtr tkaninowy i wentylator z tłumikiem wydmuchu. Odpad poreakcyjny jest kierowany na stanowisko załadownicze i transportem samochodowym przekazywany uprawnionym odbiorcom.

Odbieranie żużla

Żużel z kotła pyłowego jest usuwany za pomocą mokrego odżuźlacza stanowiącego zamknięcie wodne komory paleniskowej. Żużel, wygarniany z wanny odżuźlacza przenośnikiem zgrzeblowym, stanowiącym integralną część odżuźlacza, jest podawany na przenośnik taśmowy transportujący go na odległe o ok. 120 m miejsce magazynowania. Przenośnik, ze względu na dużą wilgotność żużla, jest umieszczony w ogrzewanej (zimą) obudowie na estakadzie, co zapobiega przymarzaniu do taśmociągu w okresie zimowym.

Miejsce magazynowania stanowi betonowy plac otoczony murem oporowym z odwodnieniem do osadnika. Powierzchnia użytkowa miejsca magazynowania, wynosząca ok. 300 m², pozwala na zmagazynowanie żużla z okresu ok. 25 dni eksploatacji.

Żaładunek żużla na samochody odbywa się przy pomocy ładowarki kołowej.

W przypadku awarii przenośnika taśmowego żaładunek żużla z wanny odżuźlacza odbywa się do podstawianego kontenera, wywożonego samochodem hakowym.

Odbieranie popiołu

Popiół ze spalin, ze względu na zabudowę układu pól suchego odsiarczania, jest odbierany w kilku etapach. Popiół odseparowany w elektrofiltrze zainstalowanym bezpośrednio za obrotowym podgrzewaczem powietrza zbierany jest w dwóch lejach pod filtrem. Popiół odbierany jest również z leja

zainstalowanego na kanale spalin pod ciągiem konwekcyjnym kotła. Transport popiołów z obu miejsc odbywa się pneumatycznie do zbiornika magazynowego - silosu o pojemności ok. 500 m³. Silos posiada dno stożkowe z aeracją oraz wyposażony jest w filtr tkaninowy i wentylator z tłumikiem wydmuchu. Popiół ze zbiornika może być ładowany w stanie suchym, poprzez rękaw załadowniczy do cystern samochodowych i przekazywany uprawnionym odbiorcom zewnętrznym.

W instalacji, z wyżej opisanego silosu o pojemności 500 m³ możliwy jest także odbiór popiołów w postaci zwilżonej. Odbiór popiołów w stanie zwilżonym odbywa się osobnym rękawem załadowniczym wyposażonym w podajnik ślimakowy z trzema punktami zraszania popiołów wodą. Popioły zwilżone za pomocą rękawa ładowane są na samochody ciężarowe typu wanna/wywrotka.

Pozostała ilość popiołu generowanego w procesie spalania odbierana jest w układzie półsuchego odsiarczania spalin, w postaci odpadu poreakcyjnego.

Układ chłodzenia

Układ chłodzenia obejmuje:

- obieg główny (podstawowy) – zapewniający odbiór ciepła ze skraplania w kondensatorze pary z turbiny,
- obieg pomocniczy – zapewniający przede wszystkim chłodzenie urządzeń mechanicznych.

Woda chłodząca z obu obiegów (głównego i pomocniczego) chłodzona jest w dwucelkowej chłodni wentylatorowej mokrej. Regulację temperatury wody ochłodzonej zapewniają wentylatory zmienno-obrotowe. Woda z mis chłodni, oddzielnie z każdej celki, kierowana jest wspólnym rurociągiem do układu ssania pomp głównego układu chłodzenia i przetłaczana przez kondensator na wodorozdzielacz chłodni wentylatorowej. W chłodni woda ulega schłodzeniu oddając ciepło z kondensacji pary do powietrza atmosferycznego. W celu zapewnienia wysokiej sprawności wymiany ciepła w kondensatorze zabudowane jest urządzenie do ciągłego czyszczenia rurek kondensatora. Woda do obiegu pomocniczego pobierana jest z głównego kolektora wody chłodzącej i dalej na wodorozdzielacz chłodni. Odsoliny odprowadzane są do kanalizacji przemysłowej. Woda poddawana jest kondycjonowaniu poprzez dozowanie odpowiednio dobranych preparatów: dyspergatora, inhibitora korozji i biocydów.

Układ wytwarzania sprężonego powietrza

Układ do wytwarzania sprężonego powietrza służy do:

- zasilania aparatury kontrolno-pomiarowej,
- transportu pneumatycznego materiałów sypkich,
- przygotowania prac remontowych.

Układ wyposażony jest w dwie sprężarki śrubowe (jedna pracująca, a druga rezerwowa), separatory, osuszacze wraz z kompletami filtrów i trzy zbiorniki buforowe oraz układ dystrybucji.

b) Parametry i warunki wytwarzania energii cieplnej i elektrycznej w układzie kotła nr K11 eksploatowanego od dnia 28.11.2023 r.

Kocioł opalany jest gazem ziemnym o następujących granicznych parametrach:

- wartość opałowa nie mniejsza niż 34 MJ/kg,
- zawartość siarki nie więcej niż 40 mg/Nm³.

Proces otrzymywania energii odbywa się w następujących etapach:

- dostarczenie paliwa do kotłów,
- przygotowanie i zasilanie wodą,
- wytwarzanie energii cieplnej.

Kocioł Ekol szczytowo-rezerwowy nr K11 jest kotłem parowym, wyposażonym w walczak, z naturalną cyrkulacją w parowniku. Kocioł wykonany został jako szczelny, w technologii ścian membranowych. Kocioł posiada dwa palniki gazowe na suficie komory spalania. Wyposażony jest w palniki niskoemisyjne, układ recyrkulacji spalin oraz komorę paleniskową o konstrukcji umożliwiającej dotrzymanie wymagań

w zakresie emisji tlenków azotu metodami pierwotnymi.

Układ dostarczania paliwa

W kotle spalany jest gaz ziemny, który stanowi paliwo podstawowe jak i rozpałkowe. Gaz pobierany jest z zakładowej sieci gazu wysokociśnieniowego poprzez stację redukcyjno-pomiarową gazu.

Stacja redukcyjno-pomiarowa gazu posiada wydajność około 15 000 Nm³/h i składa się z dwóch niezależnych ciągów redukcyjno-pomiarowych (główny i rezerwowy). Stacja posiada zespół filtrujący gaz wyposażony w dwa filtry przeciwpyłowe oraz manometry różnicowe umożliwiające kontrolę spadku ciśnienia, a także zespół pomiarowy wyposażony w gazomierz turbinowy wraz z przelicznikiem objętości gazu. Stacja wyposażona jest w układ podgrzewu gazu, który służy do utrzymania temperatury gazu po redukcji.

Instalacja odprowadzania spalin do powietrza

Spaliny z kotła odprowadzone są do stalowego komina dwuprzewodowego o wysokości $h = 60$ m. Spaliny z kotła nr K11 są odprowadzane jednym z przewodów o średnicy wylotu $d = 1,9$ m. Przewód kominowy wyposażony jest w instalację do ciągłych pomiarów emisji.

Układ przygotowania i zasilania wodą

Układ wodno-parowy kotłów zasilany jest mieszaniną wody zdemineralizowanej i kondensatów powrotnych z instalacji produkcyjnych i układów wewnętrznych elektrociepłowni. Woda zdemineralizowana dostarczana jest ze Stacji Uzdatniania Wody (SUW).

Woda przed podaniem do układu poddawana jest odgazowaniu w odgazowyczu termicznym (w stacji odgazowania wody). Odgazowana woda gromadzona jest w zbiorniku wody zasilającej o pojemności użytkowej 80 m³. Zasilanie kotła odbywa się z tego zbiornika poprzez pompy wody zasilającej.

Woda w obiegu wodno-parowym kotła poddawana jest korekcji celem utrzymania wymaganych parametrów chemicznych.

Korekcja prowadzona jest poprzez dodatek substancji chemicznych:

- 1% roztworu wody amoniakalnej w celu regulacji odczynu pH i zminimalizowania korozji materiałowej (przygotowanego z 24% roztworu wody amoniakalnej i wody zdemineralizowanej) – dozowanie do rurociągu ssawnego wody zasilającej,
- środka odtleniającego do usunięcia tlenu szczątkowego i zminimalizowania korozji materiałowej – dozowanie do rurociągu ssawnego wody zasilającej,
- preparatu do kondycjonowania wody w postaci fosforanów, w celu zapobiegania tworzenia się kamienia kotłowego – dozowanie do walczaka kotła.

Woda zasilająca kocioł podgrzewana jest w ekonomizerze (podgrzewaczu wody zasilającej).

Instalacja wytwarzania energii cieplnej

Energia cieplna wytwarzana jest w każdym z kotłów jako para wodna przegrzana o temperaturze 495°C pod ciśnieniem 7,5 MPa.

Gaz ziemny spalany jest w komorze paleniskowej za pomocą dwóch palników umieszczonych na suficie komory spalania. Woda zasilająca przepływając poprzez ściany membranowe kotła ogrzewa się przez ciepło powstające w wyniku spalania gazu ziemnego. W parowniku kotła woda przechodzi w parę wodną, która po przejściu przez walczak i układ przegrzewaczy umieszczonych w drugim ciągu spalin wyprowadzana jest rurociągiem pary 7,5 MPa do pierścieniowego kolektora pary 7,0 MPa. Rurociąg pary, ze względu na swoje oddalenie od kolektora pierścieniowego, będzie dogrzewany w czasie postoju kotła K11, w celu szybszego wprowadzenia kotła do ruchu.

Instalacja wytwarzania energii elektrycznej

Produkcja pary technologicznej, ciepła i energii elektrycznej będzie prowadzona w oparciu o wspólny układ (turbogeneratory TG-1, TG-3, TG-7, TG-6 i TG-2) opisany w części A charakteryzującej kocioł K10.

2) Instalacja do składowania odpadów - mieszanek popiołowo-żuźlowych o zdolności przyjmowania 273,6 Mg odpadów (w przeliczeniu na suchą masę)/dobę i maksymalnej pojemności składowiska 9,5 mln Mg, przy rzędnej 216 m n.p.m.

Składowisko popiołów i żużli jest budowlą ziemną, nadpoziomowym stawem osadowym, składającym się obecnie z 3 komór, otoczonym obwałowaniami o minimalnej szerokości korony 4,0 m. System drenażu kanalizacyjnego odwadnia powierzchnię czaszy składowiska, natomiast pozostała powierzchnia jest odwadniana za pomocą systemu rowów opaskowych podskarpowych. Teren składowiska nie posiada warstwy izolacyjnej.

Eksploatacja składowiska prowadzona jest w ruchu ciągłym, a odpady kierowane są do komór metodą hydrotransportu z wykorzystaniem systemu rurociągów. W komorze składowej następuje sedymentacja odpadów i ich odwodnienie, a woda nadosadowa, poprzez przelewy mnichów, odprowadzana jest rurociągiem, a następnie systemem rowów, do obiektów Centralnej Mechaniczno-Biologicznej Oczyszczalni Ścieków (CMBOŚ – Staw 2).

Na instalacji do składowania odpadów, tj. zakładowym składowisku popiołów i żużli, przewiduje się prowadzenie procesu przetwarzania odpadów w procesie D5 poprzez składowanie na składowisku odpadów mieszanek popiołowo-żuźlowych z mokrego odprowadzania odpadów paleniskowych o kodzie 10 01 80.

Odpady te powstają w instalacji spalania paliw i następnie poprzez system rurociągów odprowadzane są cyklicznie przez całą dobę na składowisko odpadów.

Parametry techniczne instalacji:

Składowisko w obecnej formie składa się z 3 komór o łącznej pojemności 8,056 mln m³

- komora 1/3 przy rzędnej 207 m n.p.m. posiada pojemność – 3,164 mln m³ (20,6 ha)
- komora 2 przy rzędnej 201 m n.p.m. posiada pojemność – 2,068 mln m³ (18,0 ha)
- komora 4 przy rzędnej 207 m n.p.m. posiada pojemność – 2,824 mln m³ (18,5 ha)

Maksymalna ilość odpadów możliwa do zeskładowania to 9,5 mln Mg przy rzędnej 216 m n.p.m.

Komory nr 1/3 i nr 4 składowiska są eksploatowane naprzemiennie, gdzie przyjmowany jest jeden rodzaj odpadu - mieszanki popiołowo-żuźłowe o kodzie 10 01 80. Natomiast komora nr 2 przeznaczona również do składowania ww. odpadów i stanowi komorę rezerwową.

Z uwagi na technologię transportu i samego składowania odpadów na składowisku nie stosuje się warstw izolacyjnych pośrednich pomiędzy kolejnymi warstwami odpadów, co związane jest również ze statyką budowli.

Odprowadzenie wód odciekowych, wód opadowych i roztopowych realizowane jest z zastosowaniem następujących obiektów i urządzeń:

- studnie odpływowe tzw. „mnichy” do odprowadzania wody nadosadowej;
- rurociągi odpływu wody nadosadowej;
- sieć kanalizacji drenażowej;
- system rowów opaskowych podskarpowych;
- rów zbiorczy (poza granicami charakteryzowanej instalacji).

Wyposażenie składowiska stanowią:

- rurociągi do transportu mieszanek popiołowo-żuźlowych;
- mnichy do odprowadzania wody nadosadowej i piętrzenia poziomu składowanych odpadów;
- rurociągi odpływu wody nadosadowej;
- sieć kanalizacji drenażowej;
- studnie odpływowe;
- system rowów opaskowych podskarpowych;
- otwory obserwacyjne – piezometry - 31 sztuk;

- pomosty obsługowe.

Technologia składowania odpadów:

Doprowadzenie do komór składowiska mieszanek popiołowo-żuźlowych (w postaci pulpy) następuje z wykorzystaniem rurociągów dosyłowych, tłocznych, o średnicy 400 mm, wykonanych ze stali, które ułożone są na koronach eksploatowanych komór.

Doprowadzenie pulpy do poszczególnych komór następuje na wprost pomostu rurowego przechodzącego przez Kanał Kędzierzyński. Pomiędzy Kanałem Kędzierzyńskim, a komorą 4 wykonane zostało rozgałęzienie rurociągów. Jeden z nich biegnie w kierunku komory 4 i 1/3 (komory 4 i 1/3 posiadają wspólne zasilanie), a drugi w kierunku komory 2.

W koronach komór 4 i 1/3 rurociągi dosyłowe ułożone są na poziomie 207 m n.p.m., natomiast w komorze 2 na poziomie 201 m n.p.m. Zrzuty pulpy zlokalizowane są w odległościach ok. $80 \div 150$ m od siebie i minimum 80 m od studni odpływowej (tzw. „mnicha”). Odległość wylotu rurociągów pulpy od podstawy obwałowań wynosi ok. 15 m.

Składowanie odpadów w komorach 1/3 i 4 prowadzi się w sposób zapewniający prawidłowość i równomierne ich odkładanie oraz spływ wód nadosadowych z zachowaniem właściwego osadzania się części stałych i eliminację erozyjnego działania wód na wnętrze obwałowań skarpy.

Odprowadzenie wód nadosadowych z eksploatowanych komór następuje poprzez studnie odpływowe, tzw. „mnichy”, wykonane z rur stalowych o średnicy 1400 mm. Studnie odpływowe połączone są rurociągiem o średnicy 800 mm z istniejącymi na poziomie 204 m n.p.m. (w przypadku komór 4 i 1/3) i 199,5 m n.p.m. studniami. Woda nadosadowa z komór 4 i 1/3 jest następnie, poprzez szereg studni ułożonych kaskadowo na różnych poziomach, wprowadzana do rowu opaskowego u podstawy składowiska, a dalej do zbiorczego rowu prowadzącego do Stawu nr 2 w Centralnej Mechaniczno-Biologicznej Oczyszczalni Ścieków. W przypadku komory 2 woda nadosadowa odprowadzana jest rurociągiem wykonanym z PCV o średnicach 400 mm i 315 mm do studni rozprężnej, która znajduje się u podnóża komory 2, a dalej rowem zbiorczym również do ww. Stawu nr 2. Sposób gospodarowania ściekami w Centralnej Mechaniczno-Biologicznej Oczyszczalni Ścieków opisano w pozwoleniu zintegrowanym udzielonym Grupie Azoty Zakłady Azotowe Kędzierzyn S.A. w Kędzierzynie-Koźlu decyzją Marszałka Województwa Opolskiego z 30 czerwca 2015 r. nr DOŚ.7222.12.2015.AK (z późn. zm.).

Prowadzenie zrzutów mieszanek popiołowo-żuźlowych następuje w sposób zapewniający jak najszybsze uzyskiwanie plaży, na całym obwodzie komory, odsuwającej lustro wody od wewnętrznej strony skarpy (przy założeniu, że lustro wody nie powinno przykrywać więcej niż $\frac{1}{3}$ powierzchni komory) oraz utrzymywanie głębokości wody przy studni odpływowej na poziomie nie większym niż 0,3 m.

Wymagane jest utrzymywanie maksymalnego dopuszczalnego zamulenia na poziomie 0,5 m poniżej korony skarpy, jak również czasowe przerwanie użytkowania aktualnie eksploatowanej komory w przypadku stwierdzenia, w piezometrze eksploatacyjnym, poziomu lustra wody poniżej 2 m od poziomu obwałowania komory oraz utrzymywanie w stałej gotowości komory rezerwowej, umożliwiającej składowanie odpadów, w przypadku wystąpienia awarii lub zakłóceń w pracy komory eksploatowanej.

Zdolność maksymalna przyjmowania mieszanek popiołowo-żuźlowych na składowisko wynosi 273,6 Mg odpadów (w przeliczeniu na suchą masę)/dobę, tj. 11,4 Mg sm/godzinę. Uwzględniając średnie (36,5%) uwodnienie odpadów, zdolność ta wynosi 438 ton odpadów/dobę, tj. 18 Mg/godzinę.

Natomiast maksymalna ilość odpadów (w przeliczeniu na suchą masę) możliwa do wydobycia w ciągu doby wynosi 1100 Mg. Przyjmując 10-cio godzinny czas pracy, ilość odpadów możliwa do wydobycia z komór składowiska w ciągu godziny wynosi 110 Mg s.m.

2. Warunki wprowadzania do środowiska substancji i energii w czasie normalnego funkcjonowania instalacji

2.1. Wprowadzanie gazów i pyłów do powietrza

2.1.1. Źródła powstawania oraz miejsca wprowadzania gazów i pyłów do powietrza, środki ograniczające emisję

Tabela nr 2

Lp.	Numer emitora	Źródło emisji	Urządzenia ochrony powietrza	Wysokość emitora	Średnica emitora	Temperatura wylotowa	Czas emisji
				h [m]	d [m]	T [K]	[h/rok]
Instalacja do spalania paliw o łącznej mocy nominalnej 203,9 MW_t							
Źródło spalania paliw o mocy nominalnej 121,1 MW_t							
1.	6.1.E-4	Kocioł OP-140, nr K10 Emitor kotła K10	-Elektrofiltr, -Układ selektywnej redukcji katalitycznej NO _x (SCR), -Układ odsiarczania spalin (IOS), -Pulsacyjny filtr workowy	80,0	2,4	403	8760
Źródło spalania paliw o mocy nominalnej 82,8 MW_t – eksploatowane od dnia 28.11.2023 r.							
2.	6.1.E-5	Kocioł Ekol, nr K11 Emitor kotła K11	Brak	60,0	1,9	373	3360
Pozostałe źródła emisji wchodzące w skład instalacji spalania paliw							
3.	6.1.E-10n	Zbiornik wody amoniakalnej o poj. 12 m ³ - odpowietrzenie	Brak	10,0	0,05	282	8760
4.	6.1.E-11n	Zbiornik oleju opałowego o poj. 35 m ³ - odpowietrzenie	Brak	4,0	0,05	282	40
5.	6.1.E-12n	Zbiornik sorbentu o poj. 300 m ³	Pulsacyjny filtr workowy	22,4	0,3x0,15	303	600
6.	6.1.E-13	Zbiornik popiołów lotnych o poj. 500 m ³	Pulsacyjny filtr workowy	32,9	0,65x0,4	373	8760
7.	6.1.E-14	Zbiornik odpadu poreakcyjnego z odsiarczania spalin o poj. 300 m ³	Pulsacyjny filtr workowy	26,3	0,20	323	8760
8.	6.1.E-15	System odkurzania urządzeń i pomieszczeń nawęglania	Filtrocyklon	6,7	0,10	288	550
9.	6.1.E-16	System odkurzania układu odsiarczania spalin	Filtrocyklon	9,4	0,15	282	550
10.	6.1.E-17	System odkurzania zbiornika popiołów	Filtrocyklon	34,2	0,10	282	550

		lotnych i zbiornika sorbentu					
11.	6.1.E-18	Zbiornik pośredni sorbentu o poj. 150 m ³	Pulsacyjny filtr workowy	23,5	0,20	303	8760
12.	6.1.E-19	System odkurzania kotłowni	Filtrocyklon	2,0	0,20	293	550
Instalacja do składowania odpadów innych niż niebezpieczne nie stanowi źródła emisji zorganizowanej substancji do powietrza							

2.1.2. Wielkość dopuszczalnej emisji w warunkach normalnego funkcjonowania instalacji

a) Kocioł K10

Tabela nr 3a

Lp.	Źródło emisji	Część źródła emisji	Substancja emitowana	Standard emisyjny ze spalania węgla	Graniczne wielkości emisyjne (wartość średniodobowa lub średnia z okresu pobierania próbek)	Graniczne wielkości emisyjne (wartość średnioroczna lub średnia z próbek pobranych w ciągu roku)	Wielkość emisji
				[mg/Nm ³] ¹⁾	[mg/Nm ³] ¹⁾	[mg/Nm ³] ¹⁾	[mg/Nm ³] ¹⁾
1.	6.1.E-4	Kocioł OP-140, nr K10 Emitor kotła K10	Pył	20	22	14	-
			Dwutlenek siarki	200	220	200	-
			Dwutlenek azotu	200	210	180	-
			Amoniak	-	-	5	-
			Tlenek węgla	-	-	-	200 ⁶⁾
			Chlorowodór	-	-	5 / 20 ⁵⁾	-
			Fluorowodór ²⁾	-	-	3	-
			Benzo(a)piren	-	-	-	0,0013
			Arsen ³⁾	-	-	-	0,053
			Chrom ^{VI 3)}	-	-	-	0,045
			Cynk ³⁾	-	-	-	0,063
			Kadm ³⁾	-	-	-	0,0035
			Miedź ³⁾	-	-	-	0,035
			Nikiel ³⁾	-	-	-	0,021
			Ołów ³⁾	-	-	-	0,028
			Rtęć ⁴⁾	-	0,009	0,009	0,009
			Tal ³⁾	-	-	-	0,0011
			Antymon ³⁾	-	-	-	0,017
Kobalt ³⁾	-	-	-	0,0023			
Mangan ³⁾	-	-	-	0,023			
Wanad ³⁾	-	-	-	0,0046			

¹⁾ odnosi się do suchych gazów odlotowych (w temperaturze 273,15 K i pod ciśnieniem 101,3 kPa), w warunkach normalnych przy zawartości 6 % tlenu,

²⁾ w tym fluor i inne fluorki rozpuszczalne w wodzie,

³⁾ jako suma metalu i jego związków w pyłe zawieszonym PM10,

⁴⁾ jako suma rtęci i jej związków,

⁵⁾ 20 mg/Nm³ w przypadku gdy średnia zawartość chloru w węglu kamiennym wynosi 1 000 mg/kg (suchej masy) lub jest wyższa,

⁶⁾ wskaźnikowy średni roczny poziom emisji CO.

b) Kocioł K11 – eksploatowany od dnia 28.11.2023 r.

Tabela nr 3b

Lp.	Źródło emisji	Część źródła emisji	Substancja emitowana	Standard emisyjny ze spalania gazu ziemnego	Graniczne wielkości emisyjne ze spalania gazu ziemnego (wartość średniodobowa lub średnia z okresu pobierania próbek)	Graniczne wielkości emisyjne ze spalania gazu ziemnego (wartość średnioroczna lub średnia z próbek pobranych w ciągu roku)
				[mg/Nm ³] ¹⁾	[mg/Nm ³] ¹⁾	[mg/Nm ³] ¹⁾
1.	6.1.E-5	Kocioł Ekol, nr K11 Emitor kotła K11	Pył	5	-	-
			Dwutlenek siarki	35	-	-
			Dwutlenek azotu	100	85	60
			Tlenek węgla	100	-	15 ²⁾

¹⁾ odnosi się do suchych gazów odlotowych (w temperaturze 273,15 K i pod ciśnieniem 101,3 kPa), w warunkach normalnych przy zawartości 3 % tlenu,

²⁾ wskaźnikowy średni roczny poziom emisji CO.

c) Pozostałe źródła emisji

Tabela nr 3c

Lp.	Nr emitora	Źródło emisji	Substancja	Wielkość emisji dopuszczalnej
				[kg/h]
1.	6.1.E-10n	Zbiornik wody amoniakalnej o pojemności 12 m ³ – odpowietrzenie	Amoniak	0,001
2.	6.1.E-11n	Zbiornik oleju opałowego o pojemności 35 m ³ – odpowietrzenie	Węglowodory alifatyczne	0,04
3.	6.1.E-12n	Zbiornik sorbentu o pojemności 300 m ³	Pył ogółem = PM 2,5	0,016
4.	6.1.E-13	Zbiornik popiołów lotnych o pojemności 500 m ³	Pył ogółem = PM 2,5	0,015
5.	6.1.E-14	Zbiornik odpadu poreakcyjnego z odsiarczania spalin o pojemności 300 m ³	Pył ogółem = PM 2,5	0,019
6.	6.1.E-15	System odkurzania urządzeń i pomieszczeń nawęglania	Pył ogółem = PM 2,5	0,018
7.	6.1.E-16	System odkurzania układu odsiarczania spalin	Pył ogółem = PM 2,5	0,023
8.	6.1.E-17	System odkurzania zbiornika popiołów lotnych i zbiornika sorbentu	Pył ogółem = PM 2,5	0,016
9.	6.1.E-18	Zbiornik pośredni sorbentu o pojemności 150 m ³	Pył ogółem = PM 2,5	0,016
10.	6.1.E-19	System odkurzania kotłowni	Pył ogółem = PM 2,5	0,03

d) Emisja roczna z instalacji

Tabela nr 3d

Lp.	Nazwa substancji	Wielkość emisji rocznej z instalacji [Mg/rok]	
		Do dnia 27.11.2023 r.	Od dnia 28.11.2023 r.
1.	Pył	21,9	23,71
2.	Dwutlenek siarki	308,4	321,0
3.	Dwutlenek azotu	277,7	299,27
4.	Tlenek węgla	308,4	313,81
5.	Amoniak	15,429	15,429
6.	Chlorowodór	30,66	30,66
7.	Fluorowodór ¹⁾	4,64	4,64
8.	Benzo(a)piren	0,002	0,002
9.	Arsen ²⁾	0,081	0,081
10.	Chrom ^{VI 2)}	0,07	0,07
11.	Cynk ²⁾	0,096	0,096
12.	Kadm ²⁾	0,0054	0,0054
13.	Miedź ²⁾	0,054	0,054
14.	Nikiel ²⁾	0,032	0,032
15.	Ołów ²⁾	0,044	0,044
16.	Rtęć ³⁾	0,014	0,014
17.	Tal ²⁾	0,0018	0,0018
18.	Antymon ²⁾	0,026	0,026
19.	Kobalt ²⁾	0,0035	0,0035
20.	Mangan ²⁾	0,035	0,035
21.	Wanad ²⁾	0,007	0,007
22.	Węglowodory alifatyczne	0,00244	0,0016

¹⁾ w tym fluor i inne fluorki rozpuszczalne w wodzie,

²⁾ jako suma metalu i jego związków w pyłe zawieszonym PM10,

³⁾ jako suma rtęci i jej związków.

3. Emisja odpadów

3.1. Rodzaje i ilości odpadów przewidzianych do wytwarzania z określeniem miejsca ich powstawania, magazynowania i sposobu zagospodarowania oraz środki zapobiegania lub ograniczania powstawaniu odpadów

- a) Wykaz rodzajów i ilości odpadów przewidzianych do wytwarzania w wyniku eksploatacji instalacji do spalania paliw oraz w instalacji do składowania odpadów wraz z miejscami magazynowania i sposobami zagospodarowania odpadów

Tabela nr 4

Lp.	Kod odpadu	Rodzaj odpadu	Ilość [Mg/rok]	Miejsce i sposób magazynowania odpadów	Przewidywane sposoby gospodarowania odpadami
		Źródło powstawania odpadów			
Odpady wytworzone w procesie technologicznym w instalacji do spalania paliw					
ODPADY NIEBEZPIECZNE					
1.	16 08 02*	Zużyte katalizatory zawierające niebezpieczne metale przejściowe lub ich niebezpieczne związki Źródło powstawania odpadów: Układ kotła K10 /odpad stanowi zużyty katalizator z instalacji katalitycznego odazotowania spalin SCR/	100,0	Odpady będą magazynowane luzem, selektywnie, w oznakowanym, wydzielonym sektorze hali magazynowej budynku 670.	Przekazywanie odpadów następnemu posiadaczowi odpadów, który posiada zezwolenie właściwego organu na prowadzenie działalności w zakresie gospodarowania odpadami (procesy odzysku lub/i unieszkodliwiania)
ODPADY INNE NIŻ NIEBEZPIECZNE					
2.	10 01 01	Żuźle, popioły paleniskowe i pyły z kotłów (z wyłączeniem pyłów z kotłów wymienionych w 10 01 04) Źródło powstawania odpadów: Układ kotła K10 /Odpad stanowi - żuźel ze spalania węgla kamiennego w kotle K10/	12 000,0	Żuźel z komory paleniskowej kotła zsypywany jest lejami zsypowymi do odzūżlacza zgrzeblowego wypełnionego wodą. Z odzūżlacza zgrzeblowego żuźel jest przemieszczany grawitacyjnie do kruszarki walcowej, po czym za pomocą przenośnika taśmowego kierowany będzie do miejsca magazynowania odpadu, tj. na szczelny, betonowy plac o powierzchni 300 m ² , otoczony murem oporowym, z którego ewentualne odcieki kierowane są przez osadnik do kanalizacji przemysłowej zakładu. W przypadku awarii przenośnika taśmowego odpad żuźla kierowany będzie do podstawianego kontenera o pojemności ok. 40 m ³ i wywożony z wykorzystaniem transportu samochodowego.	Przekazywanie odpadów następnemu posiadaczowi odpadów, który posiada zezwolenie właściwego organu na prowadzenie działalności w zakresie gospodarowania odpadami (procesy odzysku lub/i unieszkodliwiania).

3.	10 01 02	<p>Popioły lotne z węgla</p> <p>Źródło powstawania odpadów: Układ kotła K10</p> <p>/Odpad stanowią - popioły lotne z odpylacza wstępnego/</p>	53 000,0 Mg s.m.	<p>Popiół lotny podawany jest grawitacyjnie poprzez zsuwnię z odcięciem do pomp transportu pneumatycznego zabudowanych bezpośrednio pod każdym z lejów elektrofiltra, po czym odpad transportowany jest rurociągami do zbiornika magazynowego ZB1 o pojemności 500 m³.</p>	Przekazywanie odpadów następnemu posiadaczowi odpadów, który posiada zezwolenie właściwego organu na prowadzenie działalności w zakresie gospodarowania odpadami (procesy odzysku lub/i unieszkodliwiania).
4.	10 01 82	<p>Mieszaniny popiołów lotnych i odpadów stałych z wapniowych metod odsiarczania gazów odlotowych (metody suche i półsuche odsiarczania spalin oraz spalanie w złożu fluidalnym)</p> <p>Źródło powstawania odpadów: Układ kotła K10</p> <p>/Odpad stanowią - mieszaniny popiołów lotnych i odpadów stałych z wapniowej metody odsiarczania gazów odlotowych/</p>	10 500,0 Mg s.m.	<p>Mieszaniny popiołów lotnych i odpadów stałych z wapniowej metody odsiarczania gazów odlotowych odbierane są spod odpylacza końcowego - filtra workowego oraz lejów pod reaktorem IOS.</p> <p>Miejscem magazynowania są: - zbiornik magazynowy o pojemności 300 m³, do którego odpady transportowane są pneumatycznie, - betonowy, zadaszony plac z murem oporowym o powierzchni ok. 35 m² oraz szczelny, zamykany kontener odbiorcy odpadów usytuowany w wyznaczonym sektorze betonowego placu z murem oporowym o powierzchni 300 m², do których odpady są dostarczane kontenerem samowładawczym.</p>	Przekazywanie odpadów następnemu posiadaczowi odpadów, który posiada zezwolenie właściwego organu na prowadzenie działalności w zakresie gospodarowania odpadami (procesy odzysku lub/i unieszkodliwiania).
5.	15 02 03	<p>Sorbenty, materiały filtracyjne, tkaniny do wycierania (np. szmaty, ścierki) i ubrania ochronne inne niż wymienione w 15 02 02</p> <p>Źródło powstawania odpadów: Układ kotła K10</p> <p>/Odpad stanowią - filtry workowe z procesu oczyszczania spalin/</p>	2,0	<p>Odpady będą magazynowane selektywnie w zadaszonej wiacie o powierzchni ok. 9 m² posiadającej podłoże betonowe. Wiatła zlokalizowana jest pomiędzy placem magazynowym żużli o kodzie 10 01 01, a wiatłą magazynową na odpady z odsiarczania gazów odlotowych o kodzie 10 01 82. Odpady będą magazynowane w szczelnych, oznakowanych pojemnikach.</p>	Przekazywanie odpadów następnemu posiadaczowi odpadów, który posiada zezwolenie właściwego organu na prowadzenie działalności w zakresie gospodarowania odpadami (procesy odzysku lub/i unieszkodliwiania).

6.	17 05 04	Gleba i ziemia, w tym kamienie inne niż wymienione w 17 05 03 Źródło powstawania odpadów: Kamienie wyseparowane z paliwa tj. węgla kamiennego dostarczanego do instalacji /Odpad stanowią - kamienie wyseparowane z węgla kamiennego/	15,0	Odpady zbierane są selektywnie skąd przekazywane są do wyznaczonego miejsca magazynowania odpadów – wyznaczonego sektora placu przy budynku 081, o powierzchni 15 m ² .	Przekazywanie odpadów następnemu posiadaczowi odpadów, który posiada zezwolenie właściwego organu na prowadzenie działalności w zakresie gospodarowania odpadami (procesy odzysku lub/i unieszkodliwiania).
Odpady wytworzone w instalacji do składowania odpadów					
ODPADY INNE NIŻ NIEBEZPIECZNE					
7.	10 01 80	Mieszanki popiołowo-żużłowe z mokrego odprowadzenia odpadów paleniskowych. Źródła powstawania: Odpady powstają w wyniku wydobycia ze składowiska popiołów i żużli. /Odpad stanowią - mieszanki popiołowo-żużłowe/	250 000,0	Odpady nie są magazynowane.	Odpady z chwilą wydobycia z komór przekazywane są następnemu posiadaczowi odpadów, który posiada zezwolenie właściwego organu na prowadzenie działalności w zakresie gospodarowania odpadami (procesy odzysku lub/i unieszkodliwiania).

b) Podstawowy skład chemiczny i właściwości wytwarzanych odpadów

Tabela nr 5

Lp.	Kod odpadu	Rodzaj odpadu	Skład i właściwości odpadów
Odpady wytworzone w procesie technologicznym w instalacji do spalania paliw			
ODPADY NIEBEZPIECZNE			
1.	16 08 02*	Zużyte katalizatory zawierające niebezpieczne metale przejściowe lub ich niebezpieczne związki	Odpadem jest zużyty katalizator wanadowo-tytanowo-wolframowy powstający podczas jego wymiany w węźle katalizacyjnego odazotowania spalin SCR kotła K10. W skład odpadu wchodzi nośnik katalizatora składający się z tlenku tytanu (TiO ₂) oraz tlenków aktywnych metali: pięciotlenku wanadu (V ₂ O ₅) i trójtlenku wolframu (WO ₃). Odpad stały, w postaci wielkogabarytowych modułów typu „plaster miodu”. Odpad niepalny, mogący być toksyczny [HP6], ekotoksyczny [HP14], mogący powodować podrażnienia [HP4], mogący wykazywać bezpośrednie lub opóźnione zagrożenie dla co najmniej jednego elementu środowiska, np. wody.
ODPADY INNE NIŻ NIEBEZPIECZNE			
2.	10 01 01	Żużle, popioły paleniskowe i pyły z kotłów (z wyłączeniem pyłów z kotłów wymienionych w 10 01 04)	Odpad stanowi żużel ze spalania węgla kamiennego w zakładowej Elektrociepłowni. Odpad w postaci stałej, złożony z ziaren o nieregularnym kształcie, strukturze w przewodzie porowatej i szklistej, barwy ciemnoszarej. Wykazuje uziarnienie charakterystyczne dla frakcji

			<p>żwirowych i piaszkowych, przy czym w zakresie uziarnienia < 2 mm zawiera się do 75% masy żużla. Posiada ustabilizowany skład chemiczny, gdzie dominującymi składnikami jest Al₂O₃ i SiO₂, które stanowią łącznie ok. 70% wag. Pozostałe składniki to Fe₂O₃, MgO, SO₃, CaO, SO₃, Na₂O, K₂O i inne śladowe związki (w zależności od węgla).</p> <p>Odpad nie wykazuje właściwości niebezpiecznych.</p>
3.	10 01 02	Popioły lotne z węgla	<p>Popioły lotne niezasiarczone powstają w wyniku spalania węgla kamiennego. Odpad stały, sypki, w postaci miękkiego mineralnego pyłu o kolorze od jasno do ciemnoszarego. Odpad ten pod względem chemicznym to mieszanina: Al₂O₃, SiO₂, Fe₂O₃, MgO, SO₃, CaO, SO₃, Na₂O, K₂O.</p> <p>Odpad nie wykazuje właściwości niebezpiecznych.</p>
4.	10 01 82	Mieszanki popiołów lotnych i odpadów stałych z wapniowych metod odsiarczania gazów odlotowych (metody suche i pół-suche odsiarczania spalin oraz spalanie w złożu fluidalnym)	<p>Odpad poprocesowy w postaci suchego proszku koloru białego szarego, łatwo usuwalnego z komory absorpcyjnej i urządzeń odpylających, dającego się łatwo przesypywać i transportować dzięki niskiej zawartości wilgoci (1,0 -3,0 % wag).</p> <p>Odpad poprocesowy z metody półsuchej, posiada właściwości ściernie, adhezyjne i higroskopijne.</p> <p>Wielkości cząstek odpadu z metody półsuchej zazwyczaj mieszczą się w przedziale średnic 10-50 µm.</p> <p>Gęstość nasypowa tego odpadu uzależniona jest od zawartości popiołu i wilgoci oraz stopnia jego ubicia lub sprasowania, a także od zasiarczenia spalin. Luźno usypany odpad posiada gęstość w granicach 400-700 kg/m³, a w stanie utrzęsonym w granicach 750-1050 kg/m³.</p> <p>Odpad nie wykazuje właściwości niebezpiecznych.</p>
5.	15 02 03	Sorbenty, materiały filtracyjne, tkaniny do wycierania (np. szmaty, ściereki) i ubrania ochronne inne niż wymienione w 15 02 02	<p>Odpad w postaci stałej, stanowią zużyte materiały filtracyjne w postaci filtrów workowych wykonanych z materiałów naturalnych, tj. tkaniny bawełnianej, materiał miękki o dobrych właściwościach termoizolacyjnych, chłonnych. Odpad zanieczyszczony cząsteczkami pyłu wychwyconych z procesu oczyszczania spalin.</p> <p>Odpad nie wykazuje właściwości niebezpiecznych.</p>
6.	17 05 04	Gleba i ziemia, w tym kamienie inne niż wymienione w 17 05 03	<p>Odpady to kamienie wyselekcjonowane z węgla dostarczanego jako paliwo dla elektrociepłowni, to materiał pochodzenia naturalnego, niezanieczyszczony.</p> <p>Odpad nie wykazuje właściwości niebezpiecznych.</p>
Odpady wytworzone w instalacji do składowania odpadów			
ODPADY INNE NIŻ NIEBEZPIECZNE			
7.	10 01 80	Mieszanki popiołowo-żużlowe z mokrego odprowadzenia odpadów paleniskowych.	<p>Odpad to ciało stałe, sypkie, koloru popielato-szarego, to mieszanina popiołów i żużli powstających w wyniku spalania paliwa (miął węgla kamiennego w kotłach zakładowej elektrociepłowni) składająca się w 85 % z popiołów i w 15% żużli.</p> <p>Odpad nie wykazuje właściwości wymienionych w załączniku nr 3 ustawy o odpadach.</p>

3.2. Sposoby zapobiegania powstawaniu odpadów lub ograniczania ilości odpadów i ich negatywnego oddziaływania na środowisko:

- kontrola przebiegu procesu i pracy instalacji, celem zapewnienia stabilnej eksploatacji wysokiej wydajności i sprawności w każdych warunkach przebiegu procesu,
- właściwa kontrola ilości i jakości paliwa niezbędnego dla prawidłowej realizacji działania instalacji do spalania paliw,
- stosowanie paliw o wysokiej wartości opałowej, niskiej zawartości siarki i popiołu,
- przekazywanie wytwarzanych odpadów wyłącznie uprawnionym odbiorcom,
- segregacja odpadów oraz selektywne ich magazynowanie, szczególnie odpadów przewidzianych do odzysku,

- systematyczne szkolenie całej załogi i prowadzenie ciągłych kontroli w zakresie prawidłowego funkcjonowania instalacji,
- prowadzenie racjonalnej i oszczędnej gospodarki materiałowej, np. poprzez stosowanie dobrej jakości materiałów eksploatacyjnych,
- recykling lub odzysk pozostałości z instalacji kotła K10 w sektorze budowlanym,
- cykliczna regeneracja zużytych wkładów katalizatora z instalacji SCR w instalacji kotła K10, w celu ponownego ich wykorzystywania w instalacji,
- opalenie kotła K11 gazem ziemnym, co eliminuje powstawanie odpadów paleniskowych.

4. Emisja hałasu do środowiska

4.1. Źródła emisji hałasu oraz rozkład czasu pracy źródeł hałasu w ciągu doby

Tabela nr 6

Lp.	Nazwa źródła emisji hałasu	Czas pracy źródeł hałasu w czasie odniesienia ¹⁾ [h]	
		Pora dzienna	Pora nocna
1.	Budynek nr 211 Turbinownia <ul style="list-style-type: none"> • turbozespoły - 5 szt., • pompy uzupełniające - moc elekt. 3÷45 kW (7 szt., z czego w ruchu 2 szt.), • pompy obiegowe - moc elekt. 45÷250 kW (6 szt., z czego w ruchu 5 szt.), • pompy wody grzewczej - moc elekt. 250 kW (3 szt.), • pompy kondensatu - moc elekt. 55/66 kW (3 szt., z czego w ruchu 1 szt.), • pompy wtrysku - moc elekt. 11 kW (3 szt., z czego w ruchu 1 szt.), • pompa wody przemysłowej - moc elekt. 28 kW (1 szt.), • pompy recyrkulacyjne wody ruchowej (pomocniczego układu chłodzenia) - moc elekt. 45 kW (2 szt.), • pompy spustów odwodnień czystych: moc elekt. 15 kW (2 szt.), • pompy spustów odwodnień brudnych: moc elekt. 4,5 kW (2 szt.), • pompa spustów wody ruchowej: moc elekt. 1,1 kW (1 szt.), • pompy kondensatu głównego: moc elekt. 30 kW (3 szt., z czego w ruchu 2 szt.), • pompa zębata ścieków zaolejonych: moc elekt. 2,2 kW (1 szt.), • pompa ze zbiornika spustów awaryjnych oleju: moc elekt. 11 kW (1 szt.), • pompy wody ruchowej 30 kW (2 szt.), • pompa skroplin z regeneracji 7,5 kW (1 szt.). 	8	1
2.	System zasilania węglem <ul style="list-style-type: none"> • budynek rozładunku wagonów, • wywrotnica wagonów kolejowych - moc elekt. 1,5÷55 kW, • mosty - moc elekt. 7,5÷55 kW (2 szt.), • taśmociągi - silniki elektryczne - moc elekt. 4,5÷45 kW (12 szt.). 	8	1
3.	Budynek kotłowni kotła nr K10 <ul style="list-style-type: none"> • wentylatory: <ul style="list-style-type: none"> – powietrza - moc elekt. 200 kW (2 szt.), – powietrza młynowego - moc elekt. 250 kW (2 szt.), – spalin kotła - moc elekt. 250 kW (2 szt.), • dmuchawy powietrza uszczelniającego - moc elekt. 37 kW (2 szt., z czego w ruchu 1 szt.), • młyny węglowe - moc elekt. 160 kW (3 szt., z czego w ruchu 2 szt.), • podajniki węgla - moc elekt. 5,5 kW (3 szt., z czego w ruchu 2 szt.), • odźwiżnice - moc elekt. 6 kW (1 szt.), • pompy wody zasilającej - moc elekt. 800 kW (2 szt., z czego w ruchu 1 szt.), 	8	1

	<ul style="list-style-type: none"> • pompy skroplin z podgrzewaczy wody zdeminielizowanej - moc elekt. 15 kW (2 szt., z czego w ruchu 1 szt.), • stacja pomp oleju rozpałkowego - moc elekt. 5,5 kW (2 szt., z czego w ruchu 1 szt.), • zdmuchiwacze: <ul style="list-style-type: none"> – komory paleniskowej - moc elekt. 0,18 kW (20 szt.), – przegrzewaczy - moc elekt. 0,75 kW (8 szt.), – pęczków eco - moc elekt. 0,55 kW (6 szt.), – wkładów katalitycznych - moc elekt. 1,1 kW (2 szt.), – obrotowego podgrzewacza powietrza - moc elekt. 0,55 kW (2 szt.), • wentylatory systemu przygotowania powietrza rozrzedzającego układu katalitycznego odazotowania spalin SCR - moc elekt. 11 kW (2 szt., z czego w ruchu 1 szt.). 		
	System wentylacji pomieszczeń technicznych budynku kotłowni: <ul style="list-style-type: none"> • Wentylatory 2,8 kW – 3 szt. • Wentylatory 0,25 kW – 3 szt. 	8	1
4.	Budynek pompowni oleju opałowego <ul style="list-style-type: none"> • pompy rozładawcze oleju - moc elekt. 5,5 kW (2 szt., z czego w ruchu 1 szt.), • pompy obiegowe oleju - moc elekt. 4 kW (2 szt., z czego w ruchu 1 szt.), • pompa systemu spustu oleju - moc elekt. 0,55 kW (1 szt.). 	8	1
	System wentylacji pomieszczeń technicznych budynku <ul style="list-style-type: none"> • centrala nawiewna (dachowa) - moc elekt. 1,1 kW (1 szt.), • wentylator - moc elekt. 0,06 kW (1 szt.), • jednostki zewnętrzne klimatyzatorów - moc elekt. 0,5÷1,9 kW (2 szt.). 	8	1
5.	Budynek pompowni wody chłodniczej obiegowej <ul style="list-style-type: none"> • pompy głównego układu chłodzenia - moc elekt. 200 kW (2 szt.), • pompy pomocniczego układu chłodzenia - moc elekt. 45 kW (2 szt., z czego w ruchu 1 szt.), • pompy dozujące środki korekcji wody - moc elekt. 0,16 W (5 szt.). 	8	1
	System wentylacji pomieszczeń technicznych budynku <ul style="list-style-type: none"> • centrala nawiewna (dachowa) - moc elekt. 0,55 kW (1 szt.), • wentylatory - moc elekt. 0,18÷1,2 kW (6 szt.), • jednostki zewnętrzne klimatyzatorów - moc elekt. 0,56÷4 kW (3 szt.), • agregat skraplający - moc elekt. 1,3 kW (1 szt.). 	8	1
6.	Budynek sprężarkowni <ul style="list-style-type: none"> • sprężarki - moc elekt. 250÷260 kW (2 szt., z czego w ruchu 1 szt.). 	8	1
	System wentylacji pomieszczeń technicznych budynku <ul style="list-style-type: none"> • Wentylatory - moc elekt. 3,1 kW (6 szt.). 	8	1
7.	Chłodnia wentylatorowa <ul style="list-style-type: none"> • wentylatory - moc elekt. 160 kW (2 szt.). 	8	1
8.	Układy wentylacyjno-klimatyzacyjne pomieszczeń budynku urządzeń elektrycznych: <ul style="list-style-type: none"> • jednostki zewnętrzne klimatyzatorów - moc elekt. 2,53÷8,8 kW (15 szt.), • agregat skraplający - moc elekt. 7,42 kW (1 szt.). 	8	1
9.	Układy wentylacyjno-klimatyzacyjne pomieszczeń budynku nastawni: <ul style="list-style-type: none"> • jednostki zewnętrzne klimatyzatorów - moc elekt. 2,57÷3,24 kW (9 szt.), • agregat skraplający - moc elekt. 2,81 kW (1 szt.). 	8	1
10.	Pompy zasilające zbiornik pośredni reagenta układu odazotowania spalin - moc elekt. 0,37 kW (2 szt., z czego w ruchu 1 szt.)	8	1
11.	Pompy podawcze reagenta układu odazotowania spalin - moc elekt. 0,75 kW (2 szt., z czego w ruchu 1 szt.)	8	1
12.	Wentylatory spalin po elektrofiltrze - moc elekt. 315 kW (2 szt.)	8	1
13.	Wentylatory wspomagające spalin po układzie odsiarczania - moc elekt. 355 kW (2 szt.)	8	1
14.	Obiekt odsiarczania spalin <ul style="list-style-type: none"> • pompy wody procesowej - moc elekt. 60 kW 	8	1

	(2 szt., z czego w ruchu 1 szt.), • dmuchawy Roots'a - moc elekt. 11,1 kW (2 szt.) • wentylator boczno-kanałowy systemu odkurzania przemysłowego obszaru zbiornika pośredniego odpadu poreakcyjnego z odsiarczania - moc elekt. 11 kW (1 szt.), • wentylator powietrza doszczelniającego na kanałach spalin surowych - moc elekt. 4,4 kW (2 szt.).		
15.	Obiekt magazynowania i załadunku odpadu poreakcyjnego z odsiarczania spalin • wentylator układu odpylania zbiornika magazynowego odpadu poreakcyjnego - moc elekt. 5,5 kW (1 szt.), • wentylator układu odpylania zbiornika pośredniego sorbetu - moc elekt. 2,2 kW (1 szt.), • dmuchawa boczno-kanałowa nadmuchu zbiornika gorącym powietrzem - moc elekt. 2,2 kW (1 szt.).	8	1
16.	Budynek kotłowni szczytowo-rezerwowej • kocioł Ekol nr K11 • wentylatory powietrza - moc elekt. 400 kW (2 szt.), • pompy wody zasilającej - moc elekt. 560 kW (2 szt., z czego w ruchu 1 szt.)	8	1
	Układ wentylacyjno-klimatyzacyjny kotłowni szczytowo-rezerwowej • centrale wentylacyjne - moc elekt. 5 kW (12 szt.), • wentylatory - moc elekt. 8 kW (8 szt.).	8	1
	Układ wentylacyjno-klimatyzacyjny budynku elektrycznego • jednostki zewnętrzne klimatyzatorów - moc elekt. 3,5 ÷ 10,5 kW (12 szt.), • centrala nawiewno-wywiewna - moc elekt. 43 kW (1 szt.).	8	1
17.	Stacja redukcyjno-pomiarowa gazu • dwa niezależne ciągi redukcyjno-pomiarowe (1 główny i 1 rezerwowy)	8	1

¹⁾ przedział czasu odniesienia równy 8 najmniej korzystnym godzinom dnia (6:00-22:00) kolejno po sobie następującym lub 1 najmniej korzystnej godzinie nocy (22:00-6:00).

4.2. Dopuszczalne poziomy hałasu w środowisku powodowanego przez zakład na terenach objętych ochroną przed hałasem

Tabela nr 7

Lp.	Oznaczenie terenów chronionych zlokalizowanych w otoczeniu zakładu ¹⁾	Opis terenu wg tabeli nr 1 załącznika do rozporządzenia Ministra Środowiska z dnia 14 czerwca 2007 r. w sprawie dopuszczalnych poziomów hałasu w środowisku (Dz. U. z 2014 r. poz. 112)	Dopuszczalny poziom hałasu w środowisku w [dB] wyrażony równoważnym poziomem dźwięku	
			L _{Aeq D}	L _{Aeq N}
1.	AMN1, AMN2 - teren zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej ²⁾	Lp. 2a Tereny zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej	50	40
2.	A7RM - teren zabudowy zagrodowej w gospodarstwach rolnych, hodowlanych i ogrodnich ²⁾	Lp. 2b Tereny zabudowy zagrodowej	55	45
3.	B1MW - tereny zabudowy mieszkaniowej wielorodzinnej ³⁾ L-MWNU - tereny zabudowy mieszkaniowej wielorodzinnej niskiej i usług nieuciążliwych ⁴⁾	Lp. 3a Tereny zabudowy mieszkaniowej wielorodzinnej i zamieszkania zbiorowego	55	45
4.	A22MU - tereny zabudowy mieszkaniowo-usługowej	Lp.3d Tereny mieszkaniowo-usługowe	55	45

5.	L-US - tereny usług sportu, rekreacji i turystyki ⁴⁾ B1US - tereny sportu i rekreacji ³⁾	Lp.3c Tereny rekreacyjno-wypoczynkowe	55	_*
----	---	--	----	----

Objaśnienia:

- ¹⁾ teren nie jest wykorzystywany zgodnie z jego funkcją w porze nocy, zatem nie obowiązuje na nim dopuszczalny poziom hałasu w porze nocy,
- ²⁾ na podstawie Uchwały nr XXXV/226/2017 Rady Gminy Bierawa z dnia 9 października 2017 r. w sprawie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego Gminy Bierawa dla sołectw Bierawa, Stare Koźle i Brzeźce (Dz. Urz. Woj. Opolskiego z 2017 r. poz. 2564.),
- ³⁾ na podstawie Uchwały nr XIII/104/2019 Rady Gminy Bierawa z dnia 2 grudnia 2019 r. w sprawie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego wschodniego obszaru gminy Bierawa obejmującego sołectwa Grabówka, Korzonek, Ortowice, Stara Kuźnia, Kotłarnia i Goszyce (Dz. Urz. Woj. Opolskiego z 2019 r. poz. 3930),
- ⁴⁾ na podstawie Uchwały nr IX/98/2003 Rady Miasta Kędzierzyn-Koźle z dnia 22 maja 2003 r. w sprawie zmiany miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego miasta Kędzierzyn-Koźle (Dz. Urz. Woj. Opolskiego z 2003 r. poz. 1038) ze zmianą w Uchwale nr XXXII/387/08 Rady Miasta Kędzierzyn-Koźle z dnia 30 października 2008 r. (Dz. Urz. Woj. Opolskiego z 2008 r. poz. 2425).

5. Warunki prowadzenia działalności w zakresie przetwarzania odpadów

5.1. Oznaczenie miejsca przetwarzania odpadów

Składowisko popiołów i żużli
Grupa Azoty Zakłady Azotowe Kędzierzyn S.A.
ul. Mostowa 30A, skrytka pocztowa 163
47-220 Kędzierzyn-Koźle
Numer identyfikacji podatkowej (NIP): 749-00-05-094
Numer REGON: 530544497

5.2. Wyszczególnienie rodzajów i ilości odpadów przewidzianych do przetwarzania. Magazynowanie odpadów

Rodzaje i ilości odpadów przewidzianych do przetwarzania w procesie unieszkodliwiania poprzez składowanie (proces D5) na zakładowym składowisku popiołów i żużli, zlokalizowanym na terenie Grupy Azoty ZAK S.A. w Kędzierzynie-Koźlu

Tabela nr 8

Lp.	Kod odpadu	Rodzaj odpadu	Ilość [Mg/rok]
1.	10 01 80	Mieszanki popiołowo-żużłowe	100 000 s.m.

Na zakładowym stanowisku popiołów i żużli, przewiduje się prowadzenie procesu przetwarzania odpadów o kodzie 10 01 80 mieszanek popiołowo-żużłowych z mokrego odprowadzania odpadów paleniskowych w ilości 100 000 Mg s.m./rok poprzez unieszkodliwianie w procesie D5 (składowanie na składowiskach odpadów niebezpiecznych lub na składowiskach odpadów innych niż niebezpieczne), zgodnie z załącznikiem nr 2 do ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach (Dz. U. z 2013 r., poz. 21 ze zmianami).

Celem selektywnego składowania, na składowisko przyjmowany jest tylko jeden rodzaj odpadu o kodzie 10 01 80 – mieszanki popiołowo-żużłowe. Jednocześnie na składowisku tym przewiduje się także prowadzenie wydobycia odpadów w celu przekazania ich uprawnionym odbiorcom odpadów w ilości 250 000 Mg s.m./rok.

Odpady nie będą magazynowane przed przekazaniem na składowisko, bezpośrednio po wytworzeniu przekazywane będą na składowisko odpadów.

5.3. Miejsce i dopuszczone metody przetwarzania odpadów

Eksploatacja składowiska prowadzona jest w ruchu ciągłym, a odpady kierowane są do komór metodą hydrotransportu z wykorzystaniem systemu rurociągów. W komorze składowej następuje sedimentacja odpadów i ich odwodnienie, a woda nadosadowa poprzez przelewy mniczków, odprowadzana jest rurociągiem, a następnie systemem rowów do obiektów Centralnej Mechaniczno-Biologicznej Oczyszczalni Ścieków (staw 2). Z uwagi na technologię transportu i samego składowania odpadów, na składowisku nie stosuje się warstw izolacyjnych pośrednich pomiędzy kolejnymi warstwami odpadów.

Zdolność maksymalna przyjmowania mieszanek popiołowo-żużlowych na składowisko wynosi 273,6 Mg odpadów (w przeliczeniu na suchą masę)/dobę, tj. 11,4 Mg s.m./godzinę, uwzględniając średnie (36,5%) uwodnienie odpadów zdolność ta wynosi 438 Mg odpadów /dobę, tj. 18 Mg/godzinę.

Natomiast maksymalna ilość odpadów (w przeliczeniu na suchą masę) możliwa do wydobycia w ciągu doby wynosi 1100 Mg. Przyjmując 10-cio godzinny czas pracy, ilość odpadów możliwa do wydobycia z komór składowiska w ciągu godziny wynosi 110 Mg s.m.

6. Rodzaj i ilość wykorzystywanej energii, materiałów, surowców, paliw oraz ilość wykorzystywanej wody przez instalacje

Tabela nr 9

Lp.	Surowce i czynniki energetyczne	Wskaźnik zużycia lub zużycie dobowe	Zużycie roczne
Instalacja spalania paliw			
1.	Miał węgla kamiennego ¹⁾	0,042 Mg/GJ	173 000 Mg
2.	Gaz ziemny ²⁾	25,6 Nm ³ /GJ	29 200 tys. Nm ³
3.	Amoniak roztwór 24%	6,1 m ³ /d	2 200 m ³
4.	Sorbent, wodorotlenek wapnia	12,1 Mg/d	4 400 Mg
5.	Azot bezpieczeństwa ³⁾	0,338 Nm ³ /GJ	1 789 000 Nm ³
6.	Energia elektryczna	5,66 kWh/GJ	30 000 MWh
7.	Olej opałowy	7 Mg/jeden rozruch dla kotła K10	150 Mg
8.	Olej turbinowy ³⁾	1,6x10 ⁻³ kg/GJ	8,335 Mg
9.	Środek odtleniający dla potrzeb instalacji kotła K11	3,6 kg/d	0,5 Mg
10.	Preparat do kondycjonowania wody dla kotła K11	8,6 kg/d	1,2 Mg
11.	Woda zdeminielizowana	4 300 m ³ /d	1 186 000 m ³
12.	Kondensaty do produkcji pary wodnej	1400 m ³ /d	270 000 m ³
13.	Woda przemysłowa	6 500 m ³ /d	1 500 000 m ³
14.	Woda sanitarna	35 m ³ /d	3 000 m ³
Ponadto w instalacji używa się środek odtleniający do korekcji chemicznej wody kotłowej, preparaty do kondycjonowania wody oraz katalizator do procesu odazotowania spalin.			
Instalacja do składowania odpadów			
Eksploatacja instalacji nie wymaga zużycia wody, surowców, materiałów i energii			

¹⁾ dla zdolności produkcyjnej kotła K10 – 4 157 496 GJ/rok;

²⁾ dla zdolności produkcyjnej kotła K11 – 1 139 040 GJ/rok;

³⁾ dla zdolności produkcyjnej kotłów K10 i K11 – 5 296 536 GJ/rok.

7. Ilość, stan i skład ścieków powstających w wyniku eksploatacji instalacji

W wyniku eksploatacji instalacji do spalania paliw powstają następujące rodzaje ścieków:

- ścieki z układów olejowego smarowania turbin parowych,
- ścieki z odsalania obiegu chłodniczego kotła K10,
- ścieki z odsalania i odmulania kotła K10,
- ścieki z wanny żuźlowej kotła K10,
- odcieki z placu magazynowego żuźła,
- ścieki z prac porządkowo-gospodarczych oraz obsługi technicznej urządzeń w obrębie kotłowni kotła K10,
- woda wykroplona z powietrza w sprężarkowni,
- ścieki pochodzące z procesów chłodzenia turbin,
- odsoliny i odmuliny z obiegu wodno-parowego kotła K11,
- odwodnienia, spusty i kondensaty z urządzeń instalacji kotła K11,
- skropliny ze spalin z kotła K11,
- ścieki z prac porządkowo-gospodarczych oraz obsługi technicznej urządzeń w obrębie kotłowni kotła K11.

W wyniku eksploatacji instalacji do składowania odpadów powstają wody nadosadowe wraz z wodami opadowymi.

Tabela nr 10

Lp.	Źródło powstawania ścieków	Ilość	
		dobowa [m ³ /dobę]	roczna [m ³ /rok]
I. Instalacja spalania paliw			
1.	Ścieki z układów olejowego smarowania turbin	82	30 000
2.	Ścieki z odsalania obiegu chłodniczego w instalacji kotła K10	795	290 000
3.	Ścieki z procesu produkcji pary wodnej w instalacji kotła K10, w tym: - Ścieki z odsalania i odmulania kotła K10 - Ścieki z wanny żuźlowej kotła K10 - Odcieki z placu magazynowego żuźła - Ścieki z prac porządkowo-gospodarczych oraz obsługi technicznej urządzeń w obrębie kotłowni kotła K10 - Woda wykroplona z powietrza w sprężarkowni	986	360 000
4.	Ścieki z procesu produkcji pary wodnej w instalacji kotła K11, w tym: - Odsoliny i odmuliny z obiegu wodno-parowego kotła K11 - Odwodnienia, spusty i kondensaty z urządzeń instalacji kotła K11 - Ścieki z prac porządkowo-gospodarczych oraz obsługi technicznej urządzeń w obrębie kotłowni kotła K11	35	4 900
5.	Skropliny ze spalin z kotła K11	0,5	20
6.	Razem: Ścieki odprowadzane do kanalizacji przemysłowej	1 898,5	684 920
7.	Ścieki pochodzące z procesów chłodzenia turbin – odprowadzane do kanalizacji deszczowej	1 013	165 000
II. Instalacja do składowania odpadów			
8.	Wody nadosadowe wraz z wodami opadowymi	-	3 820 000

Tabela nr 11

Lp.	Stan i skład powstających ścieków	Wartość i jednostka
I. Instalacja spalania paliw		
1.	Ścieki z układów olejowego smarowania turbin	
	Odczyn (pH)	6,5 -10,0
	Substancje ekstrahujące się eterem naftowym	20 mg/l
2.	Ścieki z odsalania obiegu chłodniczego w instalacji kotła K10	
	Odczyn (pH)	6,0 – 9,0
	Przewodność elektryczna właściwa	4 325 μ S/cm
	Chlorki	780 mg/l
3.	Ścieki z procesu produkcji pary wodnej w instalacji kotła K10 oraz Ścieki z procesu produkcji pary wodnej w instalacji kotła K11	
	Odczyn (pH)	6,0 - 11,0
	CHZT _{Cr}	5 000 mg O ₂ /l
	Zawiesiny ogólne	7 000 mg/l
	Chlorki	820 mg/l
4.	Skropliny ze spalin z kotła K11	
	Odczyn (pH)	5,0 - 9,0
	Siarczany	1 500 mg/l
5.	Ścieki pochodzące z procesów chłodzenia turbin Proces chłodzenia turbin nie stanowi źródła zanieczyszczenia ścieków – woda przemysłowa po procesie chłodzenia turbin, w tym samym składzie, odprowadzana jest do kanalizacji deszczowej	
II. Instalacja do składowania odpadów		
1.	Odczyn	6,5 -9,0
2.	CHZT _{Cr}	90 mg O ₂ /l
3.	Azot amonowy	50 mg/l
4.	Azot azotanowy	60 mg/l
5.	Siarczany	500 mg/l
6.	Chlorki	500 mg/l
7.	Fenole lotne (indeks fenolowy)	0,05 mg/l
8.	Chrom ogólny	0,05 mg/l
9.	Miedź	0,05 mg/l
10.	Żelazo	5,0 mg/l
11.	Nikiel	0,1 mg/l
12.	Cynk	0,2 mg/l
13.	Kadm	0,01 mg/l
14.	Ołów	0,1 mg/l

Wprowadzanie ścieków przemysłowych z instalacji oczyszczania ścieków przemysłowych Grupy Azoty ZAK S.A. do wód powierzchniowych uregulowane jest w odrębnym pozwoleniu zintegrowanym.

8. Maksymalny dopuszczalny czas utrzymywania się uzasadnionych technologicznie warunków eksploatacyjnych odbiegających od normalnych, w szczególności w przypadku rozruchu i wyłączenia instalacji, a także warunki lub parametry charakteryzujące pracę instalacji, określające moment zakończenia rozruchu i moment rozpoczęcia wyłączenia instalacji oraz warunki wprowadzania do środowiska substancji lub energii w takich przypadkach

1) Warunki określające moment zakończenia rozruchu i moment rozpoczęcia wyłączenia instalacji, środki zapewniające zminimalizowanie okresów rozruchu i wyłączenia oraz środki zapewniające uruchomienie wszystkich urządzeń ograniczających emisję tak szybko, jak to możliwe pod względem technicznym

Dla potrzeb określenia okresów rozruchów i wyłączenia instalacji energetycznego spalania paliw ustala się:

a) punkt końcowy okresu rozruchu źródła o mocy nominalnej 121,1 MW_t – kotła K10

Za koniec okresu rozruchu źródła uznaje się osiągnięcie co najmniej dwóch wartości progowych spośród następujących parametrów uruchamianego kotła:

- wydajność produkcji pary w kotle - 84 Mg/h (60% nominalnego obciążenia kotła),
- zamknięcie zawradła na obejściowym kanale gazów spalinowych (tj. skierowanie pełnego strumienia spalin na instalację odsiarczania spalin) – nie dłużej niż 2 godziny od wyłączenia palników olejowych,
- czas od momentu załączenia pierwszego palnika rozpałkowego (olejowego) - 5h.

b) punkt końcowy okresu rozruchu źródła o mocy nominalnej 82,8 MW_t – kotła K11

Za koniec okresu rozruchu źródła uznaje się osiągnięcie co najmniej dwóch wartości progowych spośród następujących parametrów uruchamianego kotła:

- osiągnięcie temperatury pary min. 495°C,
- osiągnięcie ciśnienia pary min. 8 MPa,
- wydajność kotła na poziomie 20 Mg pary/h.

c) punkt początkowy okresu wyłączenia źródła o mocy nominalnej 121,1 MW_t – kotła K10

Za początek okresu wyłączenia źródła uznaje się osiągnięcie minimalnego obciążenia wyłączenia dla stabilnego wytwarzania i określa się, jako punkt początkowy okresu wyłączenia, następującą wartość progową nominalnej mocy obiektu energetycznego (wyrażoną jako odsetek nominalnej mocy cieplnej kotła):

- 50 % nominalnej mocy cieplnej kotła.

d) punkt początkowy okresu wyłączenia źródła o mocy nominalnej 82,8 MW_t – kotła K11

Za początek okresu wyłączenia źródła uznaje się osiągnięcie minimalnego obciążenia wyłączenia dla stabilnego wytwarzania, gdy wytworzona energia cieplna nie może być już bezpiecznie i niezawodnie wykorzystywana bezpośrednio na terenie zakładu i określa się, jako punkt początkowy okresu wyłączenia, następującą wartość progową obciążenia (wyrażoną jako odsetek nominalnej mocy cieplnej kotła):

- 20 % nominalnej mocy cieplnej kotła (co odpowiada produkcji na poziomie 20 Mg pary/h).

e) środki zapewniające zminimalizowanie okresów rozruchu i wyłączenia instalacji

Środki zapewniające zminimalizowanie okresów rozruchu i wyłączenia instalacji określone są dla całej instalacji do spalania paliw, w skład której wchodzi dwa kotły: nr K10 i K11 i dzielą się na organizacyjne i techniczne.

Rozwiązania organizacyjne:

- obowiązek przestrzegania zoptymalizowanej procedury rozruchu i wyłączenia instalacji do spalania paliw, ze szczególnym uwzględnieniem kryteriów bezpiecznego przebiegu procesów oraz maksymalnego ograniczenia czasu trwania tych operacji,

- prowadzenie systematycznej kontroli jakości stosowanych paliw i materiałów pomocniczych,
- prowadzenie systematycznej kontroli, oceny i utrzymania właściwego stanu technicznego urządzeń w oparciu o skomputeryzowany system zarządzania utrzymaniem ruchu CMMS,
- bieżąca kontrola przestrzegania warunków pozwolenia zintegrowanego określających maksymalny dopuszczalny czas trwania okresów rozruchu i wyłączenia instalacji do spalania paliw,
- prowadzenie systematycznej kontroli wielkości emisji i wykorzystywanie jej do optymalizacji sposobów rozruchu i wyłączenia instalacji,
- funkcjonowanie instalacji pod nadzorem Zintegrowanego Systemu Zarządzania, w tym Systemu Zarządzania Środowiskowego w oparciu o normę ISO 14001.

Rozwiązania techniczne:

- zastosowanie rozwiązań technicznych i technologicznych sprawdzonych w praktyce eksploatacyjnej i jednocześnie rekomendowanych jako spełniające wymagania BAT,
- wykorzystanie aparatów i urządzeń wykonanych z materiałów odpowiednich do warunków procesów oraz posiadających parametry konstrukcyjne sprawdzone w praktyce eksploatacyjnej,
- stosowanie paliw i materiałów pomocniczych o jakości ściśle odpowiadającej wymogom zastosowanej technologii,
- utrzymywanie dobrego stanu technicznego obiektów energetycznego spalania,
- wieloparametrowy system kontroli przebiegu procesu spalania.

f) środki techniczne zapewniające uruchomienie wszystkich urządzeń służących redukcji emisji tak szybko, jak to jest możliwe pod względem technicznym

- zastosowanie rozwiązań technicznych pozwalających na poprawne funkcjonowanie urządzeń służących redukcji emisji w możliwie szerokich przedziałach parametrów,
- wdrożenie i rygorystyczne przestrzeganie zoptymalizowanej procedury rozruchu i wyłączenia kotłów ze szczególnym uwzględnieniem kryteriów bezpiecznego przebiegu procesów oraz jak najszybszego, dopuszczalnego uruchomienia urządzeń i układów ograniczających emisję zanieczyszczeń,
- w instalacji kotła gazowego K11 stosowane są palniki niskoemisyjne, które ze względu na konstrukcję techniczną ograniczają emisję tlenków azotu przez cały okres pracy kotła bez względu na okres rozruchu i wyłączenia instalacji.

2) Maksymalny dopuszczalny czas utrzymywania się uzasadnionych technologicznie warunków odbiegających od normalnych oraz warunki wprowadzania do środowiska substancji i energii w takich przypadkach

Tabela nr 12

Lp.	Warunki eksploatacyjne odbiegające od normalnych	Maksymalny czas utrzymywania się warunków eksploatacyjnych odbiegających od normalnych	Warunki wprowadzania do środowiska substancji i energii w takich przypadkach
Instalacja spalania paliw: źródło spalania paliw o mocy nominalnej 121,1 MW_t (kocioł K10)			
1.	Rozruch kotła Kocioł rozpalany jest za pomocą oleju opałowego, co trwa około od 1,2 do 3 godzin (1,2 h ze stanu gorącego, 2 h ze stanu ciepłego, 3 h ze stanu zimnego). Następnie sukcesywnie uruchamiane są młyny węglowe (zasilając	Jednorazowo do 5 godzin	Praca kotła w pierwszej fazie rozruchu (przy użyciu palników rozpałkowych) bez układu odazotowania, z sukcesywnie

	palniki kotła) oraz reaktor odazotowania i elektrofiltr. Po osiągnięciu obciążenia kotła w wysokości ok. 50% obciążenia nominalnego uruchamiany jest układ odsiarczania spalin. Stabilizację pracy układu odsiarczania osiąga się w czasie do 2 godzin od momentu wygaszenia ostatniego palnika rozruchowego. Rozruch kończy się z chwilą osiągnięcia co najmniej dwóch wartości progowych spośród parametrów kotła określonych w pozwoleniu zintegrowanym.		uruchamianymi strefami elektrofiltra i bez układu odsiarczania. Emisja substancji do powietrza sukcesywnie zmniejsza się w miarę uruchamiania poszczególnych układów do redukcji emisji.
2.	Upusty pary podczas rozpalania kotła	Jednorazowo do 3 godzin	Na wydmuchach zainstalowane są tłumiki
3.	Upusty pary przez zawory bezpieczeństwa. W sytuacjach spadku zapotrzebowania na parę poniżej obciążenia kotła.	Jednorazowo do 10 minut	Kocioł ma zainstalowany tłumik hałasu
4.	Zatrzymywanie kotła na krótki postój. Następuje sukcesywnie zmniejszanie obciążenia, aż do zaprzestania dopływu paliwa do palników. Złoże sorbentu w reaktorze odsiarczania utrzymywane jest w stanie fluidalnym przy pomocy powietrza podawanego do reaktora.	Jednorazowo do 90 minut	Nie następuje zwiększona emisja substancji do powietrza - instalacje do redukcji wielkości emisji są eksploatowane
5.	Zatrzymywanie kotła na długi postój. Następuje sukcesywnie zmniejszanie obciążenia, aż do zaprzestania dopływu paliwa do palników. Złoże sorbentu w reaktorze odsiarczania utrzymywane jest w stanie fluidalnym przy pomocy powietrza podawanego do reaktora - do czasu całkowitego wygaszenia kotła, a następnie reaktor opróżniany jest z mieszaniny sorbentu i odpadu poreakcyjnego.	Jednorazowo do 90 minut	Nie następuje zwiększona emisja zanieczyszczeń do powietrza. Nastąpi zwiększenie ilości odpadu poreakcyjnego w wyniku opróżnienia reaktora odsiarczania.
Instalacja spalania paliw: źródło spalania paliw o mocy nominalnej 82,8 MW_t (kocioł K11)			
6.	Rozruch kotła Kocioł nie wymaga rozpalania i od momentu uruchomienia od razu zasilany jest paliwem podstawowym, tj. gazem ziemnym. Po zapaleniu palników następuje wygrzewanie kotła i sukcesywny wzrost obciążenia do momentu osiągnięcia obciążenia kotła w wysokości ok. 20% obciążenia nominalnego, gdy następuje przejście do pracy normalnej.	Jednorazowo do 2 godzin	Emisja substancji na poziomie normalnych warunków eksploatacji.
7.	Upusty pary podczas rozpalania kotła.	Jednorazowo do 2 godzin	Na wydmuchach zainstalowane są tłumiki hałasu
8.	Upusty pary przez zawory bezpieczeństwa - w sytuacjach spadku zapotrzebowania na parę poniżej obciążenia kotła.	Jednorazowo do 10 minut	Na wydmuchach zainstalowane są tłumiki hałasu
9.	Zatrzymywanie kotła Następuje sukcesywnie zmniejszanie obciążenia, aż do zaprzestania zasilania palników gazem ziemnym.	Jednorazowo do 30 minut	Emisje substancji sukcesywnie spadają wraz z obniżaniem się ilości spalnego gazu.

9. Wymagane działania, w tym środki techniczne mające na celu ograniczenie emisji, w szczególności sposoby osiągania wysokiego poziomu ochrony środowiska jako całości oraz sposoby ograniczania oddziaływań transgranicznych

Do działań i środków organizacyjnych i technicznych mających na celu ograniczenie emisji substancji i energii, w celu osiągnięcia wysokiego poziomu ochrony środowiska jako całości należą:

- 1) przestrzeganie wdrożonego systemu zarządzania środowiskowego, zawierającego wszystkie cechy wymienione w BAT 1, w skład którego wchodzi m.in.: deklaracja stosowania polityki środowiskowej przez najwyższe kierownictwo oraz szereg zasad postępowania/procedur określających prawa i obowiązki dla poszczególnych osób w zakresie: monitorowania, nadzorowania i kontroli instalacji, a także procedury nadzoru i dokumentowania działania systemu zarządzania środowiskowego.

W skład systemu zarządzania środowiskowego wchodzi:

- program zapewniania jakości/kontroli jakości paliw w celu zagwarantowania, aby właściwości wszystkich paliw były w pełni określone i kontrolowane (BAT 9). Służy on poprawie ogólnej efektywności środowiskowej w obiekcie spalania oraz ograniczeniu emisji do powietrza,
- plan zarządzania w celu ograniczenia emisji do powietrza w warunkach innych niż normalne warunki użytkowania, obejmujący okresy rozruchu i wyłączenia (BAT 10),
- plan gospodarki odpadami – realizowany w celu ograniczenia ilości odpadów przesyłanych do unieszkodliwienia (BAT 16),
- plan gospodarki pyłem – realizowany w celu zapobiegania emisjom rozproszonym lub, jeżeli nie jest to wykonalne, w celu ograniczenia emisji wtórnych z załadunku, rozładunku, magazynowania lub gospodarowania paliwem i pozostałościami.

System zarządzania środowiskowego nie zawiera :

- planu zarządzania hałasem – obecnie nie jest on wymagany, gdyż nie stwierdzono, aby obiekty wrażliwe odczuły dokuczliwość związaną z hałasem.

W przypadku pozyskania informacji o wystąpieniu dokuczliwości hałasu prowadzący zobowiązany jest niezwłocznie do jego opracowania i wdrożenia, jako część systemu zarządzania środowiskowego. Informację o opracowaniu tego planu należy przekazać Marszałkowi Województwa Opolskiego w terminie 1 m-ca od dnia jego opracowania.

- planu zarządzania zapachami – nie dotyczy. W przedmiotowej instalacji nie stosuje się paliw i substancji o uciążliwym zapachu, w związku z tym nie ma konieczności sporządzania planu zarządzania zapachami.

2) monitorowanie jednostkowego zużycia paliwa, zgodnie z wymaganiami konkluzji BAT 2

W podpunkcie 12.6, określony został obowiązek monitorowania jednostkowego zużycia paliwa w przypadku wprowadzenia w instalacji znaczących zmian, które mogą wpłynąć na te parametry lub po uruchomieniu nowego źródła spalania paliw.

Powiązany z BAT poziom sprawności energetycznej (BAT-AEEL) dla spalania węgla kamiennego w kotle o mocy < 1 000 MW wyrażony za pomocą jednostkowego zużycia paliwa netto, dla istniejącej jednostki spalania paliw jest określony w konkluzjach BAT na poziomie 75-97 %.

Powiązany z BAT poziom sprawności energetycznej (BAT-AEEL) dla spalania gazu ziemnego w kotle wyrażony za pomocą jednostkowego zużycia paliwa netto, jest określony w konkluzjach BAT na poziomie 78-95 %.

3) monitorowanie kluczowych parametrów procesu, zgodnie z wymaganiami konkluzji BAT 3

Instalacja do spalania paliw w Zakładzie objęta jest ciągłymi pomiarami emisji do powietrza, w ramach których badane są również parametry spalin takie jak: przepływ, zawartość tlenu, temperatura i ciśnienie, a także zawartość pary wodnej.

W podpunkcie 12.7, określony został obowiązek monitorowania parametrów strumienia spalin łącznie z monitoringiem kluczowych parametrów procesu (w zależności od mierzonego parametru – okresowo lub w postaci pomiarów ciągłych).

4) w celu poprawy ogólnej efektywności środowiskowej i sprawności spalania (BAT 6 i BAT 18) zapewnione zostały optymalne warunki spalania w połączeniu z niżej wymienionymi technikami:

- a) stosowanie paliwa tego samego rodzaju o ściśle określonej jakości, o wysokiej wartości opałowej, niskiej zawartości siarki i popiołu; gaz będzie pobierany z zakładowej sieci gazowej i pochodzi od jednego dostawcy, stąd nie będzie prowadzone mieszanie gazu w celu jego uśredniania (BAT 6a),
- b) właściwe, optymalne prowadzenie procesu spalania węgla w kotle (BAT 6a),
- c) właściwe, optymalne prowadzenie procesu spalania gazu w kotle, dzięki zastosowaniu dwóch

niskoemisyjnych palników. Każdy palnik ma kompletną linię gazową na ramie i automatykę palnika (wraz z armaturą odcinającą i pomiarem przepływu). Moc palnika jest kontrolowana po stronie paliwa i powietrza do spalania poprzez zmniejszenie ciśnienia w linii zasilającej za pomocą zaworów regulacyjnych (BAT 6a),

- d) stosowanie i utrzymywanie we właściwym stanie technicznym urządzeń ograniczających emisję pyłów do powietrza - elektrofiltrów, odpylaczy tkaninowych i filtrocyklonów, a także emisję gazów do powietrza. Układy i urządzenia wchodzące w skład instalacji są poddawane regularnym, planowanym przeglądom i konserwacjom, ponadto kotły podlegają dozorowi Urzędu Dozoru Technicznego (BAT 6b),
 - e) właściwa kontrola i ocena przebiegu procesu wytwarzania energii oraz stanu technicznego instalacji, w celu zapewnienia optymalnego wykorzystania paliwa i energii (BAT 6c),
 - f) stosowanie i utrzymanie we właściwym stanie urządzeń do ciągłego pomiaru parametrów spalin i wielkości emisji substancji do powietrza (BAT 6c),
 - g) systematyczna ocena stosowanych rozwiązań technicznych w aspekcie ich standardu ekologicznego i technicznego, z uwzględnieniem aktualnego stanu wiedzy i praktyki przemysłowej, w tym rozwiązań odpowiadających wymogom najlepszej dostępnej techniki (BAT 6d),
 - h) właściwa kontrola ilości i jakości paliwa, niezbędnego dla prawidłowej realizacji instalacji spalania paliw (BAT 6e),
 - i) zintegrowany proces spalania gwarantujący wysoką sprawność kotła K10 oraz podstawowe techniki redukcji NO_x:
 - kocioł opalany jest pyłem węgla kamiennego, stosowane są palniki o niskiej emisji NO_x,
 - pył węglowy przygotowany w młynach podawany jest do palników, do których wprowadzane jest również powietrze do spalania paliwa. Powietrze transportowe jest uwzględniane w bilansie powietrza do spalania przez system sterowania procesem spalania,
 - w celu zapewnienia warunków niskoemisyjnego spalania, powietrze do spalania jest dzielone na dwa strumienie. Strumień dodatkowy wprowadzany jest do kotła nad palnikami przez tzw. dysze SOFA, co pozwala ograniczyć zasięg strefy spalania paliwa o najwyższej temperaturze poniżej granicy powstawania tlenków azotu (BAT 18 a).
- 5) zoptymalizowanie pracy SCR w kotle K10 w celu ograniczenia emisji amoniaku do powietrza wiążącej się ze stosowaniem SCR (BAT 7)

W instalacji kotła K10 stosowana jest technika katalitycznego odazotowania spalin SCR, z wykorzystaniem katalizatora na bazie tlenków wanadu i wolframu oraz jako reagenta amoniaku (woda amoniakalna 24%).

Dla zoptymalizowania pracy układu stosowany jest system przygotowania i wtrysku reagenta. System ten zapewnia dozowanie odpowiedniej ilości reagenta, jego odparowanie i rozrzedzenie w gorącym powietrzu do stężenia 5% (w parowniku) oraz równomierne i kontrolowane wprowadzenie odparowanej mieszanki do strumienia spalin przed reaktorem (równomierne wprowadzanie zapewnia zastosowanie specjalnej siatki). Zapotrzebowanie na reagent określone jest poprzez system pomiarowy parametrów spalin oraz parametrów ruchowych kotła. Mieszanka spalin oraz odparowanego reagenta, ukierunkowana za pomocą kierownic, przepływa przez kolejne warstwy katalityczne reaktora, na których zachodzi reakcja redukcji tlenków azotu.

W konkluzjach BAT został określony poziom emisji powiązany z BAT (BAT-AELs) dla emisji amoniaku do powietrza ze stosowania SCR wynosi <3-10 mg/Nm³ - jako średnia roczna lub średnia z okresu pobierania próbek.

W punkcie 2.1.2 pozwolenia o nazwie „Wielkość dopuszczalnej emisji w warunkach normalnego funkcjonowania instalacji”, dla kotła K10 określono graniczną wielkość emisji amoniaku na poziomie 5 mg/Nm^3 jako średnia roczna.

- 6) stosowanie systemów redukcji emisji substancji do powietrza, zapewniając ich optymalną wydajność i dostępność (BAT 8)

W celu zapobiegania emisjom do powietrza lub ich ograniczania w nowych układach do wytwarzania energii cieplnej (kocioł K10) i elektrycznej zastosowano rozwiązania techniczne i technologiczne nowoczesne i sprawdzone w praktyce eksploatacyjnej, które są rekomendowane jako spełniające wymagania BAT. Układami pomocniczymi przy kotle K10 są m.in.: układ odazotowania, układ odpylania, układ odsiarczania, układ odbierania żużla i układ odbierania popiołu. Stałym elementem jest także monitorowanie jakości jednostkowego zużycia paliwa i czynników energetycznych, a także systematyczne dokonywanie oceny energochłonności procesu oraz sprawności energetycznej kluczowych układów; wykorzystywanie do monitorowania układów pomiarowych z systemem komputerowym, czy stosowanie wysokoefektywnych urządzeń oraz zapewnienie im profesjonalnej obsługi, poprzez utrzymywanie dobrego stanu technicznego obiektów energetycznego spalania co wpływa na ich długotrwałą, bezawaryjną pracę, ograniczając do niezbędnego minimum ilość zatrzymań instalacji dla potrzeb przeglądów i remontów.

Zarówno projekt instalacji K10, sposoby jej prowadzenia wspomagane zaawansowanymi systemami automatyki oraz wytyczne konserwacji, zapewniają stosowanie systemów redukcji zanieczyszczeń przy optymalnej wydajności i dostępności.

- 7) monitorowanie emisji do powietrza podczas innych niż normalne warunków użytkowania (BAT 11)

W instalacji do spalania paliw Grupy Azoty Zakłady Azotowe Kędzierzyn S.A. prowadzony jest ciągły pomiar emisji, który obejmuje również okresy rozruchu i wyłączenia kotłów. Wyniki monitoringu wykorzystywane są do optymalizacji sposobów rozruchu i wyłączenia instalacji.

Dodatkowo przestrzegana jest zoptymalizowana procedura rozruchu i wyłączenia instalacji energetycznego spalania paliw, ze szczególnym uwzględnieniem kryteriów bezpiecznego przebiegu procesów oraz maksymalnego ograniczenia czasu trwania tych operacji, a także prowadzona jest systematyczna kontrola jakości stosowanych paliw i materiałów pomocniczych.

W warunkach odbiegających od normalnych, w okresie rozruchu i wyłączenia kotła K11 instalacja może być źródłem emisji skroplin ze spalin. Strumień tych ścieków nie jest znaczący, w związku z tym monitoring tych ścieków będzie polegał na szacunkowym określaniu ilości tych ścieków na podstawie pojemności bezodpywowej studzienki, w której będą zbierane z uwzględnieniem stopnia jej zapełnienia.

- 8) w celu zwiększenia sprawności energetycznej spalania (BAT 12 i BAT 19), należy stosować poniższe techniki:

- a) optymalizację spalania – proces spalania paliwa w instalacji prowadzony jest w taki sposób, aby prowadzić do pełnego spalania węgla/węglowodorów, tj. do podstawowego produktu spalania CO_2 . W tym celu prowadzi się kontrolę podstawowych parametrów procesu (m.in. temperatury spalin, zawartości tlenu w spalinach). Pozwala to na dobór optymalnych warunków prowadzenia procesu spalania i odpowiednie regulowanie parametrami pracy kotłów (BAT 12a),
- b) minimalizację zużycia energii – w instalacji dąży się do minimalizacji zużycia energii na potrzeby własne poprzez wykorzystywanie efektywnych urządzeń, odpowiednie sterowanie pracą urządzeń, a także kontrolę wielkości zużycia energii na potrzeby własne instalacji. Minimalizację zużycia energii osiąga się m.in. poprzez maksymalne wykorzystanie kondensatów z układów grzewczych i ciepła odpadowego z wytwórni produkcyjnych do zasilania kotłów, podgrzewania wody zdemineralizowanej oraz uzupełniania systemu c.o. (w sezonie grzewczym),

- lub też poprzez stosowanie rozwiązań minimalizujących zużycie czynników energetycznych, takich jak: dobór optymalnych warunków prowadzenia procesu, oraz wykorzystywanie ciepła strumienia spalin lub czynników energetycznych, posiadających odpowiedni do wykorzystania potencjał energetyczny (BAT 12d),
- c) wstępny podgrzew powietrza do spalania – w kotle K10 stosowany w obrotowych podgrzewaczach powietrza w drugim ciągu kotła, a w kotle K11 podgrzewanie powietrza do spalania za pomocą spalin poprzez pośredni zamknięty układ wodny (BAT 12e),
 - d) wstępne podgrzewanie węgla - prowadzone jest w młynach kulowych, tuż przed podaniem do komory paleniskowej (BAT 12f),
 - e) zaawansowany system kontroli - w instalacji prowadzona jest elektroniczna kontrola podstawowych parametrów procesu spalania. System kontroli przebiegu procesu i pracy instalacji, dla zapewnienia stabilnej eksploatacji, wysokiej wydajności i sprawności w każdych warunkach przebiegu procesu (BAT 12g),
 - f) wstępne podgrzewanie wody zasilającej (zdemineralizowanej) w procesie regeneracji - w kotle K10 stosowane jest w wymienniku ogrzewanym parą wodną o ciśnieniu 0,35 MPa, a w kotle K11 w trzecim ciągu kotła znajduje się blok podgrzewacza wody zasilającej (Ekonomizer 1 + 2), który jest wykonany z żebrowanych rur (BAT 12h),
 - g) odzysk ciepła przez kogenerację - instalacja pracuje w kogeneracji - wytwarzanie energii elektrycznej i ciepła w skojarzeniu (BAT 12i),
 - h) minimalizacja strat ciepła - w celu zmniejszenia strat ciepła w urządzeniach technologicznych i rurociągach transportujących parę i gorącą wodę (ciepło) stosuje się właściwą izolację termiczną. Stosowane są rozwiązania konstrukcyjne zapewniające odpowiednią hermetyczność instalacji i infrastruktury związanej z dystrybucją mediów (BAT 12p),
- 9) ograniczanie zużycia wody i ilości uwalnianych zanieczyszczonych ścieków (BAT 13):
- a) gospodarka wodno-ściekowa wszystkich instalacji eksploatowanych w Grupie Azoty ZAK S.A., w tym instalacji do spalania paliw, oparta jest o zamknięty obieg wody przemysłowej. Ścieki przemysłowe wprowadzane są do kanalizacji przemysłowej, a następnie poddawane oczyszczaniu w instalacji oczyszczania ścieków Grupy Azoty ZAK S.A. objętej odrębnym pozwoleniem zintegrowanym. Oczyszczone ścieki jako woda przemysłowa zwracane są do wykorzystania w instalacjach na terenie Zakładu, natomiast nadmiar oczyszczonych ścieków jest wprowadzany do wód rzeki Odry,
 - b) wszystkie powstające ścieki wprowadzane są do kanalizacji przemysłowej, oczyszczane i w dużej mierze zwracane do sieci wody przemysłowej do ponownego wykorzystania,
 - c) w instalacji kotła K10 stosowany jest system suchego odbioru popiołu z elektrofiltra i z filtra tkaninowego. Żużle powstające w kotle gaszone są i odprowadzane są poprzez mokre odzūżlacze.
- 10) zapobieganie zanieczyszczeniu niezanieczyszczonych strumieni ścieków i ograniczanie emisji do wody (BAT 14):
- a) możliwość pełnego rozdzielnia i oczyszczania poszczególnych rodzajów ścieków jest ograniczona, gdyż instalacja do spalania paliw funkcjonuje w ramach istniejącego od wielu lat zintegrowanego zakładu chemicznego. Grupa Azoty ZAK S.A. posiada instalację do oczyszczania ścieków, objętą odrębnym pozwoleniem zintegrowanym, do której wprowadzane są różne rodzaje ścieków z całego zakładu. Oczyszczone ścieki w większości wykorzystywane są ponownie w instalacjach jako woda przemysłowa,
 - b) w instalacji do spalania paliw następuje rozdział strumieni ścieków i wód na ścieki przemysłowe wprowadzane do kanalizacji przemysłowej, a następnie poddawane oczyszczaniu w instalacji oczyszczania ścieków Grupy Azoty ZAK S.A i na wody opadowe i roztopowe z dachów, dróg i innych utwardzonych powierzchni terenu które odprowadzane są do istniejącej wewnątrzzakładowej sieci kanalizacji deszczowej i dalej do węzła oczyszczalni „Piskorzowiec” zakładowego układu

oczyszczania ścieków;

c) w instalacji nie powstają i nie będą powstawały ścieki z oczyszczania spalin.

11) stosowanie technik ograniczających ilość odpadów przesyłanych do unieszkodliwiania ze spalania lub procesu zgazowania i technik redukcji zanieczyszczeń (BAT 16) poprzez:

a) recykling lub odzysk pozostałości w sektorze budowlanym (BAT 16b),

b) cykliczną regenerację zużytych wkładów katalizatora z instalacji SCR, w celu ponownego ich wykorzystania w instalacji (BAT 16d),

c) w instalacji kotła Ekol nr K11 nie będą powstawały odpady paleniskowe i odpady z oczyszczania spalin – kocioł opalany będzie gazem ziemnym.

12) ograniczanie emisji hałasu (BAT 17) poprzez:

a) środki operacyjne – zakład posiada zidentyfikowane podstawowe źródła emisji hałasu. Urządzenia wchodzące w skład instalacji są eksploatowane zgodnie z przeznaczeniem i stosownymi instrukcjami oraz podlegają regularnym przeglądom i konserwacjom (utrzymanie instalacji w dobrym stanie technicznym). Obsługa instalacji jest prowadzona przez kompetentny i doświadczony personel. Unika się prowadzenia czynności powodujących hałas w porze nocnej, takich jak np. dostawy paliw i wywóz odpadów,

b) przy doborze urządzeń stosowanych podczas prowadzonych prac remontowych/modernizacyjnych brane jest pod uwagę kryterium mocy akustycznej (stosowanie urządzeń o możliwie niskiej emisji hałasu), niepowodujące przekroczenia dopuszczalnych poziomów hałasu w środowisku,

c) zainstalowanie większości urządzeń wewnątrz obiektów budowlanych ograniczające bezpośrednią emisję hałasu do środowiska, a tym samym oddziaływanie akustyczne instalacji. Hałas pochodzący od instalacji jest ograniczany barierami w postaci budynków i obiektów przemysłowych, znajdujących się na terenie całego Zakładu. Instalacja znajduje się w znacznej odległości od terenów podlegających ochronie przed hałasem. Ściany obiektów wchodzących w skład instalacji spalania paliw mają wymagany współczynnik izolacyjności akustycznej, który ogranicza emisję hałasu z urządzeń znajdujących się wewnątrz budynków,

d) zastosowanie w konstrukcji obiektów budowlanych rozwiązań zapewniających wysoką izolacyjność akustyczną (wypełnienie wełną mineralną płyt warstwowych, ściany masywne, wykonane w technologii trójwarstwowej).

Zastosowanie tłumików redukujących hałas, na rurociągach wydmuchowych kotłów. Wyposażenie napędów zewnętrznych źródeł hałasu w falowniki dostosowujące obciążenie urządzeń do aktualnych potrzeb technologicznych.

W układzie kotła K10 i turbogeneratorsa TG-6 zastosowano:

- wyposażenie napędów zewnętrznych źródeł hałasu w falowniki dostosowujące obciążenie urządzeń do aktualnych potrzeb technologicznych,

- wyposażenie turboszespołu, wentylatorów poddmuchu kotła i dmuchaw Rootsa w tłumki hałasu lub osłony dźwiękochłonne.

13) w celu zapobiegania emisjom NO_x do powietrza przy jednoczesnym ograniczeniu emisji CO i N₂O ze spalania węgla kamiennego (BAT 20), należy stosować poniższe techniki:

a) optymalizację spalania - opisana w BAT 12a (BAT 20a),

b) kombinacja innych technik podstawowych redukcji NO_x. W instalacji stosuje się stopniowane podawanie powietrza do poszczególnych stref spalania oraz palniki niskoemisyjne (BAT 20b),

c) selektywna redukcja katalityczna – SCR. W instalacji kotła K10 stosowana jest technika katalitycznego odazotowania spalin SCR, z wykorzystaniem katalizatora na bazie tlenków wanadu i wolframu oraz jako reagenta amoniaku (woda amoniakalna 24%) (BAT 20d),

W konkluzjach BAT zostały określone poziomy emisji powiązane z BAT (BAT-AELs) dla emisji NO_x do powietrza ze spalania węgla kamiennego, jako graniczne wielkości emisji w odniesieniu do dwóch czasów uśredniania:

- jako średnia roczna: na poziomie 100-180 mg/Nm³,
- jako średnia dobowa lub średnia z okresu pobierania próbek: na poziomie 155-210 mg/Nm³.

W punkcie 2.1.2 pozwolenia o nazwie „Wielkość dopuszczalnej emisji w warunkach normalnego funkcjonowania instalacji”, dla kotła K10 określono graniczną wielkość emisji NO_x jako średnia roczna na poziomie 180 mg/Nm³ oraz średnia dobowa na poziomie 210 mg/Nm³.

- 14) w celu zapobiegania emisjom SO_x, HCl i HF do powietrza ze spalania węgla kamiennego (BAT 21), należy stosować absorber suchego rozpylania (SDA), tj. technikę BAT 21c.

W celu zapobiegania emisjom SO_x, HCl i HF do powietrza w Zakładzie stosowana jest metoda odsiarczania spalin oparta o technologię półsuchego odsiarczania z zastosowaniem reaktora pneumatycznego zintegrowanego z filtrem tkaninowym, z wykorzystaniem wapna hydratyzowanego jako sorbentu. Wapno hydratyzowane, poprzez lej zsypany, kierowane jest na podajnik komorowy i transportowane w odpowiedniej ilości do reaktora. Strumień spalin wprowadzany jest do dolnej części reaktora, kondycjonowany/nawilżany wodą przemysłową przepływając przez fluidalne złożę mieszaniny świeżego sorbentu i zawracanego odpadu poreakcyjnego. W reaktorze następuje proces absorpcji pary wodnej na powierzchni stałych cząstek sorbentu tworząc warstwy pary wodnej umożliwiającej reakcję, zarówno dwutlenku siarki, jak i innych kwaśnych składników spalin z wodorotlenkiem wapnia. Spaliny opuszczające reaktor, zawierające cząstki stałe, kierowane są do filtra workowego. Filtr ten służy oczyszczeniu strumienia spalin z pyłów, jak również częściowo z kwaśnych składników spalin, gdyż na powierzchni filtra zachodzą takie same reakcje chemiczne, jak w reaktorze.

W konkluzjach BAT zostały określone poziomy emisji powiązane z BAT (BAT-AELs) dla emisji SO₂ jako graniczne wielkości emisji w odniesieniu do dwóch czasów uśredniania:

- jako średnia roczna: na poziomie 95-200 mg/Nm³,
- jako średnia dobowa lub średnia z okresu pobierania próbek: na poziomie 135-220 mg/Nm³.

W punkcie 2.1.2 pozwolenia o nazwie „Wielkość dopuszczalnej emisji w warunkach normalnego funkcjonowania instalacji”, dla kotła K10 określono graniczną wielkość emisji SO₂ jako średnia roczna na poziomie 200 mg/Nm³ oraz średnia dobowa na poziomie 220 mg/Nm³.

Natomiast w przypadku emisji HCl i HF do powietrza, w konkluzjach (BAT) zostały określone graniczne wielkości BAT-AELs dla tych substancji ze spalania węgla kamiennego, jako średnie roczne lub średnie z próbek uzyskanych w ciągu jednego roku:

- HCl: na poziomie 1-5/20 mg/Nm³, przy czym wartość 20 mg/Nm³ dla przypadku gdy średnia zawartość chloru w węglu kamiennym wynosi 1 000 mg/kg (suchej masy) lub jest wyższa,
- HF: na poziomie 1-3 mg/Nm³.

W punkcie 2.1.2 pozwolenia o nazwie „Wielkość dopuszczalnej emisji w warunkach normalnego funkcjonowania instalacji”, dla kotła K10 określono graniczną wielkość emisji HCl jako średnia roczna na poziomie 5 lub 20 mg/Nm³ (w zależności od średniej zawartości chloru w stosowanym paliwie uzyskanej na podstawie wyników pomiarów) oraz HF średnia roczna na poziomie 3 mg/Nm³.

- 15) w celu ograniczenia emisji pyłu i metali zawartych w pyłe do powietrza ze spalania węgla kamiennego (BAT 22), należy stosować poniższe techniki:

- a) wstępne oczyszczanie spalin w elektrofiltrze – technika BAT 22a,
- b) końcowe oczyszczanie spalin w filtrze workowym – technika BAT 22b,
- c) stosowanie półsuchego systemu odsiarczania spalin (IOS) – technika BAT 22d.

W konkluzjach BAT zostały określone poziomy emisji powiązane z BAT (BAT-AELs) dla emisji pyłu do powietrza jako graniczne wielkości emisji w odniesieniu do dwóch czasów uśredniania:

- jako średnia roczna: na poziomie 2-14 mg/Nm³,
- jako średnia dobowa lub średnia z okresu pobierania próbek: na poziomie 4-22 mg/Nm³.

W punkcie 2.1.2 pozwolenia o nazwie „Wielkość dopuszczalnej emisji w warunkach normalnego funkcjonowania instalacji”, dla kotła K10 określono graniczną wielkość emisji pyłu jako średnia roczna na poziomie 14 mg/Nm³ oraz średnia dobowa na poziomie 22 mg/Nm³.

16) w celu zapobiegania emisjom rtęci do powietrza ze spalania węgla kamiennego lub aby je ograniczyć, w ramach BAT 23 należy stosować poniższe techniki:

- a) wstępne oczyszczanie spalin w elektrofiltrze – technika BAT 23a,
- b) końcowe oczyszczanie spalin w filtrze workowym – technika BAT 23b,
- c) stosowanie pól suchego systemu odsiarczania spalin (IOS) – technika BAT 23c,
- d) stosowanie selektywnej redukcji katalitycznej (SCR) – technika BAT 23e.

W konkluzjach BAT zostały określone poziomy emisji powiązane z BAT (BAT-AELs) dla emisji rtęci do powietrza jako graniczne wielkości emisji w odniesieniu do dwóch czasów uśredniania: jako średnia roczna lub średnia z próbek uzyskanych w ciągu jednego roku na poziomie < 1-9 µg/Nm³.

W punkcie 2.1.2 pozwolenia o nazwie „Wielkość dopuszczalnej emisji w warunkach normalnego funkcjonowania instalacji”, dla kotła K10 określono graniczną wielkość emisji rtęci na poziomie 9 µg/Nm³, tj.: 0,009 mg/Nm³ jako średnia roczna i średnia z próbek uzyskanych w ciągu jednego roku.

17) w celu zapobiegania emisjom NO_x do powietrza ze spalania gazu ziemnego (BAT 41), należy stosować poniższe techniki:

- a) recyrkulacja spalin - w celu zmniejszenia zawartości tlenu, a tym samym temperatury płomienia co ogranicza wytwarzanie NO_x (BAT 41b),
- b) palniki niskoemisyjne (BAT 41c),
- c) zaawansowany system kontroli, tj. system kontroli pracy palników tzw. BMS (burner management system), który odpowiada za zapewnienie bezpieczeństwa i sterowanie układami palników (BAT 41d).

W konkluzjach BAT zostały określone poziomy emisji powiązane z BAT (BAT-AELs) dla emisji NO_x do powietrza ze spalania gazu ziemnego, jako graniczne wielkości emisji w odniesieniu do dwóch czasów uśredniania:

- jako średnia roczna: na poziomie 10-60 mg/Nm³,
- jako średnia dobowa lub średnia z okresu pobierania próbek: na poziomie 30-85 mg/Nm³.

W punkcie 2.1.2 pozwolenia o nazwie „Wielkość dopuszczalnej emisji w warunkach normalnego funkcjonowania instalacji”, dla kotła K11 określono graniczną wielkość emisji NO_x jako średnia roczna na poziomie 60 mg/Nm³ oraz średnia dobowa na poziomie 85 mg/Nm³.

18) w celu zapobiegania emisjom CO do powietrza ze spalania gazu ziemnego (BAT 44), należy stosować optymalne spalanie paliwa.

W konkluzjach BAT został określony wskaźnikowy średni roczny poziom emisji CO dla nowych kotłów jako < 5 – 15 mg/Nm³.

W punkcie 2.1.2 pozwolenia o nazwie „Wielkość dopuszczalnej emisji w warunkach normalnego funkcjonowania instalacji”, dla kotła K11 określono wielkość emisji CO jako średnia roczna na poziomie 15 mg/Nm³.

Z uwagi na wielkość i parametry emisji eksploatacja instalacji nie powoduje transgranicznego oddziaływania na środowisko.

10. Wymagania zapewniające ochronę gleby, ziemi i wód gruntowych, w tym środki mające na celu zapobieganie emisjom do gleby, ziemi i wód gruntowych oraz sposób ich systematycznego nadzorowania

1) Określa się następujące środki zapobiegania emisjom do gleby, ziemi i wód gruntowych magazynowanych substancji oraz sposoby nadzoru:

- zbiorniki i miejsca magazynowe

Tabela nr 13

Lp.	Kod zbiornika	Zawartość zbiornika	Wielkość zbiornika	Sposób zabezpieczenia	Lokalizacja zbiornika	Sposób nadzorowania
Instalacja spalania paliw						
1.	IV	Olej turbinowy	10 m ³	Pomieszczenie z utwardzonym podłożem wyposażone w instalację gaśniczą parową	Wewnątrz budynku 211	Okresowa kontrola pracowników instalacji (1 x na zmianę) oraz nadzór w czasie procesu przeładunku (napętnianie, opróżnianie).
2.	V	Olej turbinowy	10 m ³	Pomieszczenie z utwardzonym podłożem wyposażone w instalację gaśniczą parową	Wewnątrz budynku 211	Okresowa kontrola pracowników instalacji (1 x na zmianę) oraz nadzór w czasie procesu przeładunku (napętnianie, opróżnianie).
3.	1HSJ06BB701	Woda amoniakalna 24%	12 m ³	Zbiornik jednopłaszczowy wykonany ze stali nierdzewnej, zlokalizowany na tacy żelbetonowej pokrytej wykładziną chemoodporną o pojemności co najmniej 100 % objętości zbiornika. Zbiornik wyposażony w wodne uszczelnienie w postaci oddzielnego zbiornika o pojemności 1,5 m ³ (1HSJ06AT001), a także zawór oddechowy nad- i podciśnieniowy zintegrowany z przerywaczem płomienia. Zainstalowana jest też instalacja zraszaczowa uruchamiana automatycznie lub ręcznie.	Pod wiatą obok budynku kotłowni	Pomiar poziomu i stężenia amoniaku w otoczeniu zbiornika wraz z sygnalizacją alarmową. Okresowa kontrola prowadzona przez pracowników instalacji. Sygnał zakłóceń powoduje uruchomienie instalacji zraszaczowej i automatyczne odcięcie dopływu amoniaku w sytuacjach awaryjnych.
4.	1LFN21 BB701	Woda amoniakalna 1%	0,25 m ³	Zbiornik jednopłaszczowy, wykonany z polietylenu wysokiej gęstości, umieszczony wraz z pompami i armaturą w	W budynku kotłowni	Układ włączony do systemu DCS zapewniającego zdalne sterowanie oraz wizualizację z sygnalizacją alarmową. Okresowa

				wannie zabezpieczającej przed przedostaniem się ewentualnego wycieku do kanalizacji.		kontrola prowadzona przez pracowników instalacji.
5.	1LFN10 BB701	Środek odtleniający	0,1 m ³	Substancja umieszczona jest w dawkopniku o pojemności 0,1 m ³ wykonanym z polietylenu, umieszczonym wraz z pompami i armaturą w wannie z polietylenu zabezpieczającej przed przedostaniem się ewentualnego wycieku do kanalizacji.	W budynku kotłowni	Układ włączony do systemu DCS zapewniającego zdalne sterowanie oraz wizualizację z sygnalizacją alarmową. Okresowa kontrola prowadzona przez pracowników instalacji.
6.	1HTJ10 BB101 Zbiornik magazynowy	Sorbent, Wodorotlenek wapnia	300 m ³	Zbiornik jednopłaszczowy wykonany z stali wyposażony w instalację odpylania składającą się z filtra tkaninowego i wentylatora z tłumikiem wydmuchu. Zbiornik wyposażony także w kłapy bezpieczeństwa zabezpieczające przed pod- i nadciśnieniem, czujnik podciśnienia oraz radarowy ciągły pomiar poziomu oraz wibracyjne sygnalizatory poziomów skrajnych. Zbiornik posadowiony jest na betonowej płycie fundamentowej.	Obiekt nr 12	Ciągły pomiar poziomu wraz z sygnalizacją alarmową. Okresowa kontrola prowadzona przez pracowników instalacji.
7.	1HTK10 BB101 Zbiornik pośredni	Sorbent, wodorotlenek wapnia	150 m ³	Jak wyżej	Obiekt nr 12	Ciągły pomiar poziomu wraz z sygnalizacją alarmową. Okresowa kontrola prowadzona przez pracowników instalacji.
8.	1MAV10BB010	Olej smarny turbiny	10 m ³	Zbiornik stalowy, becznienny, umieszczony w ramie turbiny w obrębie przekładni.	W budynku istniejącej maszynowni - budynek 211	Ciągły pomiar poziomu i temperatury. Okresowa kontrola prowadzona przez pracowników instalacji.
9.	1MAV94BB401	Olej smarny turbiny -olej z awaryjnych spustów	16 m ³	Bezcienienny, cylindryczny zbiornik jednopłaszczowy, wyposażony w poziomowskaz i sygnalizatory skrajnych poziomów oleju,	W budynku istniejącej maszynowni - budynek 211	Wskazanie miejscowe poziomu i alarmowa sygnalizacja skrajnych poziomów. Okresowa kontrola prowadzona przez pracowników instalacji.

				zainstalowany w szczelnej misie.		
10.	1MAV91BB401	Zbiornik ścieków olejowych	1 m ³	Bezziśnieniowy zbiornik stalowy, wyposażony w sygnalizatory skrajnych poziomów, umieszczony w misie olejowej.	W budynku istniejącej maszynowni - budynek 211	Alarmowa sygnalizacja skrajnych poziomów. Okresowa kontrola prowadzona przez pracowników instalacji.
11.	1MAX10 BB410	Olej regulacyjny	0,4 m ³	Bezziśnieniowy zbiornik stalowy, wyposażony w ciągły pomiar poziomu i temperatury, umieszczony w sąsiedztwie turbiny.	W budynku istniejącej maszynowni - budynek 211	Ciągły pomiar poziomu i temperatury. Okresowa kontrola prowadzona przez pracowników instalacji.
12.	1EGB10BB601	Olej opałowy	35 m ³	Zbiornik cylindryczny, poziomy, jednopłaszczowy, naziemny, posadowiony na tacy ochronnej. Zbiornik wyposażony w mechaniczny układ oddechowy z zaworem różnicowo-ciśnieniowym, bezpiecznikiem ogniowym i odolejaczem oparów, zdalny miernik analogowy poziomu i temperatury oraz sygnalizatory poziomów skrajnych.	Obiekt nr 17	Pomiar temperatury oraz poziomu wraz z sygnalizacją alarmową. Okresowa kontrola prowadzona przez pracowników instalacji.
13.	1EGR10BB601	Olej opałowy - spusty oleju	1 m ³	Zbiornik cylindryczny, poziomy, wyposażony w układ oddechowy i sygnalizatory poziomów skrajnych.	W budynku pompowni oleju opałowego nr 16	Sygnalizacja alarmowa Poziomów skrajnych. Okresowa kontrola prowadzona przez pracowników instalacji.
14.	Nie dotyczy	Preparaty do kondycjonowania wody obiegowej	Opakowania dostawcy paletokontenery, beczki 200 l, kanistry 25 l lub dawkowniki o pojemności 100 l - materiał w ilości podręcznej - sprawowany serwis przez dostawcę substancji	W opakowaniach dostawcy na betonowej posadzce bez odpływu do kanalizacji, w przypadku rozlania substancja zbierana jest do pojemników. Dawkowniki umieszczone są wraz z pompami i armaturą w wannach z polietylenu zabezpieczających przed przedostaniem się ewentualnego wycieku do kanalizacji.	Wydzielone pomieszczenie pompowni wody chłodzącej	Okresowa kontrola prowadzona przez pracowników instalacji
15.	Nie dotyczy	Woda amoniakalna 1% (dla kotła K11)	Zbiornik pośredni: 500 l Zbiornik buforowy: 500 l	Zbiornik jednopłaszczowy, stalowy, umieszczony wraz z pompami i armaturą w wannie zabezpieczającej przed przedostaniem się	W budynku kotłowni K11	Czujniki poziomu cieczy. Okresowa kontrola prowadzona przez pracowników instalacji.

				ewentualnego wycieku do kanalizacji.		
16.	Nie dotyczy	Środek odtleniający (dla kotła K11)	Zbiornik buforowy: 500 l Opakowania dostawcy paletokontenery, beczki 200 l, kanistry 25 l - materiał w ilości podręcznej - sprawowany serwis przez dostawcę substancji	Zbiornik jednopłaszczowy, stalowy, umieszczony wraz z pompami i armaturą w wannie zabezpieczającej przed przedostaniem się ewentualnego wycieku do kanalizacji. W opakowaniach dostawcy na betonowej posadzce bez odpływu do kanalizacji, w przypadku rozlania substancja zbierana jest do pojemników.	W budynku kotłowni K11	Czujniki poziomu cieczy. Okresowa kontrola prowadzona przez pracowników instalacji.
17.	Nie dotyczy	Preparat do kondycjonowania wody obiegowej	Zbiornik buforowy: 500 l Opakowania dostawcy paletokontenery, beczki 200 l, kanistry 25 l - materiał w ilości podręcznej - sprawowany serwis przez dostawcę substancji	Zbiornik jednopłaszczowy, stalowy, umieszczony wraz z pompami i armaturą w wannie zabezpieczającej przed przedostaniem się ewentualnego wycieku do kanalizacji. W opakowaniach dostawcy na betonowej posadzce bez odpływu do kanalizacji, w przypadku rozlania substancja zbierana jest do pojemników.	W budynku kotłowni K11	Czujniki poziomu cieczy. Okresowa kontrola prowadzona przez pracowników instalacji.

- miejsca przeładunku

Tabela nr 14

Lp.	Zawartość zbiornika	Sposób zabezpieczenia	Lokalizacja rozładunku/załadunku	Sposób nadzorowania
Instalacja spalania paliw				
1.	Olej turbinowy	Rozładunek z samochodu pojemników o poj. 1 m ³ , wprost na rampę do pomieszczenia w budynku 211	Przy bud. 211	Stały nadzór pracowników instalacji w trakcie załadunku
2.	Sorbent, wodorotlenek wapnia	Rozładunek do zbiornika z autocystern transportem pneumatycznym przy użyciu sprężonego powietrza na szczelnej posadzce z odpływem ścieków z mycia kół i posadzki do osadnika. Miejsce rozładunku jest zlokalizowane pod wiatą.	Bezpośrednio przy zbiorniku magazynowym sorbentu, obiekt nr 13	Ciągły nadzór obsługi w trakcie rozładunku.
3.	Olej opałowy	Rozładunek prowadzony z autocysterny na terenie utwardzonym, na tacy rozładowniczej z odpływem przez osadnik do kanalizacji przemysłowej.	Obiekt 15	Ciągły nadzór obsługi w trakcie rozładunku, armatura regulacyjna elektryczna - ograniczająca przepływ maksymalny i umożliwiająca ograniczenie przepływu oleju

				pod koniec procesu ładowania lub rozładowania, ułatwiająca kontrolę i blokowanie, przepiętnienia lub zasysania powietrza.
4.	Olej smarny turbiny	Rozładunek prowadzony ze zbiorników transportowych o pojemności 1 m ³ na rampę do pomieszczenia budynku istniejącej maszynowni.	W budynku istniejącej maszynowni - budynek 211	Ciągły nadzór obsługi w trakcie rozładunku.
5.	Olej regulacyjny	Rozładunek prowadzony ze zbiorników transportowych o pojemności 1 m ³ na rampę do pomieszczenia budynku istniejącej maszynowni.	W budynku istniejącej maszynowni - budynek 211	Ciągły nadzór obsługi w trakcie rozładunku.

Transport oleju opałowego i turbinowego prowadzony rurociągami wewnątrz budynków.

- 2) Sposób magazynowania wytwarzanych odpadów niebezpiecznych i innych niż niebezpieczne, w tym środki mające na celu zapobieganie emisjom do gleby, ziemi i wód gruntowych określa treść zawarta w punkcie 3.1 pozwolenia zintegrowanego - w tabeli nr 4, w kolumnie pn. „Miejsce i sposób magazynowania odpadów”.
- 3) Wymagania zapewniające, bezpośrednio i pośrednio, ochronę gleby, ziemi i wód gruntowych, w tym środki mające na celu zapobieganie emisjom do gleby, ziemi i wód gruntowych oraz sposób ich nadzorowania - dla instalacji składowania odpadów, określa treść zawarta w punkcie 1.2 pozwolenia zintegrowanego (w części dotyczącej technologii wydobywania odpadów ze składowiska odpadów) oraz w punktach 9, 10, 14 i 15 pozwolenia.

11. Sposoby zapewnienia efektywnego wykorzystania energii

1. podnoszenie sprawności obiegu termodynamicznego poprzez wytwarzanie energii cieplnej i elektrycznej w skojarzeniu;
2. maksymalne wykorzystanie kondensatów z układów grzewczych i ciepła odpadowego z wytwórni produkcyjnych do zasilania kotłów, podgrzewania wody zdemineralizowanej oraz uzupełniania systemu c.o. (w sezonie grzewczym);
3. kontrola i bieżąca naprawa sieci przesyłowych i odbiorników nośników ciepła celem ograniczania ich strat;
4. obniżanie zużycia energii elektrycznej poprzez właściwe obciążanie, remonty, modernizację i wymianę urządzeń z napędami elektrycznymi (realizacja przyjętego planu zamierzeń w tym zakresie);
5. monitorowanie jakości i jednostkowego zużycia paliwa i czynników energetycznych oraz systematyczne dokonywanie oceny energochłonności procesu oraz sprawności energetycznej kluczowych układów; wykorzystywanie do monitorowania układów pomiarowych z systemem komputerowym;
6. stosowanie wysokoefektywnych urządzeń oraz zapewnienie im profesjonalnej obsługi, co wpływa na ich długotrwałą, bezawaryjną pracę, ograniczając do niezbędnego minimum ilość zatrzymań instalacji dla potrzeb przeglądów i remontów.

12. Zakres i sposób monitorowania procesów technologicznych, w tym pomiaru i ewidencjonowania wielkości emisji

12.1. Monitoring ilości wody wykorzystywanej na potrzeby instalacji spalania paliw

Ilość wody wykorzystywanej na potrzeby instalacji spalania paliw monitorować na podstawie odczytów urządzeń pomiarowych zainstalowanych w obiektach instalacji do spalania paliw, tj.:

Tabela nr 15

Lp.	Rodzaj i miejsce pomiaru	Rodzaj urządzenia pomiarowego
1.	Przepływ wody zdemineralizowanej – z WGS do budynku 211	Przepływomierz ultradźwiękowy DN80
2.	Przepływ wody przemysłowej do turbinowni	Przepływomierz magnetyczny DN150
3.	Przepływ wody przemysłowej do uzupełniania obiegu chłodniczego	Zwężka pomiarowa ISA
4.	Przepływ wody zdemineralizowanej do układu kotła K10	Przepływomierz ultradźwiękowy DN150
5.	Przepływ wody przemysłowej do IOS	Przepływomierz ultradźwiękowy DN40
6.	Przepływ wody sanitarnej	Wodomierz
7.	Przepływ wody zdemineralizowanej zimnej i gorącej do układu kotła K11	Przepływomierz

Informacje o ilości wykorzystywanej wody rejestrować w systemie komputerowym.

12.2. Monitoring ilości i jakości powstających ścieków w instalacji spalania paliw

- 1) Ilość ścieków powstających w instalacji do spalania paliw określa się w oparciu o pomiary ilości wody dostarczanej do instalacji.
- 2) Ilość powstających skroplin ze spalin kotła K11 będzie określana szacunkowo na podstawie pojemności bezodpływowej studzienki, w której będą zbierane z uwzględnieniem stopnia jej zapełnienia.
- 3) W celu oceny parametrów kluczowych z punktu widzenia poprawności prowadzenia procesu wytwarzania energii, zobowiązuje się do prowadzenia monitoringu jakości ścieków odprowadzanych do kanalizacji przemysłowej, w następującym zakresie i częstotliwości:

Tabela nr 16

Lp.	Forma monitoringu	Punkt poboru	Zakres	Częstotliwość
1.	Pomiar okresowy	Ścieki z procesu produkcji pary wodnej w kotle nr K10 oraz odsoliny i odmuliny z obiegu wodno-parowego odwodnienia, spusty i kondensaty z urządzeń instalacji K11 (punkt PWK 3.4)	pH	1 x kwartał
			ChZT _{Cr}	
			Zawiesiny ogólne	
			Chlorki	
2.	Pomiar okresowy	Ścieki z odsalania obiegu chłodniczego (punkt PWK 3.2)	pH	1 x kwartał
			Chlorki	
			Przewodność elektryczna właściwa	

- 4) Badania jakości ścieków powstających z instalacji do spalania paliw prowadzić zgodnie z metodykami:

Tabela nr 17

Lp.	Wskaźnik	Metody analizy
1.	pH	metoda potencjometryczna wg PN-EN ISO 10523:2012
2.	ChZT	Metoda dwuchromianowa wg normy PN-ISO 6060:2006 lub

		metoda dwuchromianowa w szczelnych próbkach (kolorymetria) wg PN-ISO 15705:2005
3.	Zawiesiny ogólne	metoda grawimetryczna (wagowa) wg PN-EN 872:2007 + Ap1:2007
4.	Chlorki	metoda chromatografii jonowej wg PN-EN ISO 10304-1:2009 lub metoda miareczkowania potencjometrycznego wg IB-51B/PB-01/PL2-1 wydanie 03 z dnia 01.05.2017 r.
5.	Przewodność elektryczna właściwa	wg normy PN-EN 27888:1999

5) Wyniki badań jakości powstających ścieków odnotowywać w rejestrze.

12.3. Lokalizacja punktów pomiarowych do kontroli emisji substancji do powietrza, pomiarów ciągłych i pomiarów kontrolnych systemu ciągłych pomiarów emisji, monitoring procesów technologicznych w zakresie emisji substancji do powietrza oraz monitoring poziomu emisji substancji do powietrza

12.3.1. Instalacja spalania paliw - źródło spalania paliw o mocy nominalnej 121,1 MW_t (kocioł nr K10)

Tabela nr 18

Lp.	Nr emitora	Nazwa emitora (źródła)	Usytuowanie stanowisk pomiarowych
1.	6.1.E-4	Kocioł K10 o nominalnej mocy cieplnej 121,1 MW _t / komin kotła K10	Stanowiska do ciągłego pomiaru i pomiarów okresowych stężeń i emisji, w tym pomiarów kontrolnych CEMS zlokalizowane są na kominie, na wysokości 35,3 m; 37 m oraz 38,5 m od poziomu terenu.
2.	6.1.E-12n	Zbiornik sorbentu	Na poziomym rurociągu wylotowym odpowietrzającym zbiornik, za wentylatorem z tłumikiem wydmuchu, zgodnie z wymaganiami normy PN-Z-04030-7. Długość odcinka przed stanowiskiem pomiarowym: 0,5 m, za stanowiskiem: 0,2 m.
3.	6.1.E-13	Zbiornik popiołów lotnych	Na poziomym rurociągu wylotowym odpowietrzającym zbiornik, zgodnie z wymaganiami normy PN-Z-04030-7. Długość odcinka przed stanowiskiem pomiarowym: 1,15 m, za stanowiskiem: 0,3 m.
4.	6.1.E-14	Zbiornik odpadu poreakcyjnego z odsiarczania spalin	Stanowisko na poziomym rurociągu wylotowym ze zbiornika, zgodnie z wymaganiami normy PN-Z-04030-7. Długość odcinka przed stanowiskiem pomiarowym: 1,2 m, za stanowiskiem: 0,6 m.
5.	6.1.E-18	Zbiornik pośredni sorbentu	Stanowisko na poziomym rurociągu wylotowym ze zbiornika, zgodnie z wymaganiami normy PN-Z-04030-7. Długość odcinka przed stanowiskiem pomiarowym: 2 m, za stanowiskiem: 0,65 m.

Stan pracy źródła - kotła K10 rozpoznawany jest przez system komputerowy instalacji ciągłego systemu pomiarów emisji zgodnie z następującymi algorytmami:

- Rozruch źródła, z określonym punktem końcowym rozruchu
 - Dochodzenie do stanu pracy urządzeń, przy którym następuje osiągnięcie co najmniej dwóch kryteriów spośród niżej wymienionych:
 - wydajność produkcji pary w kotle - 84 Mg/h (60% nominalnego obciążenia kotła),
 - zamknięcie zawieradła na obejściowym kanale gazów spalinowych (tj. skierowanie pełnego strumienia spalin na instalację odsiarczania spalin) – nie dłużej niż 2 godziny od wyłączenia palników olejowych,

- czas od momentu załączenia pierwszego palnika rozpałkowego (olejowego) - 5h.
- Praca źródła
Stan pracy urządzeń, przy którym parametry operacyjne kotła są następujące:
 - wydajność produkcji pary w kotle większa niż 84 Mg/h (60% nominalnego obciążenia kotła),
 - zawieradło na obejściowym kanale gazów spalinowych zamknięte lub czas od wyłączenia palników olejowych powyżej 2 godzin,
 - czas od momentu załączenia pierwszego palnika rozpałkowego (olejowego) powyżej 5h.
- Wyłączanie źródła, z określonym punktem początkowym wyłączenia
Stan pracy, przy którym nominalne obciążenie kotła jest następujące:
 - < 50 % nominalnej mocy cieplnej kotła.

Monitoring ilości wyemitowanych do powietrza substancji ze zbiornika opałowego prowadzić w oparciu o monitorowanie i rejestr:

- ilości dostaw oleju opałowego w roku i wielkości jednorazowej dostawy,
- czasu napełniania zbiornika magazynowego olejem opałowym.

Monitoring ilości substancji wyemitowanych z innych źródeł emisji niż źródła spalania paliw prowadzić w oparciu o monitorowanie i rejestr:

- czasu pracy emitorów (czas trwania emisji).

Zobowiązuje się do prowadzenia pomiarów emisji substancji z emitora nr 6.1.E-4 w następującym zakresie wynikającym z konkluzji BAT4:

▪ **ciągły pomiar emisji zanieczyszczeń do powietrza dla następujących substancji:**

- pyłu ogółem,
- dwutlenku siarki (SO₂),
- tlenków azotu (NO_x) - w przeliczeniu na dwutlenek azotu,
- tlenku węgla (CO).

▪ **okresowy pomiar emisji zanieczyszczeń do powietrza dla następujących substancji:**

- amoniaku (NH₃) z częstotliwością raz na rok,
- tritlenku siarki (SO₃) z częstotliwością raz na rok,
- chlorków gazowych wyrażone jako HCl, z częstotliwością raz na trzy miesiące. Przy stabilnych poziomach emisji tego zanieczyszczenia, dopuszcza się prowadzenie monitoringu HCl z częstotliwością raz na rok i za każdym razem, po zmianie charakterystyki paliwa mogącej mieć wpływ na jego emisję. Dodatkowo zobowiązuje się prowadzącego instalację do przekazywania wyników pomiarów zawartości chloru w paliwie wraz z wynikami pomiarów emisji substancji do powietrza.
- fluorowodoru (HF), z częstotliwością raz na trzy miesiące. Przy stabilnych poziomach emisji tego zanieczyszczenia, dopuszcza się prowadzenie monitoringu HF z częstotliwością raz na rok i za każdym razem, po zmianie charakterystyki paliwa mogącej mieć wpływ na jego emisję,
- metali i metaloidów z wyjątkiem rtęci (As, Cd, Co, Cr, Cu, Mn, Ni, Pb, Sb, Se, Tl, V, Zn), z częstotliwością raz na rok,
- rtęci (Hg), z częstotliwością raz na 6 miesięcy. Przy stabilnych poziomach emisji tego zanieczyszczenia, dopuszcza się prowadzenie monitoringu Hg z częstotliwością raz na rok i za każdym razem, po zmianie charakterystyki paliwa mogącej mieć wpływ na jego emisję.

Pomiary prowadzić zgodnie z metodykami określonymi w rozporządzeniu Ministra Klimatu i Środowiska z dnia 7 września 2021 r. w sprawie wymagań w zakresie prowadzenia pomiarów wielkości emisji (Dz. U z 2021 r., poz. 1710 z późn. zm.), a także zgodnie ze wskazanymi w konkluzjach BAT (LCP) ogólnymi normami EN, a jeżeli normy te nie są dostępne, to należy stosować normy ISO, normy krajowe lub inne międzynarodowe normy zapewniające uzyskanie danych o równorzędnej jakości naukowej.

Dodatkowo zobowiązuje się do prowadzenia okresowych pomiarów benzo(a)pirenu (B(a)P), z częstotliwością jeden raz na trzy lata, zgodnie z normą ISO 11338.

12.3.2. Instalacja spalania paliw - źródło spalania paliw o mocy nominalnej 82,8 MW_t (kocioł K11 – eksploatowany od dnia 28.11.2023 r.)

Tabela nr 19

Lp.	Nr emitora	Nazwa emitora (źródła)	Usytuowanie stanowisk pomiarowych
1.	6.1.E-5	Kocioł K11 o nominalnej mocy cieplnej 82,8 MW _t / komin kotła K11	Stanowiska do ciągłego pomiaru i pomiarów okresowych stężeń i emisji, w tym pomiarów kontrolnych CEMS zlokalizowane są na kominie, na wysokości 17 m od poziomu terenu.

Stan pracy źródła - kotła K11 rozpoznawany jest przez system komputerowy instalacji ciągłego systemu pomiarów emisji zgodnie z następującymi algorytmami:

- Rozruch źródła, z określonym punktem końcowym rozruchu

Stan pracy urządzeń, przy którym parametry operacyjne kotła są następujące:

- temperatura pary < 495 °C,
- ciśnienie pary < 8 MPa,
- wydajność kotła na poziomie do 20 Mg pary/h.

- Praca źródła

Stan pracy urządzeń, przy którym parametry operacyjne kotła są następujące:

- temperatura pary > 495 °C,
- ciśnienie pary > 8 MPa,
- wydajność kotła na poziomie powyżej 20 Mg pary/h.

- Wyłączenie źródła, z określonym punktem początkowym wyłączenia

Stan pracy, przy którym nominalne obciążenia kotła jest następujące:

- <20% nominalnej mocy cieplnej kotła.

Zobowiązuje się do prowadzenia pomiarów emisji substancji z emitora nr 6.1.E-5 w następującym zakresie wynikającym z konkluzji BAT4:

- **ciągły pomiar emisji zanieczyszczeń do powietrza dla następujących substancji:**

- tlenków azotu (NO_x) - w przeliczeniu na dwutlenek azotu,
- tlenku węgla (CO).

- **okresowy pomiar emisji zanieczyszczeń do powietrza dla następujących substancji:**

- pyłu ogółem z częstotliwością raz w roku w okresie pracy źródła,
- dwutlenek siarki (SO₂), z częstotliwością raz w roku w okresie pracy źródła.

Pomiary prowadzić zgodnie z metodykami określonymi w rozporządzeniu Ministra Klimatu i Środowiska z dnia 7 września 2021 r. w sprawie wymagań w zakresie prowadzenia pomiarów wielkości emisji (Dz. U. 2021 r. poz. 1710 z późn. zm.), a także zgodnie ze wskazanymi w konkluzjach BAT (LCP) ogólnymi normami EN, a jeżeli normy te nie są dostępne, to należy stosować normy ISO, normy krajowe lub inne międzynarodowe normy zapewniające uzyskanie danych o równorzędnej jakości naukowej.

12.4. Monitoring odpadów wytwarzanych i przetwarzanych

W instalacji do spalania paliw ilość wytwarzanych odpadów określana jest wagowo.

Ilość wydobywanych odpadów w instalacji do składowania odpadów i ilość przekazywanych odbiorcom odpadów określana jest za pomocą urządzeń ważących – wag tensometrycznych zainstalowanych na ładowarkach, posiadających aktualny atest (legalizację) lub kontrolne ważenie na wadze zakładowej. Zapisem dokumentującym podejmowane działania są kwity wag tensometrycznych lub kwity wagi zakładowej.

Dodatkowo w celach kontrolnych, monitorowanie ilości wydobywanych odpadów odbywa się przez obmiar geodezyjny, którego potwierdzeniem jest operat techniczny lub sprawozdanie z obmiaru geodezyjnego.

Ponadto, w ramach monitorowania składowiska odpadów prowadzona jest:

- 1) Kontrola (co najmniej dwa razy na tydzień)
 - stanu technicznego obiektu,
 - poziomu wód w piezometrach obserwacyjnych,
 - poziomu wód nadosadowych i wielkości „plaż”.
- 2) Przestrzeganie zasad właściwej eksploatacji składowiska, zgodnie z zapisami instrukcji.
- 3) Eksploatacja składowiska w sposób zapewniający właściwe jego funkcjonowanie oraz zachowanie warunków sanitarnych, bhp, przeciwpożarowych i ochrony środowiska
- 4) Utrzymywanie porządku i ładu na terenie składowiska.

Zapisy z monitorowania składowiska odpadów odnotowywane są w raporcie składowiska.

12.5. Monitoring jakości paliwa (BAT 9)

Zobowiązuje się Zakład do:

- a) prowadzenia monitoringu jakości węgla kamiennego, dostarczanego przez dostawców, każdorazowo przed jego przyjęciem, w celu określenia wstępnej pełnej charakterystyki jakościowej przyjmowanego paliwa,
- b) prowadzenia regularnych badań jakości stosowanego węgla kamiennego, w celu sprawdzenia, czy jest ona zgodna z wstępną charakterystyką i specyfiką konstrukcji obiektu spalania, we wskazanym poniżej zakresie:
 - wartość opałowa (LHV),
 - wilgotność,
 - zawartość popiołów,
 - substancje lotne,
 - współczynnik „fixed carbon”,
 - zawartość: C, H, N, O, S,
 - zawartość: Br, Cl, F,
 - metale i metaloidy (As, Cd, Co, Cr, Cu, Hg, Mn, Ni, Pb, Sb, Tl, V, Zn).
- c) prowadzenia regularnych badań jakości stosowanego gazu ziemnego, we wskazanym poniżej zakresie:
 - wartość opałowa (LHV),
 - liczba Wobbego,
 - zawartość CH₄, C₂H₆, C₃, C₄₊, CO₂ i N₂.

Monitoring jakości paliw prowadzić z częstotliwością raz do roku dla każdego dostawcy paliwa oraz każdorazowo w przypadku zmiany dostawy paliwa, na podstawie własnych badań laboratoryjnych, badań zewnętrznych laboratoriów lub na podstawie charakterystyk otrzymywanych od zewnętrznego dostawcy paliwa.

Dopuszcza się prowadzenie wstępnej charakterystyki paliw w oparciu o badania prowadzone przez dostawcę.

Wyniki monitoringu jakości paliwa (w zakresie zawartości chloru w stosowanym węglu kamiennym) przekazywać wraz z wynikami pomiarów emisji substancji do powietrza.

12.6. Monitoring jednostkowego zużycia paliwa netto (BAT 2)

Zobowiązuje się Zakład do prowadzenia badań efektywności energetycznej zgodnie z wymogiem konkluzji BAT 2.

Monitorowanie należy przeprowadzić po oddaniu jednostki do użytkowania i każdorazowo w przypadku wprowadzenia w instalacji znaczących zmian, które mogą wpłynąć na sprawność elektryczną netto lub jednostkowe zużycie paliwa netto lub po uruchomieniu nowego źródła spalania paliw.

Badania prowadzi się przy pełnym obciążeniu jednostki zgodnie z normami EN, krajowymi lub innymi równoważnymi normami.

12.7. Monitoring parametrów spalin (BAT 3)

Zobowiązuje się Zakład do monitorowania parametrów spalin:

- przepływ,
- zawartość tlenu, temperatura i ciśnienie,
- wilgotność.

Monitoring we wskazanym powyżej zakresie, prowadzi się łącznie z monitoringiem kluczowych parametrów procesu (w zależności od mierzonego parametru – okresowo lub w postaci pomiarów ciągłych).

13. Sposób i częstotliwość przekazywania informacji i danych o wielkościach emisji substancji i energii

Wszystkie wyniki ww. pomiarów (za wyjątkiem ilości wód) odnotowywać i przechowywać przez okres 5 lat w Biurze Ochrony Środowiska i udostępniać każdorazowo na żądanie służb ochrony środowiska. Bilanse ilości zużywanych wód odnotowywać i przechowywać przez okres 5 lat w Biurze Kontrolera JBU Energetyka i udostępniać każdorazowo na żądanie służb ochrony środowiska.

Zestawienie roczne przedstawiające:

- dla instalacji spalania paliw: zużycie paliw (wraz ze wskaźnikami zużycia na jednostkę produkcji), zużycie energii elektrycznej, zużycie oleju turbinowego, wody wykorzystywanej w procesie produkcyjnym, czas eksploatacji kotłów (z wyszczególnieniem czasu równoczesnej pracy kotłów) w normalnych warunkach pracy instalacji i w sytuacjach odbiegających od normalnych, takich jak rozruch i wyłączenie,

należy przekazywać Marszałkowi Województwa Opolskiego oraz Opolskiemu Wojewódzkiemu Inspektorowi Ochrony Środowiska w terminie do 31 marca danego roku za rok poprzedni.

14. Sposób prowadzenia systematycznej oceny ryzyka zanieczyszczenia gleby, ziemi i wód gruntowych substancjami powodującymi ryzyko, które mogą znajdować się na terenie zakładu w związku z eksploatacją instalacji

- 1) Ocenę ryzyka zanieczyszczenia gleby, ziemi i wód gruntowych substancjami stwarzającymi zagrożenie wykorzystywanymi w instalacji spalania paliw, tj. olejem opałowym i olejem

turbinowym, prowadzić na podstawie wyników okresowych przeglądów stanu instalacji w zakresie szczelności poszczególnych jej elementów.

- a) Dodatkowo ocenę ryzyka zanieczyszczenia gleby, ziemi i wód gruntowych prowadzić poprzez badania stanu zanieczyszczenia gleby i ziemi z częstotliwością raz na 10 lat, w następującym zakresie:

Tabela nr 20

Lp.	Punkt poboru	Współrzędne		Zakres analizowanych parametrów
		Szerokość geograficzna	Długość geograficzna	
1.	PE-3 (obok składu węgla przy obiekcie 391) głębokość poboru 0-2 m ppt 2-15 m ppt	50°18'39.02"N	18°15'26.75"E	<u>Parametry nieorganiczne:</u> pH, amoniak, azot amonowy, azot azotanowy, azot ogólny jako N; <u>metale ekstrahowalne:</u> antymon, arsen, bar, beryl, kadm, chrom, kobalt, miedź, żelazo, ołów, lit, mangan, rtęć, molibden, nikiel, fosfor, srebro, stront, tal, cyna, wanad, cynk; <u>węglowodory aromatyczne (BTEX):</u> benzen, etylobenzen, suma BTEX, suma ksylenów, toluen, m-p-ksylen, o-ksylen <u>niehalogenowe lotne związki organiczne:</u> styren; <u>wielopierścieniowe węglowodory aromatyczne (WWA):</u> acenaften, acenaftylen, benzo(a)antracen, benzo(a)fluoranten, benzo(a)piren, benzo(b)fluoranten, benzo(g,h,i)perylene, benzo(k)fluoranten, chryzen, dibenzo(a,h)antracen, fluoranten, fluoren, indeno(1,2,3-c,d)piren, naftalen, fenantren, piren, suma WWA.

oraz wód gruntowych z częstotliwością raz na 5 lat w następującym zakresie:

Tabela nr 21

Lp.	Punkt poboru	Współrzędne		Zakres analizowanych parametrów
		Szerokość geograficzna	Długość geograficzna	
1.	PE-3 (obok składu węgla przy obiekcie 391) w pierwszej warstwie wodonośnej	50°18'39.02"N	18°15'26.75"E	<u>metale rozpuszczone w wodzie:</u> glin, antymon, arsen, bar, beryl, kadm, wapń, chrom, kobalt, miedź, żelazo, ołów, lit, magnez, mangan, rtęć, molibden, nikiel, fosfor, potas, selen, sól, srebro, tal, wanad, cynk; <u>węglowodory ropopochodne:</u> olej mineralny, benzyna

Wymagane jest dodatkowe pobranie prób gruntu oraz wód gruntowych i poddanie ich analizom, w przypadku wystąpienia sytuacji awaryjnych, stwarzających potencjalne zagrożenie skażenia gleby. Metodyka poboru próbek gruntów powinna być zgodna z przepisami i/lub normami obowiązującymi w okresie rzeczywistego dokonywania poboru.

Monitoring w powyższym zakresie prowadzić zgodnie z metodykami określonymi w obowiązujących przepisach, w celu możliwości porównania z badaniami wykonanymi na potrzeby Raportu początkowego.

b) Ponadto, zobowiązuje się prowadzącego instalację do prowadzenia badań zanieczyszczenia gleby i ziemi substancjami powodującymi ryzyko, z częstotliwością raz na 10 lat, w sposób zgodny z aktualnie obowiązującymi przepisami prawa.

Pierwsze badania należy wykonać do 31 marca 2025 r.

2) W przypadku składowiska odpadów, będącego w fazie eksploatacji, jego oddziaływanie na środowisko gruntowo-wodne prowadzić na dotychczasowych zasadach, tj. cztery razy w ciągu roku poprzez badanie wód ujmujących czwartorzędowy poziom wodonośny.

Stały system piezometrów zlokalizowany jest w następujących punktach:

Tabela nr 22

Lp.	Punkt poboru	Współrzędne		Zakres analizowanych parametrów
		Szerokość geograficzna	Długość geograficzna	
1.	PK-1	50°18'38"N	18°15'46"E	Odczyn, barwa, zapach, ChZT _(cr) , siarczyn, azot amonowy, azot azotanowy, chlorki, ekstrakt eterowy, fenole, przewodnictwo, chrom ogólny, miedź, żelazo, ołów, nikiel, cynk, kadm
2.	P-49	50°18'28"N	18°15'34"E	
3.	P-60	50°19'06"N	18°16'26"E	

15. Sposoby postępowania w przypadku zakończenia eksploatacji instalacji, w tym sposoby usunięcia negatywnych skutków powstałych w środowisku w wyniku prowadzonej eksploatacji, gdy są one przewidywane

W przypadku likwidacji całości lub części instalacji należy:

- poinformować właściwe organy ochrony środowiska o zamiarze likwidacji instalacji,
- zabezpieczyć nadzór osoby odpowiedzialnej za ochronę środowiska nad wykonywaniem prac rozbiórkowych,
- opróżnić wyłączone z eksploatacji instalacje, zarówno z zalegających w nich materiałów, jak i odpadów,
- odpady z demontażu instalacji zagospodarować zgodnie z wymaganiami prawa obowiązującymi w dniu likwidacji,
- odpady przekazać odpowiednim, posiadającym stosowne zezwolenie odbiorcom odpadów, w celu ich prawidłowego unieszkodliwienia,
- zrealizować wymagania ustawy *Prawo ochrony środowiska* dotyczące sposobu postępowania przed przystąpieniem do zakończenia eksploatacji instalacji – odnoszące się do oceny stanu zanieczyszczenia gleby, ziemi i wód gruntowych na terenie zakładu substancjami powodującymi ryzyko.

Likwidację obiektów i urządzeń należy prowadzić przy zastosowaniu specjalistycznego sprzętu, gwarantującego bezpieczny dla ludzi i środowiska demontaż poszczególnych obiektów. Likwidacja instalacji musi być prowadzona zgodnie z obowiązującymi (w czasie likwidacji) przepisami prawa budowlanego oraz wymogami ochrony środowiska.

16. Termin obowiązywania pozwolenia

Pozwolenie jest wydane na czas nieoznaczony.

- II. Stwierdzić wygaśnięcie dotychczasowego pozwolenia zintegrowanego udzielonego Grupie Azoty Zakłady Azotowe Kędzierzyn S. A. w Kędzierzynie-Koźlu decyzją Wojewody Opolskiego nr ŚR.III-MJ-6610-1-29/05 z 30 czerwca 2006 r., ze zmianami w decyzjach Marszałka Województwa Opolskiego: nr DOŚ.III.MWo-7636-46/08 z 31 grudnia 2008 r., nr DOŚ.AKu.7636-39/10 z 11 czerwca 2010 r., nr DOŚ.7222.36.2013.MJ z 31 stycznia 2014 r., nr DOŚ.7222.39.2014.JZ z 27 listopada 2014 r., nr DOŚ.7222.84.2014.BG z 17 marca 2015 r., nr DOŚ.7222.65.2015.MJ z 29 grudnia 2015 r., nr DOŚ-III.7222.21.2016.BG z 28 lutego 2017 r., nr DOŚ-III.7222.69.2017.JW z 15 grudnia 2017 r., **nr DOŚ-III.7222.21.2019.MWr z 15 października 2020 r., DOŚ-RPŚ.7222.5.2022.MWr z dnia 18 maja 2023 r.**, sprostowaną postanowieniami nr DOŚ-III.7222.21.2016.BG z 8 marca 2017 r. i nr DOŚ-III.7222.12.2021.MWr z 12 marca 2021 r. dla instalacji spalania paliw o mocy 203,9 MW_t i instalacji do składowania odpadów innych niż niebezpieczne – mieszanek popiołowo-żuźlowych, o zdolności przyjmowania odpadów 273,6 Mg/dobę i pojemności 9,5 mln Mg, przy rzędnej 216 m n.p.m., położonych i eksploatowanych na terenie zakładu w Kędzierzynie-Koźlu przy ul. Mostowej 30A.

Uzasadnienie

Grupa Azoty Zakłady Azotowe Kędzierzyn S.A. w Kędzierzynie-Koźlu, wnioskiem nr WE/42/23 z dnia 16 stycznia 2023 r. (data wpływu do UMWO – 18.01.2023 r.), zwróciła się o ujednoczenie tekstu pozwolenia zintegrowanego udzielonego decyzją Wojewody Opolskiego nr ŚR.III-MJ-6610-1-29/05 z 30 czerwca 2006 r., ze zmianami w decyzjach Marszałka Województwa Opolskiego: nr DOŚ.III.MWo-7636-46/08 z 31 grudnia 2008 r., nr DOŚ.AKu.7636-39/10 z 11 czerwca 2010 r., nr DOŚ.7222.36.2013.MJ z 31 stycznia 2014 r., nr DOŚ.7222.39.2014.JZ z 27 listopada 2014 r., nr DOŚ.7222.84.2014.BG z 17 marca 2015 r., nr DOŚ.7222.65.2015.MJ z 29 grudnia 2015 r., nr DOŚ-III.7222.21.2016.BG z 28 lutego 2017 r., nr DOŚ-III.7222.69.2017.JW z 15 grudnia 2017 r., nr DOŚ-III.7222.21.2019.MWr z 15 października 2020 r., DOŚ-RPŚ.7222.5.2022.MWr z 18 maja 2023 r., sprostowaną postanowieniami nr DOŚ-III.7222.21.2016.BG z 8 marca 2017 r. i nr DOŚ-III.7222.12.2021.MWr z 12 marca 2021 r. dla instalacji spalania paliw o mocy 203,9 MW_t i instalacji do składowania odpadów innych niż niebezpieczne – mieszanek popiołowo-żuźlowych, o zdolności przyjmowania odpadów 273,6 Mg/dobę i pojemności 9,5 mln Mg, przy rzędnej 216 m n.p.m., położonych i eksploatowanych na terenie zakładu w Kędzierzynie-Koźlu przy ul. Mostowej 30A.

Zgodnie z art. 217 ust. 1 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. *Prawo ochrony środowiska* (Dz. U. z 2022 r. poz. 2556 z późn. zm.) – zwanej dalej ustawą *Poś*, organ właściwy do wydania pozwolenia zintegrowanego może, na wniosek prowadzącego instalację lub z urzędu za jego zgodą, wydać nowe pozwolenie zintegrowane w celu ujednoczenia tekstu obowiązującego pozwolenia, z uwzględnieniem wszystkich zmian wprowadzonych do tego pozwolenia od dnia jego wydania.

Zgodnie z art. 217 ust. 3 ustawy *Prawo ochrony środowiska*, postępowanie w sprawie ujednoczenia obowiązującego pozwolenia zintegrowanego nie podlega przepisom art. 208, art. 210 oraz art. 218 cyt. ustawy *Prawo ochrony środowiska*.

Pozwoleniem zintegrowanym, udzielonym decyzją Wojewody Opolskiego nr ŚR.III-MJ-6610-1-29/05 z 30 czerwca 2006 r. (ze zmianami) objęto instalację spalania paliw o łącznej nominalnej mocy 474 MW_t oraz instalację do składowania odpadów innych niż niebezpieczne o zdolności przyjmowania powyżej 10 ton odpadów na dobę i pojemności 8936,1 tys. ton, które w czasie wydawania decyzji, w myśl art. 201 ustawy *Prawo ochrony środowiska*, w związku z ust. 1 i ust. 5 punkt 4 załącznika do rozporządzenia Ministra Środowiska z dnia 26 lipca 2002 r. *w sprawie rodzajów instalacji mogących powodować znaczne zanieczyszczenie poszczególnych elementów przyrodniczych albo środowiska jako całości* (Dz.U. nr 122 poz.1055), podlegały obowiązkowi uzyskania pozwolenia zintegrowanego.

Z uwagi na wprowadzone w 2023 r. zmiany w instalacji, przedmiotowa instalacja spalania paliw o nominalnej mocy cieplnej obecnie na poziomie 203,9 MW_t kwalifikowana jest do przedsięwzięć o których mowa § 3 ust. 1 pkt 4 ww. rozporządzenia dla której organem właściwym byłby Prezydent Miasta Kędzierzyn-Koźle. Jednakże z uwagi na fakt, że służy ona do produkcji energii cieplnej i elektrycznej zużywanej na potrzeby instalacji eksploatowanych na terenie tego samego Zakładu, zaliczanych do grupy przedsięwzięć mogących zawsze znacząco oddziaływać na środowisko zgodnie z § 2 ust. 1 pkt 1 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 10 września 2019 r. w sprawie przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko (Dz. U. z 2019 r. poz. 1839 z późn. zm.), w związku z tym, organem ochrony środowiska właściwym do ujednoczenia niniejszego pozwolenia, zgodnie z art. 378 ust. 2a ustawy *Prawo ochrony środowiska* oraz właściwością miejscową jest Marszałek Województwa Opolskiego.

Natomiast w instalacji do składowania odpadów mimo zwiększenia pojemności, jej kwalifikacja nie uległa zmianie.

W związku z tym instalacja spalania paliw o nominalnej mocy cieplnej na poziomie 203,9 MW_t oraz instalacja do składowania odpadów innych niż niebezpieczne – mieszanek popiołowo-żużlowych, o zdolności przyjmowania 273,6 Mg odpadów na dobę (w przeliczeniu na suchą masę) i pojemności 9,5 mln Mg, przy rzędnej 216 m n.p.m., objęte niniejszą decyzją, w świetle przepisów art. 201 ustawy *Prawo ochrony środowiska*, w dalszym ciągu wymagają uzyskania pozwolenia zintegrowanego.

Na podstawie art. 21 ust. 2 pkt 23 lit. k tiret pierwsze ustawy z dnia 3 października 2008 r. *o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko* (Dz. U. z 2023 r. poz. 1094 z późn. zm.) dane dotyczące wniosku o wydanie przedmiotowej decyzji zamieszczono w publicznie dostępnym wykazie danych, tj. na stronie internetowej Ekoportalu (karta 16/2023) 24 stycznia 2023 r.

Wypełniając obowiązek określony w przepisie art. 209 ust. 1 ustawy *Prawo ochrony środowiska*, Marszałek Województwa Opolskiego pismem z 24 stycznia 2023 r. nr DOŚ-RPŚ.7222.8.2023.MWr przekazał elektroniczną wersję wniosku Ministrowi Klimatu i Środowiska poprzez platformę ePAUP.

Wobec faktu, że wniosek spełnił wymogi formalne, organ na podstawie art. 61 § 4 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. *Kodeks postępowania administracyjnego* (Dz. U. z 2023 r. poz. 775 z późn. zm.), pismem nr DOŚ-RPŚ.7222.8.2023.MWr z dnia 25 stycznia 2023 r. zawiadomił Stronę o wszczęciu postępowania administracyjnego w sprawie wydania nowego pozwolenia zintegrowanego, w którym ujednoczony zostanie tekst obowiązującego pozwolenia zintegrowanego udzielonego decyzją Wojewody Opolskiego z 30 czerwca 2006 r. nr ŚR.III-MJ-6610-1-29/05 (ze zmianami) dla instalacji do spalania paliw o łącznej mocy nominalnej 203,9 MW_t (moc na wejściu do instalacji) i instalacji do składowania odpadów innych niż niebezpieczne – mieszanek popiołowo-żużlowych, o zdolności przyjmowania 273,6 Mg odpadów na dobę (w przeliczeniu na suchą masę) i pojemności 9,5 mln Mg, przy rzędnej 216 m n.p.m., położonych i eksploatowanych na terenie Grupy Azoty ZAK S.A. w Kędzierzynie-Koźlu przy ul. Mostowej 30A, jednocześnie informując o uprawnieniach Strony, wynikających z przepisów ustawy *Kodeks postępowania administracyjnego*, dotyczących możliwości czynnego udziału w każdym stadium postępowania.

W związku z tym, że wniosek o ujednoczenie treści pozwolenia zintegrowanego zawierał również wniosek o zmianę pozwolenia zintegrowanego wraz z informacją, że wnioskowany tekst jednolity pozwolenia zintegrowanego winien obejmować również zmianę, o którą Zakład zawnioskował pismem nr BG/19/22 z 13 stycznia 2022 r., a postępowanie to nie zostało jeszcze zakończone w dacie składania wniosku o ujednoczenie tekstu pozwolenia zintegrowanego, Marszałek Województwa Opolskiego poinformował wnioskodawcę o braku możliwości załatwienia wniosku w ustawowym terminie i określił nowy termin załatwienia przedmiotowej sprawy.

W toku prowadzonego postępowania, Grupa Azoty ZAK S.A złożyła wniosek nr WE/23 z 17 maja 2023 r., o wyłączenie z udostępniania decyzji ujednocniającej tekst pozwolenia zintegrowanego, na zasadach i w trybie określonym w ustawie z dnia 3 października 2008r. *o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko* (Dz.U. z 2023 r. poz. 1094 z późn. zm.) – zwanej dalej ustawą ooś, w szczególności poprzez nieumieszczanie jej treści w Biuletynie Informacji Publicznej. Mając na względzie, iż zasadą jest jawność i powszechny dostęp do informacji o środowisku, po analizie treści decyzji ujednocniającej pozwolenie zintegrowane, organ nie znalazł podstaw do wyłączenia z udostępniania jej treści na zasadach i w trybie określonym w art. 16 ust. 1 ustawy ooś, ani podstaw do wyłączenia ze stosowania przepisów art. 25 ust. 1 pkt 4 lit. a ustawy ooś.

Zgodnie z art. 10 ustawy *Kodeks postępowania administracyjnego* organ, zapewniając Stronie czynny udział w każdym stadium postępowania oraz dając możliwość do wypowiedzenia się, co do zebranych dowodów, pismem z dnia 3 sierpnia 2023 r. nr DOŚ-RPŚ.7222.8.2023.MWr zawiadomił Stronę o zakończeniu postępowania i możliwości zapoznania się ze zgromadzoną dokumentacją, równocześnie informując o terminie załatwienia sprawy do 31 sierpnia 2023 r.

W wyznaczonym terminie nie złożono żadnych uwag ani wniosków w sprawie.

Jak stanowi art. 217 ust. 2 ustawy *Prawo ochrony środowiska*, w ramach postępowania w sprawie wydania tekstu jednolitego pozwolenia zintegrowanego, właściwy organ dokonuje ujednocnienia tekstu pozwolenia, a także stwierdza wygaśnięcie dotychczasowego pozwolenia zintegrowanego.

Zgodnie z powyższym w celu przygotowania ujednoczonego pozwolenia zintegrowanego organ przeanalizował warunki zawarte w decyzji Wojewody Opolskiego nr ŚR.III-MJ-6610-1-29/05 z 30 czerwca 2006 r. oraz warunki w decyzjach zmieniających ww. pozwolenie, tj. decyzjach Marszałka Województwa Opolskiego: nr DOŚ.III.MWo-7636-46/08 z 31 grudnia 2008 r., nr DOŚ.AKu.7636-39/10 z 11 czerwca 2010 r., nr DOŚ.7222.36.2013.MJ z 31 stycznia 2014 r., nr DOŚ.7222.39.2014.JZ z 27 listopada 2014 r., nr DOŚ.7222.84.2014.BG z 17 marca 2015 r., nr DOŚ.7222.65.2015.MJ z 29 grudnia 2015 r., nr DOŚ-III.7222.21.2016.BG z 28 lutego 2017 r., nr DOŚ-III.7222.69.2017.JW z 15 grudnia 2017 r., nr DOŚ-III.7222.21.2019.MWr z 15 października 2020 r. i nr DOŚ-RPŚ.7222.5.2022.MWr z 18 maja 2023 r.

Rozpatrując wniosek Grupy Azoty Zakładów Azotowych Kędzierzyn S.A. w Kędzierzynie-Koźlu z 16 stycznia 2023 r., organ ustalił, że:

Zakłady Azotowe Kędzierzyn S.A. w Kędzierzynie-Koźlu (obecnie Grupa Azoty Zakłady Azotowe Kędzierzyn S.A.), w 2005 r. pismem nr TH/1876/2005, zwróciły się do Wojewody Opolskiego o wydanie pozwolenia zintegrowanego dla instalacji spalania paliw o łącznej nominalnej mocy wynoszącej wówczas 474 MW_t oraz instalacji do składowania odpadów innych niż niebezpieczne o zdolności przyjmowania powyżej 10 ton odpadów na dobę i pojemności 8936,1 tys. ton, powiązanej technologicznie z instalacją spalania paliw, zlokalizowanych na terenie Zakładów Azotowych Kędzierzyn S.A. w Kędzierzynie-Koźlu przy ul. Mostowej 30A, bowiem zgodnie z brzmieniem przepisów prawa obowiązujących w dacie złożenia wniosku, tj. art. 201 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. *Prawo ochrony środowiska* (Dz. U. nr 62, poz. 627 ze zmianami), w związku z punktem 4 ust. 1 i ust. 5 załącznika do rozporządzenia Ministra Środowiska z dnia 26 lipca 2002 r. *w sprawie rodzajów instalacji mogących powodować znaczne zanieczyszczenie poszczególnych elementów przyrodniczych albo środowiska jako całości* (Dz. U. nr 122 poz.1055), ww. instalacje podlegały obowiązkowi uzyskania pozwolenia zintegrowanego.

Do wniosku dołączono dowód uiszczenia opłaty rejestracyjnej wniesionej na rachunek bankowy Narodowego Funduszu Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej w Warszawie, przez co Spółka wypełniła formalny warunek rozpatrzenia wniosku o udzielenie pozwolenia zintegrowanego, określony w art. 210 ustawy *Prawo ochrony środowiska*.

Zakłady Azotowe we wniosku poinformowały, że zarówno obecnie jak, i w najbliższym czasie, nie przewidują procesu współspalania odpadów i nie wnoszą o ujęcie w pozwoleniu zintegrowanym tego rodzaju odzysku odpadów.

Po zapoznaniu się z treścią wniosku wraz z uzupełnieniami stwierdzono, że jest on kompletny i zgodnie z art. 209 *Prawo ochrony środowiska* przekazano go Ministrowi Środowiska. Przedmiotowe postępowanie prowadzone było z udziałem społeczeństwa zgodnie z art. 218 ustawy *Prawo ochrony środowiska* i zostało zakończone wydaniem przez **Wojewodę Opolskiego decyzji z 30 czerwca 2006 r. nr ŚR.III-MJ-6610-1-29/05.**

W załączonych do wniosku z 2006 r. dokumentach wykazano, że instalacje objęte pozwoleniem zintegrowanym, zgodnie z zapisami art. 204 ust. 1 oraz art. 207 ust. 1 i ust. 1a ustawy *Prawo ochrony środowiska* spełniają, wymagania najlepszej dostępnej techniki i nie powodują przekroczeń jakości środowiska. Oceny dotrzymania najlepszej dostępnej techniki dokonano na podstawie Reference Document on Best Available Techniques for Large Combustion Plants z maja 2005 r., a także dodatkowo z uwagi na znaczenie układów chłodniczych w instalacjach produkcyjnych i energetycznych na podstawie Reference Document on the Application of Best Available Techniques to Industrial Cooling Systems (Dokument Referencyjny BAT dla najlepszych dostępnych technik w przemysłowych systemach chłodzenia) z grudnia 2001 r. oraz w przypadku instalacji do składowania odpadów w oparciu o przepisy:

- ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. o odpadach (Dz.U. nr 62, poz. 628 ze zmianami),
- rozporządzenia Ministra Środowiska z dnia 24 marca 2003 r. w sprawie szczegółowych wymagań dotyczących lokalizacji, budowy, eksploatacji i zamknięcia jakimi powinny odpowiadać poszczególne typy składowisk (Dz.U. nr 61, poz. 549),
- rozporządzenia Ministra Środowiska z dnia 9 grudnia 2002 r. w sprawie zakresu, czasu, sposobu oraz warunków prowadzenia monitoringu składowiska odpadów (Dz.U. nr 220, poz. 549),
- rozporządzenia Ministra Gospodarki i Pracy z dnia 7 września 2005 r. w sprawie kryteriów oraz procedur dopuszczenia odpadów do składowania na składowisku odpadów danego typu (Dz.U. nr 186., poz. 1553 ze zmianami),
- dyrektywy Rady UE nr 1999/31/EC z dnia 26 kwietnia 1999 r. w sprawie składowania odpadów.

Z przedłożonych organowi dokumentów wynikało, że stosowane w Zakładzie techniki w zakresie doboru technologii produkcji, metod ochrony środowiska przed zanieczyszczaniem, zużycia surowców i energii spełniają wymogi najlepszych dostępnych technik, do których należały w szczególności:

- używanie urządzeń rozładowczo-załadowczych minimalizujących wysokość zrzucania paliwa na składowisko i racjonalizacja systemu transportowego,
- technika spalania mieszanki powietrzno-pyłowej i wysoka sprawność cieplna kotłów, minimalizacja strat cieplnych spowodowanych niecałkowitym spalaniem i ciepła odprowadzanego ze spalinami, ograniczanie strat ciepła przez izolację, minimalizacja wewnętrznego zużycia energii,
- właściwa kontrola ilości i jakości paliwa (wysokiej wartości opałowej, niskiej zawartości siarki i popiołu), niezbędnego dla prawidłowej realizacji działania instalacji spalania paliw, kontrola i ocena przebiegu procesu wytwarzania energii oraz stanu technicznego instalacji, w celu zapewnienia optymalnego wykorzystania paliwa i energii,
- systematyczna kontrola wielkości oddziaływania instalacji na środowisko oraz uwzględnianie jej wyników w sposobie eksploatacji instalacji oraz stosowanie i utrzymywanie we właściwym stanie technicznym urządzeń ograniczających emisję pyłów do atmosfery (elektrofiltrów),
- rozwiązania konstrukcyjne zapewniające odpowiednią hermetyczność instalacji i infrastruktury związanej z dystrybucją mediów,

- system kontroli przebiegu procesu i pracy instalacji, dla zapewnienia stabilnej eksploatacji, wysokiej wydajności i sprawności w każdych warunkach przebiegu procesu,
- minimalizacja ilości rozruchów kotłów w skali roku,
- podnoszenie sprawności obiegu termodynamicznego poprzez wytwarzanie energii cieplnej i elektrycznej w skojarzeniu oraz utrzymywanie niskiego poziomu próżni skraplacza w TG-4,
- maksymalne wykorzystanie kondensatów z układów grzewczych i ciepła odpadowego z wytwórni produkcyjnych do zasilania kotłów, podgrzewania wody zdemineralizowanej oraz uzupełniania systemu c.o. (w sezonie grzewczym) - magazynowanie oleju opałowego w zbiornikach, posadowionych na tacy i wyposażonych w nadmuch azotu,
- właściwe, optymalne prowadzenie procesu spalania węgla w kotłach,
- realizacja przyjętych planów remontowo-inwestycyjnych w zakresie podstawowych urządzeń generujących energię (kotły, turbozespoły) oraz pozostałych urządzeń wspomagających i sieci, celem podniesienia ich sprawności,
- poprawa wskaźników zużycia wód przy produkcji energii cieplnej i elektrycznej poprzez: bieżącą kontrolę i usuwanie nieszczelności w obrębie sieci wodnych i odbiorników, intensyfikację wykorzystania wód pochłodniczych do hydrotransportu mieszanki popiołowo-żużlowej, bieżącą kontrolę półotwartego obiegu chłodniczego TG-4 pod kątem uszczelnienia obiegu, monitorowanie jakości zawracanych kondensatów pod kątem ich przydatności dla EC, wykorzystanie kondensatów zwrotnych do uzupełnienia obiegu c.o. w sezonie grzewczym,
- w zakresie ochrony przed hałasem i wibracją: zainstalowanie tłumików na wydmuchach z kotłów, prowadzenie procesu uruchamiania kotłów wyłącznie w porze dziennej,
- wykorzystywanie Zintegrowanego Systemu Zarządzania i Programu „Odpowiedzialność i Troska” do identyfikowania istotnych aspektów oddziaływania na środowisko i podejmowania działań zapobiegających i zmniejszających to oddziaływanie,
- transport odpadów paleniskowych na składowisko metodą hydrauliczną z wykorzystaniem mieszaniny wody przemysłowej oraz wody wstępnie oczyszczonej, wcześniej zastosowanej w obiegu chłodniczym Elektrociepłowni,
- wyposażenie składowiska w system odbioru wody nadosadowej, drenaż, studnie kontrolne, system rowów opaskowych podskarpowych,
- eksploatację składowiska zapewniającą ograniczenie powierzchni składowanych odpadów eksponowanych na oddziaływanie warunków atmosferycznych, przeciwdziałanie rozwiewaniu odpadów (pylenia) oraz stateczność zboczy poprzez przyjętą technologię składowania odpadów, pozwalającą na ich wydobywanie ze składowiska i zagospodarowanie przez uprawnionych odbiorców; naprzemienne składowanie odpadów w komorach w sposób zapewniający prawidłowość i równomierne ich odkładanie oraz spływ wód nadosadowych z zachowaniem właściwego osadzania się części stałych i eliminację erozyjnego działania tych wód na wnętrza obwałowań skarpy; prowadzenie zrzutów mieszanki w sposób zapewniający jak najszybsze uzyskiwanie plaży na całym obwodzie komory, odsuwającej lustro wody od wewnętrznej strony skarpy (przy założeniu, że lustro nie powinno przykrywać więcej jak 1/3 powierzchni komory); utrzymywanie głębokości wód nadosadowych przy studni odpływowej ok. 0,3 m; utrzymywanie maksymalnego dopuszczalnego zamulenia na poziomie 0,5 m poniżej korony skarpy; czasowe przerwanie użytkowania aktualnie eksploatowanej komory w przypadku stwierdzenia w piezometrze eksploatacyjnym poziomu lustra wody poniżej 2 m od poziomu obwałowania komory; utrzymywanie w stałej gotowości komory rezerwowej umożliwiającej składowanie odpadów w wyniku wystąpienia awarii lub zakłóceń w pracy komory eksploatowanej,

- prowadzony jest monitoring zgodnie z obecnie obowiązującymi przepisami, tj. przepisami rozporządzenia Ministra Środowiska z dnia 9 grudnia 2002 r. w sprawie zakresu, czasu, sposobu oraz warunków prowadzenia monitoringu składowiska odpadów (Dz.U. nr 220, poz. 549).

Na podstawie informacji zawartych we wniosku organ stwierdził, że:

- eksploatacja instalacji nie powoduje przekroczenia standardów jakości środowiska poza terenem, do którego prowadzący te instalacje posiada tytuł prawny, w przypadku emisji substancji do powietrza oraz na terenach normowanych, w przypadku emisji hałasu do środowiska,
- sposób gospodarowania odpadami nie powoduje zagrożenia dla zdrowia, życia ludzi i dla środowiska,
- instalacje nie powodują transgranicznego oddziaływania na tereny sąsiadujących z Polską państw,
- eksploatacja instalacji spalania paliw nie powoduje przekroczeń standardów emisyjnych z procesów spalania paliw, określonych w rozporządzeniu Ministra Środowiska z dnia 20 grudnia 2005 r. w sprawie standardów emisyjnych z instalacji (Dz. U. nr 260, poz. 2181).

Po analizie wniosku i całości dołączonych do niego dokumentów, oraz uwzględniając wyniki oględzin instalacji, przeprowadzonych 20 czerwca 2006 r., na podstawie art. 181 ust. 1 pkt 1, art. 183 ust. 1, art. 201 ust. 1 oraz art. 203 ust. 3 ustawy Poś, udzielono Zakładom Azotowym Kędzierzyn S.A. w Kędzierzynie-Koźlu pozwolenia zintegrowanego dla instalacji spalania paliw o łącznej nominalnej mocy 474 MWt i do składowania odpadów innych niż niebezpieczne o zdolności przyjmowania powyżej 10 ton odpadów na dobę i pojemności 8936,1 tys. ton.

W decyzji, zgodnie z wówczas obowiązującymi przepisami ustawy *Prawo ochrony środowiska*:

- scharakteryzowano rodzaj prowadzonej działalności, rodzaj i parametry instalacji objętej obowiązkiem uzyskania pozwolenia zintegrowanego, istotne z punktu widzenia przeciwdziałania zanieczyszczeniom,
- określono warunki wprowadzania do środowiska substancji i energii w czasie normalnego funkcjonowania instalacji, tj.:
 - warunki wprowadzania gazów i pyłów do powietrza, na poziomie nie powodującym przekroczeń wartości odniesienia, określonych w rozporządzeniu Ministra Środowiska z dnia 5 grudnia 2002 r. w sprawie wartości odniesienia dla niektórych substancji w powietrzu (Dz.U. nr 1, poz. 12),

Ponadto, dla instalacji spalania paliw emisję dopuszczalną określono standardami emisyjnymi z procesów spalania paliw, zgodnie z przepisami rozporządzenia Ministra Środowiska z dnia 20 grudnia 2005 r. w sprawie *standardów emisyjnych z instalacji* (Dz.U. nr 260, poz. 2181),

- określono rodzaje i ilości odpadów niebezpiecznych i innych niż niebezpieczne sklasyfikowanych na podstawie rozporządzenia Ministra Środowiska z dnia 27 września 2001r. w sprawie katalogu odpadów (Dz. U. nr 112 poz. 1206), przewidzianych do wytwarzania z określeniem miejsca ich magazynowania i sposobu ich zagospodarowania,

W pozwoleniu, zgodnie z art. 18 ust. 2 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. o odpadach (Dz. U nr 62, poz. 628 ze zmianami), określono dopuszczalne ilości przewidywanych do wytwarzania odpadów, dopuszczalne z punktu widzenia ochrony środowiska sposoby gospodarowania wytworzonymi odpadami oraz wyznaczono bezpieczne dla środowiska miejsca i sposoby magazynowania odpadów. Ponadto korzystając z brzmienia art. 54a cytowanej wyżej ustawy o odpadach określono w pozwoleniu warunki wytwarzania odpadów o kodzie 10 01 80 (mieszanki popiołowo-żużlowe z mokrego odprowadzenia odpadów paleniskowych) w wyniku wydobywania tych odpadów ze składowiska, objętych przedmiotowym pozwoleniem zintegrowanym.

- określono warunki odzysku i unieszkodliwiania odpadów, tj. rodzaje i ilości odpadów przewidywanych do odzysku i unieszkodliwiania, sklasyfikowanych w oparciu o rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 27 września 2001 r. w sprawie katalogu odpadów (Dz.U. nr 112 poz. 1206), metodę unieszkodliwiania i odzysku, sposób i miejsce magazynowania odpadów i sposób transportowania,

Tym samym pozwolenie stało się równocześnie zezwoleniem na prowadzenie działalności w zakresie odzysku i unieszkodliwiania odpadów, ponieważ zgodnie z treścią art. 26 ustawy o odpadach, posiadacz odpadów prowadzący działalność w zakresie odzysku i unieszkodliwiania odpadów w instalacji, na eksploatację której wymagane jest pozwolenie zintegrowane, nie obowiązuje wymóg uzyskania odrębnego zezwolenia.

- określono warunki emisji hałasu emitowanego przez zakład do środowiska, z wyszczególnieniem źródeł emisji hałasu i rozkładu czasu pracy źródeł emisji hałasu dla doby oraz wielkości dopuszczalne poziomu hałasu poza zakładem w odniesieniu do rodzajów terenów normowanych,
- określono rodzaj i ilość wykorzystywanej energii, materiałów, surowców, paliw i wody, a także ilość, stan i skład powstających ścieków,
- określono maksymalny dopuszczalny czas utrzymywania się uzasadnionych technologicznie warunków eksploatacyjnych odbiegających od normalnych, w szczególności w przypadku rozruchu i unieruchomienia instalacji, a także warunki wprowadzania do środowiska substancji lub energii w takich przypadkach oraz warunki emisji,
- określono sposoby osiągnięcia wysokiego poziomu ochrony środowiska jako całości poprzez scharakteryzowanie stosowanych w trakcie eksploatacji działań i środków technicznych mające na celu zapobieganie i ograniczanie emisji,
- określono sposoby zapewnienia efektywnego wykorzystania energii,
- wskazano zakres i sposób monitorowania procesów technologicznych, w tym pomiaru i ewidencjonowania wielkości emisji, a także określono sposób i częstotliwość przekazywania informacji i danych o wielkościach emisji i substancji i energii,

Ustalono, że instalacja objęta pozwoleniem zalicza się do zakładów o dużym ryzyku wystąpienia poważnej awarii przemysłowej (ZDR) w świetle wówczas obowiązującego rozporządzenia Ministra Gospodarki z dnia 9 kwietnia 2002 r. w sprawie rodzajów i ilości substancji niebezpiecznych, których znajdowanie się w zakładzie decyduje o zaliczeniu go do zakładu o zwiększonym ryzyku albo zakładu o dużym ryzyku wystąpienia poważnej awarii przemysłowej (Dz. U. nr 58, poz. 535 z późn. zm.), w związku z czym podlega on obowiązkowi opracowania programu zapobiegania poważnym awariom przemysłowym, co skutkowało, że w decyzji nie określono sposobów zapobiegania występowaniu i ograniczania skutków awarii.

W myśl obowiązującego w dacie wydania decyzji, rozporządzenia Ministra Środowiska z dnia 23 grudnia 2004 r. w sprawie wymagań w zakresie prowadzenia pomiarów wielkości emisji (Dz. U. nr 283, poz. 2842), ciągłymi pomiarami emisji substancji do powietrza objęto wszystkie eksploatowane w Elektrociepłowni kotły, tj. kotły typu Pauker (5 szt.) i I Brneńska (1 szt.). Dla źródeł emisji, dla których stwierdzono obowiązek prowadzenia pomiarów, określono usytuowanie stanowisk pomiarowych do kontroli dotrzymywania wielkości emisji dopuszczalnej z poszczególnych źródeł emisji i emitorów. Zobowiązano do prowadzenia okresowych pomiarów hałasu w środowisku, zgodnie z obowiązującymi wówczas metodykami referencyjnymi z częstotliwością raz na dwa lata oraz monitoringu rodzaju i ilości odpadów powstających w trakcie eksploatacji instalacji polegającego na prowadzeniu ewidencji rodzaju i ilości wytworzonych odpadów. W pozwoleniu nie ustalono warunków prowadzenia monitoringu wpływu składowiska na środowisko, ponieważ zostało to uregulowane w odrębnej decyzji wydanej przez

Wojewodę Opolskiego nr ŚR.III-HS-6621-5-1/02 z 30 grudnia 2002 r. (ze zmianami), zatwierdzającą Zakładom Azotowym Kędzierzyn S.A. w Kędzierzynie-Koźlu instrukcję eksploatacji składowiska odpadów innych niż niebezpieczne i obojętne – składowiska odpadów popiołów i żużli zlokalizowanego na terenie Zakładów. W związku z tym, że użytkowanie przedmiotowego składowiska rozpoczęto przed dniem wejścia w życie rozporządzenia Ministra Środowiska z dnia 24 marca 2003 r. w sprawie szczegółowych wymagań dotyczących lokalizacji, budowy, eksploatacji i zamknięcia jakimi powinny odpowiadać poszczególne typy składowisk (Dz. U. nr 61, poz. 549), stąd wymagań określonych w § 3, § 5 i § 6 tegoż rozporządzenia nie stosowano.

Przedmiotowe pozwolenie wydano na okres 10 lat, biorąc pod uwagę brzmienie art. 188 ust. 1 ustawy *Prawo ochrony środowiska* w dacie wydawania decyzji, tj. na okres do 30 czerwca 2016 r.

W związku ze zmianą kompetencji wprowadzonej ustawą z dnia 29 lipca 2005 r. *o zmianie niektórych ustaw w związku ze zmianami w podziale zadań i kompetencji administracji terenowej* (Dz. U. Nr 175, poz. 1462 z późn. zm.) z dniem 1 stycznia 2008 r. dla przedmiotowej instalacji właściwym organem ochrony środowiska stał się Marszałek Województwa Opolskiego, w związku z tym Spółka pismem nr NA-1/1933/08 z dnia 28 listopada 2008r. zwróciła się do Marszałka Województwa Opolskiego z wnioskiem o zmianę posiadanego pozwolenia.

Wnioskowana zmiana dotyczyła usunięcia zapisu dotyczącego parametrów węgla kamiennego spalane go w sześciu kotłach parowych (K-4, K-5, K-6, K-7, K-8 i K-9) o mocy łącznej 474 MWt, tj.: wartości opałowej, zawartości siarki i popiołu. Zmiana podyktowana była zagrożeniami wynikającymi z płynności dostaw węgla o parametrach określonych w pozwoleniu oraz dała możliwość spalania węgla o innych parametrach. Spółka podkreśliła, że spalanie węgla o innych parametrach nie spowoduje przekroczenia wymaganych prawem standardów emisyjnych, określonych w ww. pozwoleniu zintegrowanym. Biorąc pod uwagę fakt, że kotły eksploatowane w Elektrociepłowni podlegają obowiązkowi wykonywania pomiarów ciągłych - poziom emisji zanieczyszczeń powstających z procesu spalania paliw będzie kontrolowany na bieżąco. Wobec powyższego wniosek strony uwzględniono w całości i **Marszałek Województwa Opolskiego zmienił pozwolenie zintegrowane decyzją nr DOŚ.III.MWo.7636-46/08 z 31 grudnia 2008 r. we wnioskowanym zakresie.**

W związku z wejściem w życie ustawy z dnia 22 stycznia 2010 r. *o zmianie ustawy o odpadach oraz niektórych innych ustaw* (Dz.U. nr 28, poz. 145), na mocy której zobowiązano zarządzających składowiskiem odpadów do dostosowania posiadanych pozwoleń i decyzji w zakresie gospodarki odpadami do przepisów prawa w terminie 3 miesięcy od dnia wejścia w życie ww. ustawy organ **decyzją z 11 czerwca 2010 r. nr DOŚ.AKu.7636-39/10**, zmienił posiadane przez GA ZAK S.A. pozwolenie zintegrowane w części dotyczącej instalacji składowania odpadów poprzez uzupełnienie jego treści o wymagane art. 54a ust. 2b pkt 2 ww. ustawy *o odpadach* informacje dotyczące technicznego sposobu wydobywania odpadów. Ponadto dopisano, wymagane art. 54a ust. 2b pkt 3 i 4 ustawy *o odpadach* informacje o sposobach zapobiegania negatywnemu oddziaływaniu wydobywania odpadów na zdrowie i życie ludzi oraz na środowisko, a także dodano opis technicznego zabezpieczenia miejsca po wydobyciu odpadów.

Wnioskiem nr NG/GA/1956/2013 z 26 lipca 2013 r., będącym odpowiedzią na wezwanie organu, wystosowane po przeprowadzeniu analizy pozwolenia zintegrowanego w trybie art. 216 ust 1 ustawy Poś, Zakład wniósł o kolejną zmianę pozwolenia.

W związku z powyższym, **Marszałek Województwa Opolskiego decyzją z 31 stycznia 2014 r. nr DOŚ.7222.36.2013.MJ** zmienił zapisy pozwolenia w zakresie: aktualizacji opisu instalacji wraz z technologią i danymi technicznymi instalacji, liczby pracujących kotłów i turbogeneratorów w instalacji spalania paliw wraz ze zmianą harmonogramu pracy tych urządzeń oraz poziomu emisji zanieczyszczeń do powietrza (w oparciu o nowo wykonane obliczenia rozprzestrzeniania się zanieczyszczeń), rodzajów i ilości zużywanych wód oraz aktualizację zapisów dotyczących sposobu określania ilości powstających

w instalacjach ścieków, rodzaju i ilości wytwarzanych odpadów wraz z opisami miejsc magazynowania odpadów i sposobami ich zagospodarowania, ilości i rodzajów odpadów przeznaczonych do przetworzenia w procesie unieszkodliwiania poprzez składowanie odpadów (w procesie D5) wraz z opisem metody przetwarzania odpadów, aktualizacji zakresu i sposobu monitorowania procesów technologicznych w tym, w zakresie opisu sposobu oraz zakresu monitorowania składowiska odpadów, aktualizacji istniejących źródeł hałasu, aktualizacji warunków pracy instalacji w sytuacjach odbiegających od normalnych. W wyniku wyżej opisanych zmian w instalacji obniżeniu uległa łączna moc nominalna instalacji do spalania paliw (z 474 MW_t do 395 MW_t), zwiększyła się pojemność komór (z 8936,1 tys. Mg do 9,5 mln Mg przy rzędnej 216 m n.p.m.). Organ w decyzji z 31.01.2014 r. doprecyzował również wartość określającą dobową zdolność przyjmowania odpadów.

Kolejną **decyzją z 27 listopada 2014 r. nr DOŚ.7222.39.2014.JZ Marszałek Województwa Opolskiego** na wniosek strony, w związku z planowanym wytwarzaniem w przedmiotowej instalacji nowego rodzaju odpadu klasyfikowanego jako inny niż niebezpieczny o kodzie 10 01 02 - popioły lotne z węgla, zmienił zapisy posiadanego przez Spółkę pozwolenia zintegrowanego. Zmiana warunków pozwolenia zintegrowanego dotyczyła gospodarowania odpadami w instalacji spalania paliw, eksploatowanej w Jednostce Biznesowej Energetyka GA ZAK S.A. i związana była z planowaną przez Spółkę możliwością odprowadzania popiołów lotnych z węgla, bezpośrednio spod elektrofiltrów współpracujących z kotłami zakładowej elektrociepłowni, transportem pneumatycznym do instalacji odbioru i magazynowania, a następnie instalacji odzysku odpadów eksploatowanych przez firmę zewnętrzną.

Na mocy art. 28 ust. 2 ustawy z dnia 11 lipca 2014 r. *o zmianie ustawy – Prawo ochrony środowiska oraz niektórych innych ustaw* (Dz. U. poz. 1101), która weszła w życie z dniem 5 września 2014 r. oraz przepisami rozporządzenia Ministra Środowiska z dnia 27 sierpnia 2014 r. *w sprawie rodzajów instalacji mogących powodować znaczne zanieczyszczenie poszczególnych elementów przyrodniczych albo środowiska jako całości* (Dz. U. poz. 1169) organy ochrony środowiska, właściwe do wydania pozwolenia zintegrowanego, zostały zobowiązane, do zmiany z urzędu pozwoleń zintegrowanych wydanych dla instalacji, które były eksploatowane w tym dniu.

Biorąc pod uwagę powyższe **Marszałek Województwa Opolskiego decyzją z 17 marca 2015 r. nr DOŚ.7222.84.2014.BG** zmienił z urzędu pozwolenie zintegrowane udzielone decyzją Wojewody Opolskiego nr ŚR.III-MJ-6610-1-29/05 z dnia 30.06.2006 r. w zakresie czasu, na jaki zostało wydane, zgodnie z art. 188 ust. 1 ustawy *Prawo ochrony środowiska*, czyli na czas nieoznaczony. Ponadto treść pozwolenia zintegrowanego została uzupełniona o zapisy dotyczące miejsc magazynowania i przeładunku w ramach wymagań i środków zapewniających ochronę gleby, ziemi i wód gruntowych sposobów ich systematycznego nadzorowania. Rozszerzono również jego zapisy o obowiązki związane z przekazywaniem odpowiednim organom dodatkowych informacji pozwalających na przeprowadzenie oceny zgodności z warunkami określonymi w pozwoleniu.

Następnie wnioskiem z 24 listopada 2015 r. nr NG/GA/2411/2015 Grupa Azoty Zakłady Azotowe Kędzierzyn S.A. zwróciła się o zmianę pozwolenia zintegrowanego w związku z wezwaniem Marszałka Województwa Opolskiego, wystosowanym po okresowej analizie pozwolenia, przeprowadzonej w związku z wejściem w życie rozporządzenia Ministra Środowiska z dnia 4 listopada 2014 r. *w sprawie standardów emisyjnych dla niektórych rodzajów instalacji, źródeł spalania paliw oraz urządzeń spalania lub współspalania odpadów* (Dz. U. z 2014 r. poz. 1546), zgodnie z przepisem art. 216 ust. 1 pkt 3 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. *Prawo ochrony środowiska* (Dz. U. z 2013 r., poz. 1232 z późn. zm.). Przedmiotowy wniosek dotyczył: zmiany pozwolenia zintegrowanego w zakresie objęcia źródeł spalania paliw czasowym odstępstwem od zastrzonych standardów emisyjnych w związku ze złożeniem deklaracji, że źródła spalania paliw nie będą w okresie od 1 stycznia 2016 r. do 31 grudnia 2023 r. eksploatowane dłużej niż 17 500 godzin, utrzymania w okresie czasowego odstępstwa dotychczasowych zasad oceny dotrzymywania wielkości dopuszczalnej emisji określonych w § 11 ust. 5 cytowanego wyżej

rozporządzenia w sprawie standardów emisyjnych, obowiązujących na dzień 31 grudnia 2015 r., zmiany warunków i parametrów charakteryzujących pracę instalacji w warunkach odbiegających od normalnych i określenia momentu zakończenia rozruchu i moment rozpoczęcia wyłączania instalacji z uwzględnieniem decyzji wykonawczej Komisji z dnia 7 maja 2012 r. dotyczącej określenia okresów rozruchu i wyłączania do celów dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2010/75/UE w sprawie emisji przemysłowych, oraz ustalenia środków zapewniających zminimalizowanie okresów rozruchu, środków zapewniających uruchomienie wszystkich urządzeń służących redukcji emisji tak szybko, jak to możliwe pod względem technicznym.

Jednocześnie z uwagi na wymóg określony w przepisie art. 29 ustawy z dnia 11 lipca 2014 r. *o zmianie ustawy - Prawo ochrony środowiska oraz niektórych innych ustaw* (Dz. U. z 2014 r., poz. 1101), w związku z tym, że było to pierwsze postępowanie w przedmiocie zmiany pozwolenia zintegrowanego, udzielonego decyzją Wojewody Opolskiego z 30 czerwca 2006 r. nr ŚR.III-MJ-6610-1-29/05, (z późn. zmianami) dla instalacji do spalania paliw o mocy nominalnej 395 MW, oraz do składowania odpadów innych niż niebezpieczne - mieszanek popiołowo-żużlowych, o zdolności przyjmowania odpadów 273,6 Mg/dobę i pojemności 9,5 mln Mg przy rzędnej 216 m n.p.m., po zakończeniu postępowania w oparciu o przepisy art. 28 ust. 2 ustawy *Prawo ochrony środowiska*, do wniosku o zmianę pozwolenia zintegrowanego dołączone zostało opracowanie o nazwie „Raport początkowy opisujący stan zanieczyszczenia gleby, ziemi i wód gruntowych terenów Grupy Azoty ZAK S.A. ul. Mostowa 30A 47-220 Kędzierzyn-Koźle” (projekt nr PL1125), sporządzony przez ENVIRON Poland Sp. z o.o.

Wobec powyższego w **decyzji nr DOŚ.7222.65.2015.MJ z 29 grudnia 2015 r.** uwzględniono wniosek Grupy Azoty Zakłady Azotowe Kędzierzyn S.A. i ustalono emisję dopuszczalną, wyrażoną standardami emisyjnymi, ustalono nowe zweryfikowane przez Spółkę warunki i parametry charakteryzujące pracę instalacji w warunkach odbiegających od normalnych dla potrzeb określenia momentu zakończenia rozruchu i momentu rozpoczęcia wyłączania instalacji, uwzględniające wymagania decyzji wykonawczej Komisji z dnia 7 maja 2012 r. dotyczącej określenia okresów rozruchu i wyłączania do celów dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2010/75/UE w sprawie emisji przemysłowych i ustalono środki zapewniające zminimalizowanie okresów rozruchu oraz środki zapewniające uruchomienie wszystkich urządzeń służących redukcji emisji tak szybko, jak to możliwe pod względem technicznym. W decyzji ustalono obowiązek prowadzenia systematycznej oceny ryzyka zanieczyszczenia gleby, ziemi i wód gruntowych substancjami stwarzającymi zagrożenie wykorzystywanymi w instalacji spalania paliw oraz dodatkowo zobowiązano prowadzącego do prowadzenia okresowych badań zanieczyszczenia wód i gruntu w zakresie wskazanym we wniosku a także pobierania prób i wykonania analiz w przypadkach wystąpienia sytuacji awaryjnych.

Grupa Azoty Zakłady Azotowe Kędzierzyn S.A. w Kędzierzynie-Koźlu pismem nr NG/GA/662/16 z 23 marca 2016 r., zwróciła się do Marszałka Województwa Opolskiego z wnioskiem o zmianę pozwolenia zintegrowanego w trybie art. 214 ust. 1 ustawy *Poś*. Przedmiotowy wniosek dotyczył planowanych zmian w sposobie funkcjonowania instalacji spalania paliw, tj. planowaną budową zespołu układów służących wytwarzaniu energii cieplnej i elektrycznej o mocy nominalnej 121,1 MW_t oraz układów pomocniczych, tym samym zwiększenia mocy instalacji do spalania paliw z 395 MW_t na 516,1 MW_t (moc na wejściu do instalacji).

Mając na uwadze treść art. 214 ust. 3 ustawy *Poś* oraz dane zawarte we wniosku, z których wynikało, że realizacja nowej instalacji sama w sobie kwalifikowałaby ją jako instalację, o której mowa w rozporządzeniu Ministra Środowiska z dnia 27 sierpnia 2014 r. w sprawie rodzaju instalacji mogących powodować znaczne zanieczyszczenie poszczególnych elementów przyrodniczych albo środowiska jako całości (Dz. U. z 2014 r. poz. 1169) stwierdzono, że zmiany w instalacji spalania paliw mają charakter istotnej zmiany instalacji. Zatem, zgodnie z art. 218 ustawy *Poś* zapewniono możliwość udziału społeczeństwa w przedmiotowym postępowaniu. W okresie przewidzianym przepisami prawa do organu nie wpłynęły żadne uwagi i wnioski dotyczące postępowania w przedmiotowej sprawie.

Prowadząc postępowanie organ ustalił, w oparciu o informacje zawarte we wniosku, że planowane zmiany w instalacji dotyczyły rozbudowy instalacji spalania paliw, tj. budowy zespołu układów służących wytwarzaniu energii cieplnej i elektrycznej o mocy nominalnej 121,1 MW_t oraz układów pomocniczych. W ramach nowej instalacji powstały układy podstawowe: pierwszy - służący wytwarzaniu energii cieplnej, który stanowi kocioł pyłowy OP-140 opalany pyłem węgla kamiennego wraz oprzyrządowaniem oraz drugi - służący wytwarzaniu energii elektrycznej oraz cieplnej (w postaci par o niższych niż para świeża parametrach), który stanowi turbogenerator wraz oprzyrządowaniem. Ponadto w ramach rozbudowy powstało szereg układów pomocniczych takich jak: układ odazotowania, układ odpylania, układ odsiarczania, układ odbierania żużla, układ odbierania popiołu, a także układ chłodzenia i układ wytwarzania sprężonego powietrza.

W dokumentacji wykazano, że eksploatacja instalacji spełnia wymagania *Prawa ochrony środowiska*, określone w przepisach art. 141, 142 i 144. We wniosku wykazano również, że technologie zastosowane w nowej instalacji spełniają wymagania określone w art. 143 ustawy Poś, tj. w odniesieniu do:

- 1) stosowania substancji o małym potencjale zagrożeń – wnioskodawca określił, że w nowych układach do wytwarzania energii cieplnej i elektrycznej będą używane substancje powszechnie stosowane w takich procesach. W celu zminimalizowania potencjalnego zagrożenia zastosowano odpowiednie rozwiązania techniczne w zakresie m.in. ochrony środowiska gruntowo-wodnego, atmosfery, pojemności magazynowej - ograniczające możliwość zaistnienia i skalę negatywnych skutków dla środowiska i zagrożeń dla obsługi,
- 2) efektywnego wytwarzania oraz wykorzystania energii – we wniosku zawarto informacje dotyczące zastosowania rozwiązań zapewniających wysoki poziom efektywności energetycznej oraz informacje o sposobie monitorowania pozwalającym na ocenę energochłonności procesów oraz sprawności energetycznej kluczowych układów,
- 3) zapewnienia racjonalnego zużycia wody i innych surowców oraz materiałów i paliw - we wniosku zawarto informacje dotyczące zastosowania efektywnych rozwiązań technicznych skojarzonych z systemem sterowania i kontroli procesów, co pozwoli na optymalne wykorzystanie materiałów pomocniczych, wody i paliw,
- 4) stosowanie technologii bezodpadowych i małodopadowych oraz możliwość odzysku powstających odpadów – we wniosku stwierdzono, że wydobyte ze składowiska odpady, tj. mieszanki popiołowo-żużłowe z mokrego odprowadzania odpadów paleniskowych, odbierane będą przez następnego posiadacza odpadów w celu ich zagospodarowania (odzysku), co zapewnia ograniczenie składowania odpadów poprodukcyjnych na zakładowym składowisku odpadów;
- 5) rodzaju, zasięgu oraz wielkości emisji:
 - pyłu – do odpylania wstępnego zastosowane będą elektrofiltry; dodatkowe usuwanie pyłu ze spalin odbywać się będzie w pulsacyjnym filtrze workowym, co pozwoli osiągnąć stężenie pyłów za instalacją odsiarczania na poziomie od 5 do 20 mg/m³_u,
 - SO₂ - zastosowane będzie odsiarczanie spalin metodą półsuchą w reaktorze ze złożem fluidalnym z użyciem sorbentu w postaci wapna hydratyzowanego, co pozwoli osiągnąć poziom emisji SO₂ ≤200 mg/m³_u; ponadto zastosowana metoda pozwoli na osiągnięcie wysokich skuteczności redukcji emisji chlorowodoru (zakładana skuteczność powyżej 95%) i fluorowodoru (zakładana skuteczność powyżej 90%),
 - NO_x – zastosowana będzie metoda selektywnej redukcji katalitycznej z wykorzystaniem wody amoniakalnej; zastosowana metoda pozwoli osiągnąć poziom emisji NO_x do 200 mg/m³_u,
- 6) wykorzystywania porównywalnych procesów i metod, które zostały skutecznie zastosowane w skali przemysłowej – wnioskodawca określił, że zastosowano rozwiązania techniczne typowe

i sprawdzone, a dostawcą kluczowych urządzeń są firmy o wieloletnim doświadczeniu w ich projektowaniu i wykonawstwie,

- 7) postępu naukowo-technicznego – we wniosku przedstawiono, że w nowych układach do wytwarzania energii cieplnej i elektrycznej zastosowano rozwiązania nowoczesne i sprawdzone oraz systematycznie udoskonalane. Dostawcą kluczowych urządzeń są firmy o wieloletnim doświadczeniu.

We wniosku wykazano ponadto, że nowy zespół urządzeń służący do wytwarzania energii cieplnej i elektrycznej o mocy nominalnej 121,1 MW_t spełnia najlepsze dostępne techniki (BAT), co wymagane jest przepisami art. 204 ust. 1 oraz art. 207 ust. 1 i 1a ustawy Poś. W analizie dotrzymania najlepszych dostępnych technik Spółka uwzględniła następujące dokumenty Komisji Europejskiej:

- Reference Document on Best Available Techniques for Large Combustion Plants - Dokument Referencyjny BAT dla dużych instalacji spalania paliw z lipca 2006 r.
- Reference Document on the General Principles of Monitoring - Dokument Referencyjny BAT dla ogólnych zasad monitoring z lipca 2003 r.

We wniosku zidentyfikowano wymagania, które instalacja powinna spełniać i dokonano analizy zgodności z tymi wymaganiami.

Analizą objęto m.in. spełnianie wymagań w zakresie:

- wdrożenia i stosowania zasad Systemu Zarządzania Środowiskowego,
- stosowania rozwiązań mających na celu zapobieganie i minimalizację emisji zanieczyszczeń w procesach rozładunku, magazynowania i przemieszczania paliw i dodatków,
- stosowania uśredniania składu paliwa w celu zapewnienia stabilnych warunków spalania,
- stosowania procesu spalania uznawanego za BAT,
- stosowania rozwiązań spełniających kryteria BAT w odniesieniu do sprawności cieplnej instalacji spalania paliw,
- stosowania rekomendowanych technik ograniczania emisji pyłów zapewniających osiągnięcie stężenia pyłów w granicach od 5 do 20 mg/Nm³ dla instalacji nowych,
- ograniczania emisji metali ciężkich, poprzez zastosowanie rekomendowanych technik,
- ograniczania emisji dwutlenku siarki, poprzez stosowanie rekomendowanych technik (układów odsiarczania oraz stosowanie paliwa o niskiej zawartości siarki), pozwalających na osiągnięcie stężenia dwutlenku siarki w granicach od 100 do 200 mg/Nm³ dla instalacji nowych o mocy 100 – 300 MW_t,
- ograniczania emisji tlenków azotu, poprzez zastosowanie rekomendowanych technik pozwalających na osiągnięcie stężenia tlenków azotu w granicach od 90 do 200 mg/Nm³ dla instalacji nowych o mocy 100–300 MW_t,
- ograniczania emisji tlenku węgla, poprzez prowadzenie spalania w odpowiednich warunkach, przy zastosowaniu wysokiej jakości monitoringu i sterowania procesem, pozwalających na osiągnięcie stężenia tlenku węgla w granicach 30-50 mg/Nm³,
- ograniczania emisji fluorowodoru i chlorowodoru poprzez zastosowanie rekomendowanych technik pozwalających na osiągnięcie stężenia chlorowodoru w granicach 15-30 mg/Nm³,
- osiągnięcia emisji amoniaku na poziomie poniżej 5 mg/Nm³,
- ograniczania zanieczyszczenia wód,
- zagospodarowania pozostałości z procesu spalania,
- prowadzenia monitoringu.

W ocenie organu instalacja spełniała wymagania najlepszych dostępnych technik.

Ponadto, w związku z tym, że w 2016 r. przeprowadzona została, przez Marszałka Województwa Opolskiego, okresowa analiza pozwolenia zintegrowanego udzielonego decyzją Wojewody Opolskiego nr ŚR.III-MJ-6610-1-29/05 z 30.06.2006 r. (ze zmianami), w wyniku której wezwano Spółkę do

wystąpienia z wnioskiem o zmianę przedmiotowego pozwolenia zintegrowanego w terminie 6-ciu miesięcy od dnia doręczenia wezwania, w niniejszym postępowaniu doprecyzowano, że zmiany wynikające z ww. okresowej analizy zostaną uwzględnione w ramach toczącego się postępowania z wniosku nr NG/GA/662/16 z 23 marca 2016 r.

Biorąc pod uwagę powyższe, **decyzją z 28 lutego 2017 r. nr DOŚ.III.7222.21.2016.BG Marszałek Województwa Opolskiego** wprowadził zmiany do treści pozwolenia zintegrowanego wynikające z rozbudowy instalacji do spalania paliw do mocy (w paliwie) 516,1 MW_t oraz w zakresie wynikającym z okresowej analizy pozwolenia zintegrowanego przeprowadzonej w 2016 r. Organ zmienił zapisy pozwolenia odnoszące się do opisu rodzaju prowadzonej działalności i parametrów instalacji istotnych z punktu widzenia przeciwdziałania zanieczyszczeniom, uzupełnił dane dotyczące charakterystyki miejsc wprowadzania substancji do powietrza i czasu eksploatacji źródeł emisji, określił warunki wprowadzania do powietrza atmosferycznego substancji emitowanych z instalacji, uzupełnił i zweryfikował dane dotyczące rodzaju i ilości wykorzystywanych materiałów, surowców i wody, określił warunki eksploatacji odbiegające od normalnych – dla nowej instalacji, uzupełnił opis sposobów osiągnięcia wysokiego poziomu ochrony środowiska, sposobów zapewnienia efektywnego wykorzystania energii.

W wyniku przeprowadzonego kolejnego postępowania, zakończonego wydaniem **decyzji nr DOŚ-III.7222.69.2017.JW z dnia 15 grudnia 2017 r., Marszałek Województwa Opolskiego** dokonał zmian w pozwoleniu zintegrowanym, które obejmowały wyłącznie instalację do spalania paliw, w zakresie planowanej zmiany sposobu gospodarowania odpadami związanej z zamierzonym wyznaczeniem dodatkowego miejsca magazynowania odpadu o kodzie 10 01 82 – mieszaniny popiołów lotnych i odpadów stałych z wapniowych metod odsiarczania spalin, który wytwarzany jest w wyniku pracy kotła K10.

Odpad o kodzie 10 01 82 – mieszanina popiołów lotnych i odpadów stałych z wapniowych metod odsiarczania gazów odlotowych, w postaci suchej, po reaktorze IOS, filtry workowym i rynie aeracyjnej, ze zbiornika pośredniego odprowadzany jest podajnikiem komorowym do zbiornika magazynowego o pojemności 300 m³. Jednakże w trakcie ruchu testowego i rozruchu technologicznego instalacji spalania paliw, zidentyfikowano potrzebę czyszczenia dysz natryskowych (służących do nawilżania sorbentu) zlokalizowanych w reaktorze IOS nad wlotem spalin z kotła K10. Wynikiem tych czynności jest pozyskiwanie pod lejami reaktora IOS odpadu o kodzie 10 01 82, który ze względu na swoją postać (odpad zbrylony, o nieco większej zawartości wody) i odbioru na innym poziomie reaktora (szczelne wózki samowyładowawcze na poziomie 0), nie może zostać ujęty w ciągu pneumatycznego transportu tego rodzaju odpadu do ustanowionego decyzją miejsca magazynowania jakim jest zbiornik magazynowy o pojemności 300 m³. W związku z powyższym, zaistniała potrzeba ustanowienia dodatkowego miejsca magazynowania dla ww. odpadu odbieranego spod lejów reaktora do szczelnych wózków samowyładowawczych. Planowanym miejscem magazynowania został szczelny, betonowy, zadaszony plac o powierzchni ok. 35 m², z odwodnieniem do kanalizacji przemysłowej i/lub wydzielony sektor szczelnego, betonowego placu magazynowego o powierzchni 300 m² (który jest wyznaczonym miejscem magazynowania żużli o kodzie 10 01 01), gdzie posadowiony będzie dla odpadu o kodzie 10 01 82, szczelny, zamykany kontener odbiorcy odpadów o pojemności od 12 m³ do 35 m³.

Ustalono, że ilość wytwarzanych odpadów w postaci mieszaniny popiołów lotnych i odpadów stałych z wapniowych metod odsiarczania gazów odlotowych o kodzie 10 01 82 określana będzie wagowo, na podstawie ilości przekazanych odbiorcy odpadów oraz ewidencjonowana poprzez zapisy w kartach ewidencji odpadu i kartach przekazania odpadu.

Zaproponowany we wniosku sposób postępowania z wytwarzanym odpadem uznano za prawidłowy z punktu widzenia ochrony środowiska i zmieniono zapisy pozwolenia zintegrowanego w powyższym zakresie.

W związku z opublikowaniem, w dniu 17.08.2017 r. w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej, Decyzji Wykonawczej Komisji (UE) 2017/1442 z dnia 31 lipca 2017 r., ustanawiającej konkluzje dotyczące najlepszych dostępnych technik (BAT) w odniesieniu do dużych obiektów energetycznego spalania, zgodnie z dyrektywą Parlamentu Europejskiego i Rady 2010/75/UE (konkluzje BAT dla LCP), Marszałek Województwa Opolskiego, w oparciu o wymóg zawarty w art. 215 ust. 1 ustawy *Prawo ochrony środowiska*, przeprowadził okresową analizę warunków pozwolenia zintegrowanego udzielonego Grupie Azoty Zakładom Azotowym Kędzierzyn S.A. w Kędzierzynie-Koźlu decyzją Wojewody Opolskiego nr ŚR.III-MJ-6610-1-29/05 z dnia 30 czerwca 2006 r. (ze zmianami) dla instalacji do spalania paliw o łącznej mocy nominalnej 516,1 MWt (moc na wejściu do instalacji) oraz dla instalacji do składowania odpadów innych niż niebezpieczne - mieszanek popiołowo-żużlowych o zdolności przyjmowania 273,6 Mg odpadów na dobę (w przeliczeniu na suchą masę) i maksymalnej pojemności łącznej wszystkich trzech komór 9,5 mln Mg, przy rzędnej 216 m n.p.m., położonych i eksploatowanych na terenie Grupy Azoty Zakłady Azotowe Kędzierzyn S.A. w Kędzierzynie-Koźlu przy ul. Mostowej 30A. Okresowa analiza wykazała, że istnieje konieczność dostosowania ww. instalacji, w terminie nie dłuższym niż 4 lata od dnia publikacji w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej konkluzji BAT, do wymagań określonych w konkluzjach BAT oraz istnieje konieczność zmiany pozwolenia zintegrowanego w zakresie dostosowania jego zapisów pod kątem wymogów określonych w ww. konkluzjach BAT.

Mając na uwadze powyższe wyniki analizy, Marszałek Województwa Opolskiego, zgodnie z obowiązkiem wynikającym z art. 215 ust. 4 ustawy *Prawo ochrony środowiska*, pismem nr DOŚIII.7222.12.63.2017.MWr z dnia 14 marca 2018 r., przekazał Grupie Azoty ZAK S.A. informację o konieczności dostosowania ww. instalacji spalania paliw oraz warunków pozwolenia zintegrowanego do wymagań konkluzji BAT, w terminie nie dłuższym niż do 17 sierpnia 2021 r. oraz jednocześnie wezwał prowadzącego przedmiotową instalację do wystąpienia z wnioskiem o zmianę pozwolenia zintegrowanego w terminie jednego roku od dnia doręczenia ww. wezwania, określając równocześnie zakres wniosku.

Grupa Azoty Zakłady Azotowe Kędzierzyn S.A. w Kędzierzynie-Koźlu reprezentowana przez pełnomocnika, pismem nr PU-3-1/243/19 z dnia 13 marca 2019 r. (wpływ do UMWO – 18.03.2019 r.), wystąpiła do Marszałka Województwa Opolskiego z wnioskiem o zmianę zapisów ww. pozwolenia zintegrowanego w związku z dostosowaniem instalacji spalania paliw do wymogów konkluzji BAT w odniesieniu do dużych obiektów energetycznego spalania (LCP), a także w celu dostosowania jego warunków do przepisów zmienionych ustawą z dnia 20 lipca 2018 r. *o zmianie ustawy o odpadach oraz niektórych innych ustaw* (Dz. U. z 2018 r. poz. 1592) zgodnie z art. 10 tej ustawy.

W celu dostosowania warunków posiadanego pozwolenia zintegrowanego do konkluzji dotyczących najlepszych dostępnych technik (BAT) zawnioskowano o:

- określenie obowiązku monitorowania jednostkowego zużycia paliwa netto po wprowadzeniu znaczących zmian w instalacji lub uruchomieniu nowej jednostki spalania paliw – zgodnie z BAT 2,
- określenie obowiązku monitorowania parametrów spalin – zgodnie z BAT 3,
- określenie zakresu i warunków prowadzonego monitoringu emisji zanieczyszczeń odprowadzanych do powietrza – zgodnie z BAT 4,
- określenie zakresu badań dotyczących jakości stosowanego węgla kamiennego – zgodnie z BAT 9,
- określenie lub dostosowanie wielkości emisji zanieczyszczeń do powietrza:
 - określenie wielkości emisji amoniaku na poziomie niepowodującym przekroczenia granicznej wielkości emisyjnej wynikającej z BAT 7,
 - dostosowanie wielkości emisji tlenków azotu do poziomu niepowodującego przekroczenia granicznej wielkości emisyjnej wynikającej z BAT 20,
 - dostosowanie wielkości emisji dwutlenku siarki, chlorowodoru i fluorowodoru do poziomu niepowodującego przekroczenia granicznych wielkości emisyjnych wynikających z BAT 21,

- dostosowanie wielkości emisji pyłu do poziomu niepowodującego przekroczenia granicznej wielkości emisyjnej wynikającej z BAT 22,
- dostosowanie wielkości emisji rtęci do poziomu niepowodującego przekroczenia granicznej wielkości emisyjnej wynikającej z BAT 23.

Poza dostosowaniem wielkości emisji z kotła K10 do granicznych wielkości emisyjnych Grupa Azoty Zakłady Azotowe Kędzierzyn S.A. zawnioskowała o zmianę dopuszczalnej wielkości emisji z kotła K10 i z kotłów K-4 do K-8 dla emitowanych metali, tj.: arsenu, chromu VI, cynku, kadmu, miedzi, niklu, ołowiu, rtęci, talu, antymonu, kobaltu, manganu i wanadu.

Wniosek obejmował także ustalenie dopuszczalnej wielkości emisji metali podczas normalnej pracy instalacji na poziomie nie powodującym przekroczeń wartości odniesienia substancji w powietrzu. Mając na względzie, że dla emisji metali nie określono standardów emisyjnych, ani dopuszczalnych poziomów substancji w powietrzu, organ w myśl art. 222 ust. 1 ustawy *Prawo ochrony środowiska* uwzględnił wniosek w tym zakresie.

Ponadto Zakład wniósł o wyrażenie wielkości emisji dopuszczalnej wszystkich zanieczyszczeń emitowanych z instalacji w jednostce mg/Nm³. Za zmianą jednostki przemawiał również fakt, iż poziomy emisji, powiązane z najlepszymi dostępnymi technikami (BAT-AELs) dla emisji do powietrza określone w konkluzjach BAT w odniesieniu do dużych obiektów energetycznego spalania (LCP) odnoszą się do stężenia wyrażonego jako masa wyemitowanej substancji w objętości spalin i są wyrażone również w jednostce mg/Nm³.

Wniosek zawierał również wprowadzenie niewielkich zmian porządkowych, dostosowujących zapisy pozwolenia do stanu faktycznego, dotyczących:

- doprecyzowania opisu technologicznego instalacji wytwarzania energii elektrycznej kotłów K4 do K8 i kotła K10, a także korektę nazewnictwa turbogenerators TUK25 (zmiana nazwy na TG-6),
- skorygowanie informacji o ilości palników w kotle K10, - wzrostu prognozy wykorzystania oleju opałowego w procesach rozpalania kotłów,
- zwiększenia zużycia rocznego energii elektrycznej oraz zmiany wskaźnika zużycia energii elektrycznej,
- określenia drugiego sposobu odbioru popiołów paleniskowych z kotła K10 – w formie zwilżonej,
- ponownego określenia wielkości emisji metali do powietrza ze wszystkich kotłów na rzeczywistym poziomie,
- określenia nowych miejsc magazynowania niektórych rodzajów wytwarzanych odpadów w instalacji do spalania paliw,
- możliwości wytwarzania nowego rodzaju odpadu – zużytego katalizatora z instalacji odazotowania SCR.

Grupa Azoty Zakłady Azotowe Kędzierzyn S.A. zawnioskowała również o ujednoczenie nazewnictwa związanego z emitowanym fluorowodorem w spalinach. Dotychczas w pozwoleniu zintegrowanym określona była emisja fluoru rozumianego jako suma fluoru i fluorków rozpuszczalnych w wodzie. Konkluzje BAT w odniesieniu do dużych obiektów energetycznego spalania oraz dokument referencyjny BREF wskazują na emisję fluorowodoru z instalacji do spalania paliw. Fluorowódor, jako fluorek wodoru rozpuszczalny w wodzie, zalicza się do grupy związków fluoru.

Przedmiotowy wniosek, pismem nr PU-3-1/360/2020 z dnia 9 kwietnia 2020 r. (wpływ do UMWO – 15.04.2020 r.) został rozszerzony o zmianę wskaźnika zużycia energii elektrycznej oraz zużycia rocznego energii elektrycznej.

W ocenie organu ochrony środowiska, planowane zmiany w instalacji, nie miały charakteru zmiany istotnej w rozumieniu przepisów *Prawo ochrony środowiska*, gdyż nie powodowały znaczącego zwiększenia negatywnego oddziaływania instalacji na środowisko oraz nie powodowały zwiększenia skali działalności.

W toku postępowania, mając na względzie znowelizowane przepisy ustawy *Prawo ochrony środowiska* – art. 183c ust. 2 oraz ustawy z 20 lipca 2018 r. *o zmianie ustawy o odpadach oraz niektórych innych ustaw* (Dz.U. z 2018 r., poz. 1592), organ pismem nr DOŚIII.7222.21.2019.MWr z dnia 7 sierpnia 2019 r. zwrócił się do Komendanta Powiatowego Państwowej Straży Pożarnej w Kędzierzynie-Koźlu o przeprowadzenie kontroli przedmiotowej instalacji, w tym miejsc magazynowania odpadów, w zakresie spełniania wymagań określonych w przepisach dotyczących ochrony przeciwpożarowej oraz w zakresie zgodności z warunkami ochrony przeciwpożarowej ustalonymi w operacie przeciwpożarowym spełniającego wymagania określone w art. 42 ust. 4b pkt. 1 ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. *o odpadach* oraz w przepisach wydanych na podstawie art. 43 ust. 8 tej ustawy oraz postanowieniu Komendanta Powiatowego Państwowej Straży Pożarnej w Kędzierzynie-Koźlu nr PZ.5586.3.2019 z 21 lutego 2019 r.

Komendant Powiatowy Państwowej Straży Pożarnej w Kędzierzynie-Koźlu postanowieniem nr PZ.5586.3.2019 z 3 września 2019 r. (data wpływu do UMWO – 4 września 2019 r.) ocenił pozytywnie spełnienie wymagań określonych w przepisach dotyczących ochrony przeciwpożarowej oraz w zakresie zgodności z warunkami ochrony przeciwpożarowej opisanymi w operacie przeciwpożarowym oraz zatwierdzonym postanowieniem Komendanta Powiatowego Państwowej Straży Pożarnej w Kędzierzynie-Koźlu nr PZ.5586.3.2019 z 21 lutego 2019 r.

W związku z tym, że wniosek o zmianę pozwolenia zintegrowanego, uwzględniał przetwarzanie odpadów, organ pismem nr DOŚ-III.7222.21.2019.MWr z 7 sierpnia 2019 r. zwrócił się do Prezydenta Miasta Kędzierzyn-Koźle z prośbą o wyrażenie opinii w przedmiotowej sprawie zgodnie z art. 41 ust. 6a ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. *o odpadach* (Dz. U z 2018 r., poz. 992 z późn. zm.).

Prezydent Miasta Kędzierzyn-Koźle, w terminie określonym w art. 106 § 3 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. *Kodeks postępowania administracyjnego* (Dz. U. z 2020 r. poz. 256 z późn. zm.), nie wyraził opinii w przedmiotowej sprawie, zatem zgodnie z art. 41 ust. 6b ww. ustawy *o odpadach* Marszałek Województwa Opolskiego przyjął, że została wydana opinia pozytywna.

Wypełniając obowiązek wynikający z art. 41a ust. 1 i 2 ww. ustawy *o odpadach* (Dz. U. z 2018 r., poz. 992 z późn. zm.), organ pismem nr DOŚ-III.7222.21.2019.MWr z 7 sierpnia 2019 r. zwrócił się również do Opolskiego Wojewódzkiego Inspektora Ochrony Środowiska w Opolu z prośbą o przeprowadzenie kontroli przedmiotowej instalacji, obiektu budowlanego lub jego części lub miejsc magazynowania odpadów, w których ma być prowadzone przetwarzanie odpadów, w zakresie spełniania wymagań określonych w przepisach ochrony środowiska (art. 41a ust. 1 i ust. 2 ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. *o odpadach* (Dz. U. z 2019 r., poz. 701 z późn. zm.).

W toku prowadzonego postępowania, w dniu 16 grudnia 2019 r., do Marszałka Województwa Opolskiego wpłynęło pismo z Wojewódzkiego Inspektoratu Ochrony Środowiska w Opolu nr WI.7021.10.78.2019.MR z dnia 16.12.2019 r. w którym, WIOŚ powołując się na stanowisko Ministerstwa Środowiska stwierdził, że kontrola przedmiotowej instalacji przez pracowników Wojewódzkiego Inspektoratu Ochrony Środowiska w Opolu nie jest wymagana.

Marszałek Województwa Opolskiego, pismem nr DOŚ-III.7222.21.2019.MWr z dnia 19 grudnia 2019 r. zwrócił się do Opolskiego Wojewódzkiego Inspektora Ochrony Środowiska w Opolu z prośbą o udostępnienie przywołanego w ww. piśmie stanowiska Ministerstwa Środowiska, na podstawie którego organ wywnioskował, że nie jest wymagane przeprowadzenie kontroli przedmiotowej instalacji spalania paliw, w zakresie spełniania wymagań określonych w przepisach ochrony środowiska. Ponieważ nie otrzymał odpowiedzi zwrotnej z WIOŚ w tej sprawie, w związku z tym, pismem nr DOŚIII.7222.21.2019.MWr z dnia 27 stycznia 2020 r., poinformował Opolskiego Wojewódzkiego Inspektora Ochrony Środowiska w Opolu, że nie może zgodzić się z jego stanowiskiem wyrażonym w piśmie nr WI.7021.10.78.2019.MR z 16.12.2019 r. i zwrócił się równocześnie o ponowne przeprowadzenie kontroli przedmiotowej instalacji (obiektu budowlanego lub jego części, lub miejsc

magazynowania odpadów, w których ma być prowadzone przetwarzanie odpadów), w zakresie spełniania wymagań określonych w przepisach ochrony środowiska, przesyłając komplet dokumentacji – wniosek nr PU-3-1/243/19 z dnia 13 marca 2019 r. o zmianę pozwolenia zintegrowanego wraz z uzupełnieniami.

W ślad za pismami nr DOŚ-III.7222.21.2019.MWr z 7.08.2019 r. i z 27.01.2020 r., Marszałek Województwa Opolskiego mając na względzie art. 41a ust. 1 i ust. 2 ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. *o odpadach* (Dz. U. z 2019 r., poz. 701 z późn. zm.) pismem nr DOŚIII.7222.21.2019.MWr z 23.05.2020 r. ponowił prośbę o przeprowadzenie kontroli przedmiotowej instalacji, obiektu budowlanego lub jego części lub miejsc magazynowania odpadów, w których ma być prowadzone przetwarzanie odpadów, w zakresie spełniania wymagań określonych w przepisach ochrony środowiska, podkreślając, iż dalsze postępowanie w przedmiocie zmiany pozwolenia zintegrowanego dla instalacji spalania paliw uzależnione jest od opinii WIOŚ.

W dniu 10 lipca 2020 r., do Marszałka Województwa Opolskiego wpłynęło pismo z Wojewódzkiego Inspektoratu Ochrony Środowiska w Opolu nr WI.703.10.18.2020 z dnia 9.07.2020 r. informujące o niemożności przeprowadzenia kontroli w ustawowym terminie, w którym równocześnie wskazano nowy termin załatwienia sprawy do dnia 15 sierpnia 2020 r.

Wojewódzki Inspektorat Ochrony Środowiska w Opolu w dniach 28 lipca i 6 sierpnia 2020 r. przeprowadził z udziałem przedstawiciela Marszałka Województwa Opolskiego – pracownika Departamentu Ochrony Środowiska w Opolu – kontrolę instalacji do spalania paliw i instalacji do składowania odpadów innych niż niebezpieczne – mieszanek popiołowo-żuźłowych, eksploatowanych na terenie Grupy Azoty ZAK S.A. w Kędzierzynie-Koźlu przy ul. Mostowej 30A, w wyniku której postanowieniem nr WI.703.10.18.2020.MR z 18 sierpnia 2020 r. pozytywnie zaopiniował spełnienie wymagań określonych w przepisach ochrony środowiska dla przedmiotowej instalacji do składowania odpadów eksploatowanej przez Grupy Azoty ZAK S.A. w Kędzierzynie-Koźlu.

W związku z ogłoszeniem, w dniu 22 sierpnia 2019 r., ustawy z dnia 19 lipca 2019 r. *o zmianie ustawy o utrzymaniu czystości i porządku w gminach oraz niektórych innych ustaw* (Dz. U. z 2019 r., poz. 1579 z późn. zm.) zmieniającej w art. 8 ustawę z dnia 20 lipca 2018 r. *o zmianie ustawy o odpadach oraz niektórych innych ustaw* (Dz. U. z 2019 r., poz. 1592 z późn. zm.), gdzie dokonano zmiany przepisów dotyczących treści oświadczeń składanych przez wnioskodawcę - czyniąc zadość przepisom, tj. art. 14 oraz art. 9 ust. 2 ww. ustawy *o zmianie ustawy o odpadach oraz niektórych innych ustaw* organ pismem nr DOŚ-III.7222.21.2019.MWr z 24.09.2019 r. wezwał prowadzącego instalację do uzupełnienia wniosku i jednocześnie, biorąc pod uwagę treść art. 9 ust. 2 ustawy z dnia 20 lipca 2018 r. *o zmianie ustawy o odpadach oraz niektórych innych ustaw*, postanowieniem z dnia 24.09.2019 r. nr DOŚ-III.7222.21.2019.MWr zawiesił ww. postępowanie w przedmiotowej sprawie do czasu uzupełnienia wniosku z 13 marca 2019 r., nie dłużej niż na okres 6 miesięcy od dnia otrzymania niniejszego postanowienia (data otrzymania postanowienia - 26.09.2019 r.).

Spółka przy piśmie nr PU-3-1/933/19 z dnia 23 października 2019 r. (data wpływu do UMWO – 29.10.2019 r.) przedłożyła wymagane dokumenty, określone w ww. wezwaniu, tym samym usunęła przyczynę zawieszenia ww. postępowania. Mając na uwadze powyższe organ uwzględniając przepis art. 9 ust. 2 ustawy z dnia 20 lipca 2018 r. *o zmianie ustawy o odpadach oraz niektórych innych ustaw* (Dz. U. z 2018 r., poz. 1592 z późn. zm.) postanowieniem nr DOŚ-III.7222.21.2019.MWr z 4 listopada 2019 r. podjął zawieszony postępowanie z urzędu.

Po analizie przedłożonego wniosku wraz z uzupełnieniami, organ uznał go za kompletny i na podstawie art. 192, w związku z art. 215 ustawy Poś, w **decyzji nr DOŚ-III.7222.21.2019.MWr z dnia 15 października 2020 r.** dokonał odpowiednio zmiany pozwolenia zintegrowanego dla instalacji do spalania paliw o łącznej mocy nominalnej 516,1 MW_t (moc na wejściu do instalacji), oraz instalacji do składowania odpadów innych niż niebezpieczne - mieszanek popiołowo-żuźłowych o zdolności przyjmowania

273,6 Mg odpadów na dobę (w przeliczeniu na suchą masę) i maksymalnej pojemności łącznej wszystkich trzech komór 9,5 mln Mg, przy rzędnej 216 m n.p.m., położonych i eksploatowanych na terenie Grupy Azoty Zakłady Azotowe Kędzierzyn S.A. w Kędzierzynie-Koźlu przy ul. Mostowej 30A.

Celem dostosowania zapisów pozwolenia do stanu faktycznego w punkcie dotyczącym rodzaju i parametrów instalacji istotnych z punktu widzenia przeciwdziałania zanieczyszczeniom:

- skorygowano informacje o ilości palników w kotle parowym K10, który posiada 12 palników w zabudowie tangencjalnej, po 4 z każdego młyna i po jednym w każdym rogu kotła,
- doprecyzowano opis technologiczny instalacji, w zakresie wytwarzania energii elektrycznej w turbozespołach. Układy pary instalacji kotłów K-4 do K-8 i nowego kotła K10 są połączone, tak że produkowana para ze wszystkich kotłów może zasilać wszystkie turbogeneratory znajdujące się w instalacji, tj. trzy „stare” TG-1, TG-3, TG-7 oraz jeden „nowy” TUK25. Nowa turbina upustowo-kondensacyjna określana dotychczas jako TUK25, formalnie nazywana jest w Zakładzie TG-6, na wniosek strony w pozwoleniu zintegrowanym określono tą turbinę jako TG-6, a także
- określono drugi sposób odbioru popiołów paleniskowych z kotła K10 w postaci zwilżonej. Popiół odseparowany w elektrofiltrze zainstalowanym bezpośrednio za obrotowym podgrzewaczem powietrza zbierany jest w dwóch lejach pod filtrem. Popiół odbierany jest również z leja zainstalowanego na kanale spalin pod ciągiem konwekcyjnym kotła. Transport popiołów z obu miejsc odbywa się pneumatycznie do zbiornika magazynowego – silosu o pojemności ok. 500 m³. Silos posiada dno stożkowe z aeracją oraz wyposażony jest w filtr tkaninowy i wentylator z tłumikiem wydmuchu. Popiół ze zbiornika może być ładowany w stanie suchym, poprzez rękaw ładowniczy do cystern samochodowych i przekazywany uprawnionym odbiorcom zewnętrznym. Możliwy jest także odbiór popiołów w postaci zwilżonej. Odbiór popiołów w stanie zwilżonym odbywa się osobnym rękawem ładowniczym wyposażonym w podajnik ślimakowy z trzema punktami zraszania popiołów wodą. Popioły zwilżone za pomocą rękawa ładowane są na samochody ciężarowe typu wanna/wywrotka. Proces, ze względu na zwilżenie popiołów, nie jest źródłem emisji niezorganizowanej pyłów do powietrza.

Ponadto ww. decyzją organ zmienił zapisy pozwolenia zintegrowanego w zakresie wartości zużycia rocznego i wskaźnika zużycia rocznego energii elektrycznej oraz zwiększył wartość rocznego zużycia oleju opałowego ze 100 Mg na 250 Mg. Wnioskowana zmiana zużycia rocznego energii elektrycznej oraz wskaźnika zużycia energii elektrycznej w instalacji do spalania paliw o mocy nominalnej 516,1 MW_t wynikała z potrzeby urealnienia tych wielkości po dwuletnim okresie eksploatacji nowego kotła wraz turbogeneratorem oraz urządzeniami towarzyszącymi. Wartości dopuszczalne zużycia energii elektrycznej pozostały na niezmiennym poziomie w odniesieniu do okresu eksploatacji wyłącznie kotłów pyłowych K4–K8, podczas gdy wysoki stopień zaawansowania technicznego nowego kotła K10, wyposażonego w liczne systemy sterowania i ochrony powietrza, wymaga ciągłej pracy szeregu dodatkowych urządzeń elektrycznych, których praca skutkuje zwiększonym zapotrzebowaniem instalacji na energię elektryczną. Natomiast wielkość rocznego zużycia oleju w instalacji spalania paliw dostosowano do wielkości rzeczywistej.

W przedłożonym organowi wniosku wykazano, że kocioł parowy Rafako nr K10 już w chwili obecnej spełnia wymagania najlepszych dostępnych technik wynikające z art. 204 ust. 1 ustawy Poś, tj. wymagania zawarte w dokumentach referencyjnych, a w szczególności z Decyzji Wykonawczej Komisji (UE) 2017/1442 z dnia 31 lipca 2017 r. ustanawiającej konkluzje dotyczące najlepszych dostępnych technik (BAT) w odniesieniu do dużych obiektów energetycznego spalania, zgodnie z dyrektywą Parlamentu Europejskiego i Rady 2010/75/UE, natomiast dostosowania wymagały zapisy pozwolenia zintegrowanego w tym zakresie.

Konkluzje BAT w odniesieniu do dużych obiektów energetycznego spalania zawierają szczególnie zapis stanowiący, iż nie obejmują one instalacji korzystających z ograniczonego odstępstwa

obowiązującego w całym okresie eksploatacji lub odstępowania dla zakładów zasilających sieci ciepłownicze zgodnie z art. 33 i art. 35 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2010/75/UE z dnia 24 listopada 2010 r. w sprawie emisji przemysłowych (IED), do czasu wygaśnięcia odstępowania określonych w ich pozwoleniach zintegrowanych, które dotyczą poziomów emisji powiązanych z najlepszymi dostępnymi technikami dla zanieczyszczeń objętych odstępowaniem, jak również dla innych zanieczyszczeń, których emisje zostałyby ograniczone przez środki techniczne nie zastosowane dzięki odstępowaniu.

Oznacza to, że Konkluzje BAT dla LCP nie obowiązują instalacji korzystających z derogacji zgodnie z art. 33 lub art. 35 Dyrektywy IED w okresie jej trwania, natomiast po okresie derogacji co do zasady, instalacje te powinny zostać wyłączone z eksploatacji lub – jeżeli mają być dalej eksploatowane – powinny zostać dostosowane do wymagań konkluzji BAT w odniesieniu do dużych obiektów energetycznego spalania.

Kotły parowe Pauker nr K4 – K8, każdy o mocy cieplnej wprowadzonej w paliwie 79 MWt, jako dwa źródła emisji o mocy 237 MWt (kotły K4 – K6 – emitor 6.1.E-2) i 158 MWt (kotły K7 i K8 – emitor 6.1.E-3), zgodnie z art. 33 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2010/75/UE z dnia 24 listopada 2010 r. w sprawie emisji przemysłowych objęte są odstępowaniem na czas 17 500 godzin pracy w okresie od 1 stycznia 2016 r. do 31 grudnia 2023 r. zgodnie z art. 146a ustawy *Prawo ochrony środowiska*. W okresie odstępowania źródła te nie podlegają pod wymóg spełnienia konkluzji BAT, w tym dotrzymania granicznych wielkości emisyjnych.

Zgodnie z deklaracją Spółki, zawartą we wniosku - po wyczerpaniu okresu derogacji, najpóźniej w dniu 31 grudnia 2023 r. (lub wcześniej, gdy zostanie wyczerpany limit czasu użytkowania wynoszący 17 500 h) źródła te zostaną wyłączone z eksploatacji, z tego względu Zakład nie dostosowuje ich do wymagań konkluzji BAT. Z informacji przekazanych przez pełnomocnika Spółki wynika, że po wyłączeniu z eksploatacji kotły i związane z nimi urządzenia zostaną przeniesione do zimnej rezerwy (tj. nie będą posiadały warunków emisyjnych określonych w pozwoleniu, a ich ewentualne ponowne uruchomienie będzie wymagało uzyskania pozwolenia zintegrowanego na nowych warunkach) lub zostaną fizycznie zlikwidowane poprzez ich rozbiórkę. Decyzja w tym zakresie zostanie podjęta przez Zarząd Spółki po upływie derogacji (po wyczerpaniu 17 500 h) z uwzględnieniem dalszej strategii funkcjonowania i rozwoju Zakładu.

W przypadku decyzji o fizycznej likwidacji instalacji kotłów Pauker nr K4 – K8 podjęte zostaną stosowne uchwały Zarządu Spółki i Zakład przystąpi do rozbiórki instalacji. Przed przystąpieniem do rozbiórki instalacji i obiektów budowlanych Grupa Azoty Zakłady Azotowe Kędzierzyn S.A. podejmie działania związane z:

- inwentaryzacją urządzeń i obiektów z uwzględnieniem możliwości ponownego ich wykorzystania bądź likwidacji,
- inwentaryzacją znajdujących się na terenie instalacji przewidzianej do rozbiórki surowców, półproduktów, produktów, materiałów pomocniczych i odpadów ze szczególnym uwzględnieniem substancji i odpadów zaliczanych do niebezpiecznych, opracowaniem harmonogramu prac rozbiórkowych,
- poinformowaniem właściwych organów ochrony środowiska o zamiarze rozbiórki instalacji i urządzeń, wyznaczeniem osób odpowiedzialnych za ochronę środowiska przy wykonywaniu prac budowlanych. Po uzyskaniu wymaganych decyzji administracyjnych dotyczących rozbiórki Spółka przystąpi do rozbiórki instalacji kotłów Pauker nr K4 – K8. Ogólne warunki likwidacji instalacji zostały już określone w pozwoleniu zintegrowanym jako „Sposoby postępowania w przypadku zakończenia eksploatacji instalacji, w tym sposoby usunięcia negatywnych skutków powstałych w środowisku w wyniku prowadzonej eksploatacji, gdy są one przewidywane”.

Biorąc pod uwagę powyższe, w decyzji nr DOŚ-III.7222.21.2019.MWr z 15 października 2020 r., określono termin dostosowania instalacji spalania paliw, tj. kotła parowego Rafako nr K10 o mocy cieplnej wprowadzonej w paliwie 121,1 MW_t, do wymagań wynikających z najlepszych dostępnych technik zawartych w konkluzjach BAT w odniesieniu do dużych obiektów energetycznego spalania, zgodnie z dyrektywą Parlamentu Europejskiego i Rady 2010/75/UE, tj. do dnia 18 sierpnia 2021 r.

Oceny dotrzymywania najlepszej dostępnej techniki dokonano w oparciu o ww. konkluzje BAT. Analizą objęto m.in. spełnianie wymagań w zakresie:

- wdrożenia i stosowania zasad systemu zarządzania środowiskowego (BAT 1),
- monitorowania jednostkowego zużycia paliwa (BAT 2),
- monitorowania kluczowych parametrów procesu (BAT 3),
- monitorowania emisji substancji do powietrza (BAT 4),
- ogólnej efektywności środowiskowej i sprawności spalania (BAT 6 i BAT 18),
- ograniczania emisji amoniaku do powietrza, wiążącej się ze stosowaniem SCR (BAT 7),
- stosowania systemów redukcji emisji substancji do powietrza, przy zapewnieniu ich optymalnej wydajności i dostępności (BAT 8),
- poprawy ogólnej efektywności środowiskowej (BAT 9),
- monitorowania emisji do powietrza podczas innych niż normalne warunków użytkowania (BAT 11),
- sprawności energetycznej spalania węgla kamiennego (BAT 12 i BAT 19),
- ograniczania zużycia wody i ilości uwalnianych zanieczyszczonych ścieków (BAT 13),
- zapobiegania zanieczyszczeniu niezanieczyszczonych strumieni ścieków i ograniczenia emisji do wody (BAT 14),
- ograniczania ilości odpadów przesyłanych do unieszkodliwienia ze spalania i technik redukcji zanieczyszczeń (BAT 16),
- ograniczania emisji hałasu (BAT 17),
- zapobiegania emisjom NO_x do powietrza przy jednoczesnym ograniczeniu emisji CO i N₂O ze spalania węgla kamiennego (BAT 20),
- zapobiegania emisjom SO_x, HCl, i HF do powietrza ze spalania węgla kamiennego (BAT 21),
- ograniczania emisji pyłu i metali zawartych w pyłe do powietrza ze spalania węgla kamiennego (BAT 22),
- zapobiegania emisjom rtęci do powietrza ze spalania węgla kamiennego lub ich ograniczania (BAT 23).

Wdrożony w Grupie Azoty ZAK S. A. system zarządzania środowiskowego (BAT 1) zawiera deklarację stosowania polityki środowiskowej przez najwyższe kierownictwo oraz szereg procedur dotyczących monitorowania, nadzorowania i kontroli instalacji energetycznego spalania paliw. W system ten zostały włączone: Program zapewniania jakości/kontroli jakości paliw (BAT 9), Plan zarządzania (BAT 10 i BAT 11), Plan gospodarki odpadami (BAT 16) oraz Plan gospodarki pyłem.

System zarządzania środowiskowego nie zawiera: Planu zarządzania hałasem – obecnie nie jest on wymagany, gdyż nie stwierdzono, aby obiekty wrażliwe odczuły dokuczliwość związaną z hałasem. W przypadku pozyskania informacji o wystąpieniu dokuczliwości hałasu prowadzący zobowiązany jest niezwłocznie do jego opracowania i wdrożenia, jako część systemu zarządzania środowiskowego oraz poinformowania o tym fakcie Marszałka Województwa Opolskiego w terminie 1 m-ca od dnia jego opracowania.

Z racji tego, że w instalacji nie stosuje się paliw i substancji o uciążliwym zapachu, prowadzącego instalację nie dotyczy obowiązek sporządzania planu zarządzania zapachami.

Poziom sprawności energetycznej instalacji spalania paliw, w przypadku elektrociepłowni, określa się za pomocą jednostkowego zużycia paliwa netto BAT-AEEL. W pozwoleniu, organ zobowiązał Zakład do monitorowania tego parametru poprzez przeprowadzenie badania efektywności przy pełnym obciążeniu, zgodnie z normami EN, po oddaniu jednostki do użytkowania i po każdej modyfikacji, która

mogłaby znacząco wpłynąć na jednostkowe zużycie paliwa netto. W przypadku, gdy normy EN nie są dostępne, dopuszcza się stosowanie norm ISO, norm krajowych lub innych międzynarodowych norm zapewniających uzyskanie danych o równorzędnej jakości naukowej (BAT 2). Powiązany z BAT poziom sprawności energetycznej (BAT-AEEL) dla spalania węgla kamiennego w kotle o mocy < 1 000 MW, wyrażony za pomocą jednostkowego zużycia paliwa netto, dla istniejącej jednostki spalania paliw (kotła K10) jest określony w konkluzjach BAT, w tabeli 2, na poziomie 75-97 %. Przedmiotowa instalacja spalania paliw, dotrzymuje granicznych wielkości emisyjnych określonych w BAT-AEEL, jednostkowe zużycie paliwa netto dla kotła K10 wynosi > 91,5% i jest potwierdzone wynikami pomiarów gwarancyjnych.

Instalacja do spalania paliw w Zakładzie objęta jest ciągłymi pomiarami emisji do powietrza, w ramach których badane są również parametry spalin takie jak: przepływ, zawartość tlenu, temperatura i ciśnienie, a także zawartość pary wodnej. W pozwoleniu został określony obowiązek monitorowania parametrów strumienia spalin łącznie z monitoringiem kluczowych parametrów procesu (w zależności od mierzonego parametru – okresowo lub w postaci pomiarów ciągłych) – zgodnie z wymogami konkluzji BAT 3.

W przedmiotowej instalacji do spalania paliw nie powstają ścieki z oczyszczania spalin. W instalacji stosuje się odazotowanie, odsiarczenie (metoda pól sucha z wykorzystaniem sorbentu wapna hydratyzowanego) i odpylanie spalin, które nie powoduje powstawania ścieków, a więc BAT 3, BAT 5 i BAT 15 w tym zakresie nie mają zastosowania.

Organ w pozwoleniu, określił obowiązek monitorowania emisji substancji do powietrza, w zakresie dotyczącym przedmiotowej instalacji, zgodnie z wymaganą częstotliwością oraz normami określonymi w konkluzjach BAT 4. Za wyjątkiem monitorowania poziomu emisji NH_3 , które zostało ustalone, z częstotliwością raz na rok, mimo że w BAT 4 dla tej substancji rekomendowany jest sposób ciągły prowadzenia pomiarów. W konkluzjach dotyczących najlepszych dostępnych technik (BAT) w odniesieniu do dużych obiektów energetycznego spalania, w przypadku gdy w instalacji stosowana jest metoda selektywnej redukcji katalitycznej (SCR) do oczyszczania spalin - co ma miejsce w przypadku instalacji eksploatowanej przez GA ZAK S.A., dopuszcza się zastosowanie takiego rozwiązania, jeżeli dowiedziono, że poziomy emisji są wystarczająco stabilne. Organ przyjął uzasadnienie wskazujące na wystarczającą stabilność poziomu emisji amoniaku przedstawione przez Zakład. Przeprowadzone dotychczas okresowe pomiary emisji stężeń amoniaku z kotła K10, w którym prowadzone jest odazotowanie spalin metodą SCR, wykazują stabilny poziom emisji tego zanieczyszczenia. Stężenia amoniaku emitowanego przez kocioł K10 są na bardzo niskim poziomie. Stężenia te zmieniają się w nieznacznym zakresie w przedziale $0,13 \text{ mg/Nm}^3$ do $0,75 \text{ mg/Nm}^3$, czyli odpowiednio stanowią 1,3% do 7,5% granicznej wielkości emisyjnej. Emisje amoniaku z kotła K10 są wystarczająco stabilne, obserwowane stężenia są niewielkie w stosunku do granicznej wielkości emisyjnej, a wahania stężeń są niewielkie, zatem nie ma uzasadnienia technicznego i ekonomicznego do prowadzenia kosztownych ciągłych pomiarów emisji.

Ustalone ww. decyzją poziomy emisji, powiązane z najlepszymi dostępnymi technikami (BAT-AELs) dla emisji do powietrza, odnoszą się do stężenia wyrażonego jako masa wyemitowanej substancji w objętości spalin w warunkach normalnych (suchy gaz w temperaturze 273,15 K i pod ciśnieniem 101,3 kPa), wyrażone w jednostkach mg/Nm^3 . Dla spalania paliw stałych, referencyjny poziom tlenu wynosi 6 % obj.

W prowadzonym postępowaniu Spółka wykazała, że stosowane w przedmiotowej instalacji rozwiązania, mające na celu poprawę ogólnej efektywności środowiskowej i sprawności spalania (BAT 6) spełniają wymagania BAT 6 „a-e” oraz są zgodne z BAT 18.

W przypadku emisji amoniaku do powietrza ze stosowania SCR - w konkluzjach dotyczących najlepszych dostępnych technik (BAT) w odniesieniu do dużych obiektów energetycznego spalania

(w BAT 7) został określony poziom BAT-AEL (graniczna wielkość emisyjna) mieszcząca się w zakresie $<3-10 \text{ mg/Nm}^3$ - jako średnia roczna lub średnia z okresu pobierania próbek.

Zakład pierwotnie zawniósł o ustalenie granicznej wielkości emisji amoniaku do powietrza na poziomie 10 mg/Nm^3 . Jednakże, biorąc pod uwagę opis poziomów emisji amoniaku powiązanych z BAT, zgodnie z którym dolną granicę zakresu $<3-10 \text{ mg/Nm}^3$ można osiągnąć stosując SCR i wiedząc że w instalacji kotła K10 stosowana jest technika katalitycznego odazotowania spalin SCR organ nie zgodził się na wyznaczenie granicznej wielkości emisji amoniaku na wnioskowanym najwyższym poziomie, zwłaszcza, że Zakład wnioskując o zmianę rodzaju wykonywania pomiarów dla amoniaku (z pomiarów ciągłych – rekomendowanych, na okresowe), w celu wykazania stabilnych emisji wykazał, że stężenia amoniaku emitowanego przez kocioł K10 są na bardzo niskim poziomie (w zakresie $<0,13 \text{ mg/Nm}^3$ do $0,75 \text{ mg/Nm}^3$).

Uwzględniając wymogi ww. konkluzji oraz z wymogi art. 222 ust. 1 ustawy *Prawo ochrony środowiska*, mając na uwadze że dopuszczalna wartość emisji powinna odzwierciedlać faktyczne możliwości danego urządzenia osiąganego w normalnych warunkach eksploatacji (treść BAT 7 sugeruje, że przy zastosowaniu SCR ilość nieprzereagowanego amoniaku wprowadzanego do powietrza ze spalinami powinna być istotnie niższa niż 10 mg/Nm^3), organ określił wielkość graniczną emisji amoniaku do powietrza ze stosowania SCR na poziomie 5 mg/Nm^3 jako średnia roczna.

Zakład dotrzymuje granicznych wielkości emisyjnych (ustalonych jako średnia roczna).

We wniosku wykazano, że instalacja spełnia wymogi konkluzji BAT 8 poprzez odpowiednie zaprojektowanie, konserwację i eksploatację systemów redukcji emisji w celu zapobiegania emisjom do powietrza lub ich ograniczania w warunkach normalnej pracy instalacji.

Zgodnie z obowiązkiem wynikającym z konkluzji BAT 9, w pozwoleniu zobowiązano Spółkę do monitorowania – od dnia 18 sierpnia 2021 r., jakości stosowanego paliwa, mającego na celu m.in. kontrolę jakości paliwa dostarczanego przed dostawców, kontrolę parametrów stosowanego paliwa oraz kontrolę jakości paliwa pod kątem wykorzystania go w posiadanych jednostkach kotłowych

W ramach kontroli węgla kamiennego określane będą następujące parametry: wartość opałowa, wilgotność, zawartość popiołu, zawartość substancji lotnych, współczynnik „fixed carbon”, C, H, N, O, S, Br, Cl, F, metale i metaloidy (As, Cd, Co, Cr, Cu, Hg, Mn, Ni, Pb, Sb, Tl, V, Zn). Badania jakości węgla kamiennego w zakresie ww. parametrów będą określane przez laboratorium własne, zewnętrzne lub będą udostępniane przez dostawcę paliwa.

W celu ograniczenia emisji do wody lub powietrza w warunkach innych niż normalne warunki użytkowania, w Zakładzie wdrożono, jako część systemu zarządzania środowiskowego „Plan zarządzania w celu ograniczenia emisji do powietrza w warunkach innych niż normalne warunki użytkowania, obejmujący okresy rozruchu i wyłączenia”, zgodny z wymaganiami BAT 10, co znalazło również swoje odzwierciedlenie w zapisach decyzji zmieniającej pozwolenie zintegrowane. Instalacja nie jest źródłem powstawania ścieków w warunkach odbiegających od normalnych.

W decyzji zmieniającej pozwolenie zintegrowane wykazano również sposób spełniania przez przedmiotową instalację wymogów BAT 11, dotyczących monitorowania emisji do powietrza w warunkach innych niż normalne. Instalacja nie jest źródłem powstawania ścieków w warunkach odbiegających od normalnych, w związku z czym monitoring w tym zakresie nie jest prowadzony.

Wykazano również, że w celu zwiększenia sprawności energetycznej spalania węgla kamiennego, w przedmiotowej instalacji stosowane są rozwiązania, spełniające wymogi BAT 12 „a”, „d-i” i „p” oraz BAT 19. W konkluzjach dotyczących najlepszych dostępnych technik (BAT) w odniesieniu do dużych obiektów energetycznego spalania paliw – jako sposób spełnienia wymogów konkluzji BAT 19, w celu zwiększenia sprawności energetycznej spalania węgla kamiennego, określono kombinację technik podanych w BAT 12 oraz dodatkowo techniki wymienionej w BAT 19 „a” dotyczącej gospodarki popiołem

z instalacji suchego odżużlania. Z uwagi na fakt, iż w Zakładzie nie jest stosowana technika suchego odżużlania (instalacja posiada inną specyfikę technologiczną – za pomocą mokrego odżużlania), opisana w BAT 19 „a” technika nie jest i nie może być stosowana. Niemniej jednak, uznaje się BAT19 jako spełniony, gdyż instalacja spełnia wymogi BAT12, dodatkowo Zakład przedstawił dowody na spełnienie przez instalację objętą wymogami niniejszych konkluzji, poziomów sprawności energetycznej (BAT-AEEL) dla spalania węgla kamiennego, powiązanych z BAT 19.

Przedmiotowa instalacja spełnia wymogi BAT 13 w zakresie ograniczania zużycia wody i ilości uwalnianych zanieczyszczonych ścieków. Gospodarka wodno-ściekowa wszystkich instalacji eksploatowanych w Grupie Azoty ZAK S.A., w tym instalacji do spalania paliw, oparta jest o zamknięty obieg wody przemysłowej. Ścieki przemysłowe wprowadzane są do kanalizacji przemysłowej, a następnie poddawane oczyszczaniu w instalacji oczyszczania ścieków Grupy Azoty ZAK S.A. objętej odrębnym pozwoleniem zintegrowanym. Oczyszczone ścieki jako woda przemysłowa zawracane są do wykorzystania w instalacjach na terenie Zakładu, natomiast nadmiar oczyszczonych ścieków jest wprowadzany do wód rzeki Odry. Podobnie w zakresie instalacji do spalania paliw kotła K10 wszystkie powstające ścieki wprowadzane są do kanalizacji przemysłowej, oczyszczane i w większej części zawracane do sieci wody przemysłowej do ponownego wykorzystania. W instalacji stosowany jest system suchego odbioru popiołu z elektrofiltra i z filtra tkaninowego. Żużle powstające w kotle gazzone są i odprowadzane są poprzez mokre odżużlacze.

Technologia stosowana w instalacji pozwala na zapobieganie zanieczyszczeniu niezanieczyszczonych strumieni ścieków i ograniczanie emisji do wody, a tym samym wypełnia wymogi BAT 14. Ścieki z instalacji kotła K10 i kotłów K4–K8 są rozdzielane ze względu na istniejące różnice technologiczne w pracy obu instalacji Elektrociepłowni. Strumienie ścieków powstających w instalacji kotłów K4–K8 kierowane są do uzupełnienia strat wody w układzie hydrotransportu mieszanek popiołowo-żużlowych, co jest rozwiązaniem korzystnym, mając na uwadze zmniejszenie ilości wody przesyłowej, wykorzystywanej do procesu hydrotransportu. Ścieki z instalacji kotła K10 kierowane są do kanalizacji przemysłowej, a następnie poddawane oczyszczaniu w instalacji oczyszczania ścieków Grupy Azoty ZAK S.A. Możliwość pełnego rozdzielania i oczyszczania poszczególnych rodzajów ścieków jest ograniczona, gdyż instalacja kotła K10 funkcjonuje w ramach istniejącego od wielu lat zintegrowanego zakładu chemicznego. Jednak Grupa Azoty ZAK S.A. posiada instalację do oczyszczania ścieków, objętą odrębnym pozwoleniem zintegrowanym, do której wprowadzane są różne rodzaje ścieków z całego zakładu, a oczyszczone ścieki w dużej części wykorzystywane są ponownie w instalacjach jako woda przemysłowa.

W przedmiotowej instalacji spalania paliw nie stosuje się procesu mokrego oczyszczania spalin, zatem nie powstają ścieki z oczyszczania spalin, w związku z tym BAT 15, dotyczący ograniczania emisji do wody z oczyszczania spalin, nie ma zastosowania.

W celu ograniczenia ilości odpadów przesyłanych do unieszkodliwienia ze spalania i technik redukcji zanieczyszczeń w instalacji stosowane są techniki BAT 16 „b” i „d”.

Instalacja do energetycznego spalania paliw wypełnia techniki ograniczenia ilości odpadów przesyłanych do unieszkodliwienia ze spalania lub procesu zgazowania i technik redukcji zanieczyszczeń określonych w BAT 16, bowiem wszystkie rodzaje odpadów technologicznych wytwarzane w instalacji spalania paliw przekazywane są odbiorcom do odzysku, co umożliwia odzysk odpadów paleniskowych w sektorze budowlanym. Zarówno mieszanki popiołowo-żużłowe, jak i popiół lotny, spełniają warunki do wykorzystania w budownictwie, żużel i produkt poreakcyjny z IOS nadają się do zastosowania, m.in. jako materiały podsadzkowe. Przewiduje się również cykliczną regenerację zużytych wkładów katalizatora z instalacji SCR, w celu kilkukrotnego ponownego ich wykorzystania w instalacji.

Technika BAT 16 „a” nie dotyczy instalacji do spalania paliw, bowiem z technologii odsiarczania gazów odlotowych metodą pól suchą nie powstaje gips, który mógłby być produktem ubocznym.

W analizowanej instalacji nie prowadzi się spalania wytwarzanych odpadów, dlatego technika BAT 16 „c” również nie ma zastosowania.

Po weryfikacji przedstawionych we wniosku środków organizacyjnych i technicznych ograniczających emisję hałasu do środowiska od przedmiotowej instalacji organ uznał, że instalacja spełnia wymagania określone w konkluzjach BAT (BAT 17) dla dużych obiektów spalania i nie wymaga dostosowania w tym zakresie. Jednocześnie organ uznał za konieczne uzupełnienie pozwolenia.

Prowadzący instalację do spalania paliw prowadzi okresowe pomiary poziomu dźwięku na najbliższych terenach chronionych z wymaganą częstotliwością raz na dwa lata. Pomiary te wskazują, że praca zakładu nie powoduje przekroczenia dopuszczalnych poziomów hałasu na tych terenach. W związku z tym, w dacie orzekania Spółka nie posiadała w systemie zarządzania środowiskowego planu zarządzania hałasem. Organ zobowiązał prowadzącego, że w przypadku stwierdzenia uciążliwości hałasu na terenach objętych ochroną, opracuje i wdroży plan zarządzania hałasem oraz przekaze go Marszałkowi Województwa Opolskiego w terminie 1 miesiąca od dnia jego opracowania.

We wniosku Spółka wykazała, że instalacja spełnia wymogi konkluzji BAT 20, dotyczące zapobiegania emisjom NO_x do powietrza przy jednoczesnym ograniczeniu emisji CO i N₂O ze spalania węgla kamiennego, poprzez stosowanie technik BAT 20 „a”, „b” i „d”, co znalazło odzwierciedlenie w zapisach decyzji.

W przypadku emisji NO_x do powietrza przy jednoczesnym ograniczeniu emisji CO i N₂O, w konkluzjach (BAT) w tabeli nr 3 pozwolenia, zostały określone graniczne wielkości BAT-AELs dla spalania węgla kamiennego w odniesieniu do różnych czasów uśredniania:

- jako średnia roczna: na poziomie 100-180 mg/Nm³,
- jako średnia dobowa lub średnia z okresu pobierania próbek: na poziomie 155-210 mg/Nm³.

Zgodnie z wymogami konkluzji BAT oraz art. 222 ust. 1 ustawy *Prawo ochrony środowiska*, w pozwoleniu określono wielkości graniczne emisji NO_x do powietrza ze spalania węgla kamiennego, tj. wartości średniorocznej na poziomie 180 mg/Nm³ (z zakresu 100-180 mg/Nm³) oraz średniej dobowej lub średniej z okresu pobierania próbek na poziomie 210 mg/Nm³. Z uwagi na zapisy konkluzji (BAT-AELs w BAT 20), wskazujące, że przy stosowaniu SCR (jak w przypadku przedmiotowej instalacji) dolna granica zakresu uważana jest za osiągalną, w toku prowadzonego postępowania organ wezwał o ponowne wyznaczenie granicznej wielkości emisji NO_x do powietrza ze spalania węgla kamiennego na niższym poziomie, niż obecnie wnioskowany. Zakład odnosząc się do powyższego podtrzymał wnioskowane poziomy granicznych wielkości emisji tlenków azotu, uzasadniając swoje stanowisko tym, że aktualnie instalacja kotła K10 jest instalacją nową, eksploatowaną od 2017 r., natomiast zważywszy na fakt, że pozwolenie zintegrowane wydawane jest na czas nieoznaczony i pomimo starań w utrzymaniu instalacji w dobrym stanie technicznym z czasem skuteczność odazotowania może się obniżyć. Organ przychylił się do tego uzasadnienia i wyznaczył graniczne wielkości emisji tlenków azotu na wnioskowanych poziomach.

Na podstawie analizy wyników pomiarów ciągłych za 2018 r., będących w posiadaniu organu, stwierdza się, że zakład dotrzymuje granicznych wielkości emisyjnych NO_x do powietrza (ustalonych jako średnia roczna i średnia dobowa).

Dla emisji tlenku węgla, konkluzje BAT nie określają granicznej wielkości emisyjnej, a jedynie wskazują wskaźnikowo średni roczny poziom emisji CO mieszczący się w zakresie <30 - 140 mg/Nm³ przy zawartości 6% tlenu. Zakład we wniosku zaproponował wskaźnik poziomu emisji tlenku węgla na poziomie 200 mg/Nm³. Po przeanalizowaniu wniosku organ stwierdził, że sugerowana wartość nie mieści się w przedziale określonym w konkluzjach BAT, w związku z tym zawiadzał do zweryfikowania przyjętego wskaźnikowego poziomu emisji CO.

W odpowiedzi na wezwanie organu Spółka przedstawiła uzasadnienie wnioskowanego poziomu emisji tlenku węgla, opierając swoje stanowisko na tym, że w konkluzjach BAT dla tlenku węgla nie określono granicznej wielkości emisyjnej, a jedynie podano wskaźnikowo średni roczny poziom emisji do 140 mg/Nm^3 przy zawartości 6% tlenu. Wartość ta jednak, zgodnie z ustawą *Prawo ochrony środowiska*, nie jest wiążąca w stosunku do ustalania wielkości emisji tlenku węgla, co znajduje potwierdzenie w interpretacji Ministerstwa Środowiska „Wyjaśnienie dotyczące ustalania i dotrzymania poziomów wskaźnikowych (tj. BAT-AELs o charakterze wskaźnikowym) wymienionych w konkluzjach BAT”, dostępnej na stronie internetowej ekoportal.gov.pl pod linkiem: https://ekoportal.gov.pl/fileadmin/Ekoportal/Pozwolonia_zintegrowane/wyjasnienia/Wyjasnienie_dotyczace_ustaleni_i_dotrzymania_poziomow_wskaznikowych_wymienionych_w_konkluzjach_BAT.pdf. W tym przypadku obowiązuje ogólna zasada ustalania dopuszczalnej wielkości emisji przy uwzględnieniu potrzeby przestrzegania standardów emisyjnych i standardów jakości środowiska. Ponieważ wielkość emisji tlenku węgla została określona w pozwoleniu zintegrowanym na poziomie $35,2 \text{ kg/h}$, co odpowiada 200 mg/Nm^3 Grupa Azoty Zakłady Azotowe Kędzierzyn S.A. nie wnioskuje o zmiany w tym zakresie. Wielkość ta wynika z normalnej pracy instalacji i została ustalona na etapie uzyskiwania pozwolenia zintegrowanego przed uruchomieniem nowego kotła. Wnioskowana wielkość emisji tlenku węgla to emisja maksymalna chwilowa. Zgodnie z obecną metodą sprawdzania dotrzymania wielkości emisji substancji przy pomiarach ciągłych, sprawdza się średnią wartość emisji miesięczną, średnie dobowe i średnie jednogodzinne. Określona w pozwoleniu zintegrowanym dopuszczalna do wprowadzania wielkość emisji tlenku węgla z instalacji nie powoduje przekroczenia wartości odniesienia substancji w powietrzu.

Z interpretacji przywołanego stanowiska Ministerstwa Środowiska opublikowanej na stronie ekoportal.gov.pl, w zakresie poziomów emisji powiązanych z BAT o charakterze wskaźnikowym, wynika, że emisja tlenku węgla powinna być uwzględniona w pozwoleniu zintegrowanym, jednak jej wielkość może zostać ustalona na innym poziomie niż wskazuje na to poziom wskaźnikowy określony w konkluzjach BAT. Prowadzący instalację we wniosku o wydanie/zmianę pozwolenia zintegrowanego może wystąpić o wyższy dopuszczalny poziom emisji, niż wynika to z poziomu wskaźnikowego określonego w konkluzjach odpowiednio uzasadniając swoją propozycję. Biorąc pod uwagę powyższe Marszałek Województwa Opolskiego przychylił się do wniosku Strony.

W decyzji opisano sposób spełniania przez przedmiotową instalację spalania paliw wymogów konkluzji BAT 21, dotyczących zapobiegania emisjom SO_x , HCl i HF do powietrza ze spalania węgla kamiennego, poprzez stosowanie techniki BAT 21 „c”.

W przypadku emisji SO_2 do powietrza, w konkluzjach (BAT) w tabeli 4 zostały określone graniczne wielkości BAT-AELs dla spalania węgla kamiennego w odniesieniu do różnych czasów uśredniania:

- jako średnia roczna: na poziomie $95\text{-}200 \text{ mg/Nm}^3$,
- jako średnia dobowa lub średnia z okresu pobierania próbek: na poziomie $135\text{-}220 \text{ mg/Nm}^3$.

Na podstawie analizy wyników pomiarów ciągłych z 2018 r. stwierdza się, że zakład dotrzymuje granicznych wielkości emisyjnych SO_2 do powietrza (ustalonych jako średnia roczna i średnia dobowa).

W przypadku emisji HCl i HF do powietrza, w konkluzjach (BAT) w tabeli 5 zostały określone graniczne wielkości BAT-AEL dla tych substancji ze spalania węgla kamiennego, jako średnie roczne lub średnie z próbek uzyskanych w ciągu jednego roku:

- HCl: na poziomie $1\text{-}5/20 \text{ mg/Nm}^3$,
- HF: na poziomie $1\text{-}3 \text{ mg/Nm}^3$.

Przy czym, z racji tego że konkluzje BAT dopuszczają ustalenie wyższego poziomu granicznej wielkości emisyjnej HCl, na poziomie 20 mg/Nm^3 (w przypadku gdy średnia zawartość chloru w węglu

kamiennym wynosi 1 000 mg/kg lub jest wyższa) organ, zgodnie z wnioskiem strony, wartość stężenia chlorowodoru w gazach odlotowych, określił wariantowo – w zależności od średniej zawartości chloru w stosowanym paliwie uzyskanej na podstawie wyników pomiarów, do wykonywania których prowadzący instalację został zobowiązany. Prowadzący instalację został tym samym zobowiązany do przekazywania danych dotyczących wyników pomiarów zawartości chloru w paliwie wraz z wynikami pomiarów emisji substancji.

Na podstawie analizy wyników pomiarów z 2018 r. stwierdzono, że zakład dotrzymuje granicznych wielkości emisyjnych HCl i HF do powietrza (ustalonych jako średnia roczna lub średnie z próbek uzyskanych w ciągu jednego roku).

We wniosku wykazano, że instalacja spełnia wymogi konkluzji BAT 22, dotyczące ograniczenia emisji pyłu i metali zawartych w pyłe do powietrza ze spalania węgla kamiennego (BAT 22), poprzez stosowanie technik BAT 22 „a”, „b” i „d”, co znalazło odzwierciedlenie w zapisach decyzji.

Dla emisji pyłu do powietrza, pochodzącego ze spalania węgla kamiennego, konkluzje BAT dotyczące najlepszych dostępnych technik w odniesieniu do dużych obiektów energetycznego spalania określają poziomy BAT-AELs (graniczne wielkości emisyjne) jako:

- średnia roczna: na poziomie 2-14 mg/Nm³,
- średnia dobową bądź średnia z okresu pobierania próbek: na poziomie 4-22 mg/Nm³.

Organ w pozwoleniu wyznaczył graniczne wielkości emisji pyłu na wnioskowanych poziomach, tj. na górnych poziomach granicznych wielkości emisyjnych.

Na podstawie analizy wyników pomiarów ciągłych z 2018 r. stwierdza się, że zakład dotrzymuje granicznych wielkości emisyjnych dla pyłu wprowadzanych do powietrza (ustalonych jako średnia roczna i średnia dobową).

Wniosek zawiera również sposób spełniania przez przedmiotową instalację wymogów konkluzji BAT 23, dotyczących zapobiegania emisjom rtęci do powietrza ze spalania węgla kamiennego lub ich ograniczania, poprzez stosowanie technik BAT 23 „a”, „b”, „c” i „e” co zostało uwzględnione w zapisach niniejszej decyzji.

W konkluzjach BAT zostały określone poziomy emisji powiązane z BAT (BAT-AELs) dla emisji rtęci do powietrza jako graniczne wielkości emisji jako średnia roczna lub średnia z próbek uzyskanych w ciągu jednego roku na poziomie < 1-9 µg/Nm³.

Na podstawie analizy wyników pomiarów emisji rtęci do powietrza z 2018 r. stwierdzono, że zakład dotrzymuje granicznych wielkości emisyjnych rtęci do powietrza (ustalonych jako średnia roczna lub średnie z próbek uzyskanych w ciągu jednego roku).

W ocenie organu instalacja spełnia wymagania najlepszych dostępnych technik.

Mając na uwadze powyższe Marszałek Województwa Opolskiego, w decyzji nr DOŚ-III.7222.21.2019.MWr z dnia 15 października 2020 r., szczegółowo scharakteryzował stosowane w trakcie eksploatacji działania i środki techniczne mające na celu zapobieganie lub ograniczenie emisji, w celu osiągnięcia wysokiego poziomu ochrony środowiska jako całości i ograniczeniu oddziaływań transgranicznych.

Organ zgodnie z wnioskiem Strony, zmienił nazwę punktu pozwolenia z „Sposoby osiągnięcia wysokiego poziomu ochrony środowiska jako całości” na: „Wymagane działania, w tym środki techniczne mające na celu ograniczenie emisji, w szczególności sposoby osiągnięcia wysokiego poziomu ochrony środowiska jako całości oraz sposoby ograniczania oddziaływań transgranicznych” oraz ustalił warunki eksploatacji instalacji spełniające wymagania konkluzji BAT wynikających z Decyzji Wykonawczej Komisji (UE) 2017/1442 z dnia 31 lipca 2017 r. ustanawiającej konkluzje dotyczące najlepszych dostępnych technik (BAT) w odniesieniu do dużych obiektów energetycznego spalania zgodnie z dyrektywą Parlamentu Europejskiego i Rady 2010/75/UE.

Dla instalacji wymagających uzyskania pozwolenia zintegrowanego dopuszczalną wielkość emisji gazów i pyłów wprowadzanych do powietrza, zgodnie z art. 202 ust. 2 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. *Prawo ochrony środowiska*, ustala się w szczególności dla gazów i pyłów objętych standardami emisyjnymi oraz wymienionych w konkluzjach BAT. Natomiast w myśl art. 204 ust. 1 przywołanej ustawy Poś instalacje nie mogą powodować przekroczenia granicznych wielkości emisyjnych, czyli najwyższych z określonych w konkluzjach BAT wielkości emisji powiązanych z najlepszymi dostępnymi technikami.

Ponieważ, dla przedmiotowej instalacji spalania paliw zostały opublikowane konkluzje dotyczące najlepszych dostępnych technik (BAT) w odniesieniu do dużych obiektów energetycznego spalania, stąd też, w pozwoleniu określono odpowiednio warunki emisji, tj.: dla kotła pyłowego Rafako nr K10 - dla substancji objętych standardami emisyjnymi, dla dwutlenku siarki, tlenków azotu, pyłu – na poziomie standardu określonego dla źródeł nowych, zgodnie z rozporządzeniem Ministra Środowiska z dnia 1 marca 2018 r. w sprawie standardów emisyjnych dla niektórych rodzajów instalacji, źródeł spalania paliw oraz urządzeń spalania lub współspalania odpadów (Dz. U. z 2018 r., poz. 680 z późn. zm.); dla substancji, dla których w konkluzjach BAT dla dużych obiektów energetycznego spalania zostały określone graniczne wielkości emisji – w odniesieniu do źródeł istniejących spalających węgiel kamienny, amoniaku, tlenków azotu, dwutlenku siarki, chlorowodoru, fluorowodoru, pyłu i rtęci (od dnia 18.08.2021 r.) oraz pozostałych substancji (nie objętych standardami emisyjnymi ani granicznymi wielkościami emisji), tj. tlenku węgla, benzo(a)pirenu oraz metali i metaloidów (As, Cd, Co, Cr, Cu, Mn, Ni, Pb, Sb, Tl, V, Zn) – na poziomie nie powodującym przekroczeń dopuszczalnych poziomów substancji w powietrzu oraz wartości odniesienia.

Dodatkowo skorygowano wielkość emisji niektórych metali, tj.: chromu, cynku, ołowiu, talu, antymonu, kobaltu, manganu i wanadu, dostosowując dopuszczalną wielkość emisji ww. metali z kotła K10 do rzeczywistego poziomu. Poziomy emisji metali na etapie rozpatrywania wniosku o zmianę pozwolenia zintegrowanego z marca 2016 r. przyjęte zostały na podstawie danych uznaniowych (dane empiryczne będące podstawą określenia wielkości dopuszczalnych odnosiły się do innego źródła spalania), ponieważ kocioł K10 nie był jeszcze oddany do eksploatacji. Po uruchomieniu kotła K10, w latach 2017–2018, zostały przeprowadzone serie okresowych pomiarów, które wykazały, że występują problemy z dotrzymaniem ustalonych w pozwoleniu zintegrowanym dopuszczalnych wielkości emisji dla ww. metali. Wyniki pomiarów wykazały wahania stężeń tych metali w odprowadzanych spalinach. W związku z tym Spółka zawniosowała o określenie warunków emisyjnych metali na poziomie odpowiadającym rzeczywistym wartościom emisji podczas normalnej pracy instalacji na poziomie nie powodującym przekroczeń wartości odniesienia substancji w powietrzu, zgodnie z art. 222 ust. 1 ustawy *Prawo ochrony środowiska*.

Natomiast dla kotłów pyłowych Pauker nr K4 – K8, które zgodnie z art. 146a ustawy *Prawo ochrony środowiska* objęte są derogacją obejmującą pracę 17 500 h, do czasu wykorzystania derogacji obowiązują wielkości emisji określone w pozwoleniu zintegrowanym na dzień 31.12.2015 r.

Prowadzący instalację jest zobowiązany do systematycznej kontroli wielkości emisji z instalacji spalania paliw.

W procedowanym wniosku z 2019 r. z późn. uzupełnieniami Spółka zawniosowała o zmianę miejsca magazynowania odpadów o kodach: 15 01 10*, 15 02 02* i 15 02 03, a także zmianę ilości wytwarzanego odpadu o kodzie 10 01 02 popioły lotne z węgla powstającego w układzie odpylenia wstępnego w kotle OP-140 nr K10 z ilości 30 660,0 Mg s.m. do 53 000 Mg s.m. Jednocześnie Spółka zrezygnowała z możliwości wytwarzania tego odpadu w instalacji kotłów Pauker nr K4 – K8. Organ uwzględnił to w decyzji.

Organ zmienił również zapisy dotyczące właściwości odpadów innych niż niebezpieczne, wytwarzanych na terenie instalacji objętych pozwoleniem zintegrowanym, bowiem załącznik nr 3 do ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach (Dz. U. z 2020 r., poz. 797 z późn. zm.) został uchylony.

Ponadto organ uzupełnił pozwolenie zintegrowane o zapisy dotyczące sposobów zapobiegania powstawaniu odpadów lub ograniczania ilości odpadów i ich negatywnego oddziaływania na środowisko, zgodnie z art. 184 ust. 2b pkt 4 ustawy *Prawo ochrony środowiska*.

Rodzaje odpadów przewidzianych do wytwarzania i przetwarzania zostały sklasyfikowane zgodnie z rozporządzeniem Ministra Klimatu z 2 stycznia 2020 r. w sprawie katalogu odpadów (Dz. U. z 2020 r., poz. 10). Zaproponowany we wniosku sposób postępowania z wytwarzanymi odpadami uznano za prawidłowy z punktu widzenia ochrony środowiska.

W toku prowadzonego postępowania administracyjnego w dniu 6 września 2019 r. weszła w życie ustawa z dnia 19 lipca 2019 r. o zmianie ustawy o utrzymaniu czystości i porządku w gminach oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. z 2019 r. poz. 1579), która wprowadziła zmiany w ustawie *Prawo ochrony środowiska*. Powyższa zmiana dotyczyła m.in. przepisów przeprowadzania kontroli przez komendanta powiatowego (miejskiego) Państwowej Straży Pożarnej oraz wykonania operatu przeciwpożarowego, o którym mowa w art. 42 ust. 4b pkt 1 ustawy o odpadach, których nie stosuje się w przypadku pozwolenia na wytwarzanie odpadów, wydawanego dla zakładu stwarzającego zagrożenie wystąpienia poważnej awarii przemysłowej – zgodnie z art. 41a ust. 8 pkt 1 ustawy o odpadach oraz art. 183c ust. 7 ustawy *Prawo ochrony środowiska*.

Zgodnie z rozporządzeniem Ministra Gospodarki z dnia 29 stycznia 2016 r. w sprawie rodzajów i ilości znajdujących się w zakładzie substancji niebezpiecznych, decydujących o zaliczeniu zakładu do zakładu o zwiększonym lub dużym ryzyku wystąpienia poważnej awarii przemysłowej (Dz. U. z 2016 r., poz. 138) Grupa Azoty Zakłady Azotowe Kędzierzyn S.A. w Kędzierzynie-Koźlu zalicza się do zakładów o dużym ryzyku wystąpienia poważnej awarii przemysłowej, w niniejszej decyzji nie określono sposobów zapobiegania występowaniu i ograniczania skutków awarii oraz postępowania w czasie wystąpienia awarii, co jest zgodne z przepisem art. 211 ust.6 pkt. 9 ustawy Poś. Zakład ma opracowany „Program zapobiegania awariom” oraz „Plan operacyjno-ratowniczy wewnętrzny dla ZAK S.A.”.

Równocześnie, mając na względzie powyższe oraz obecnie obowiązujące przepisy, organ nie ustalił warunków ochrony przeciwpożarowej wynikających z operatu przeciwpożarowego dla miejsc magazynowania odpadów powstających w instalacji spalania paliw JB Energetyka, uzgodnionego przez Komendanta Powiatowego Państwowej Straży Pożarnej w Kędzierzynie-Koźlu postanowieniem nr PZ.5586.3.2019 z 3 września 2019 r., bowiem Zakład jest zobligowany do stosowania procedur wynikających z opracowanego programu zapobiegania awariom. Instalacja do składowania odpadów innych niż niebezpieczne – mieszanek popiołowo-żuźłowych, o zdolności przyjmowania 273,6 Mg odpadów na dobę (w przeliczeniu na suchą masę) i maksymalnej pojemności łącznej wszystkich trzech komór 9,5 mln Mg, przy rzędnej 216 m n.p.t., objęta tym samym pozwoleniem zintegrowanym co instalacja spalania paliw, nie ulega zmianie. Jedynie zapisy pozwolenia zostały dostosowane do wymagań znowelizowanej ustawy o odpadach.

Odpady przed procesem składowania (proces przetwarzania D5) nie są magazynowane, w związku z czym, w decyzji zmieniającej pozwolenie zintegrowane, nie określono:

- a) wysokości i formy zabezpieczenia roszczeń, zgodnie z art. 48a ustawy o odpadach,
- b) maksymalnej masy poszczególnych rodzajów odpadów i maksymalnej łącznej masy wszystkich rodzajów odpadów, które mogą być magazynowane w tym samym czasie oraz które mogą być magazynowane w okresie roku,
- c) największej masy odpadów, które mogą być magazynowane w wyznaczonym miejscu magazynowania,
- d) całkowitej pojemności (wyrażone w Mg) wyznaczonego miejsca magazynowania odpadu, w związku z prowadzonymi procesami przetwarzania na terenie Grupy Azoty ZAK S.A.

Mając na uwadze obowiązek zawarty w art. 211 ust. 5 ustawy *Prawo ochrony środowiska*, wyniki analizy pozwolenia przeprowadzonej po opublikowaniu konkluzji BAT (LCP) oraz dane zawarte we wniosku o zmianę pozwolenia zintegrowanego, organ w pozwoleniu określił obowiązki dotyczące zakresu monitorowania procesów technologicznych oraz obowiązki dotyczące zakresu, sposobu i częstotliwości monitorowania wielkości emisji z instalacji spalania paliw.

Wymogi dotyczące tego zakresu obowiązujące od 18.08.2021 r. zostały określone w oparciu o wnioski oraz wymagania konkluzji BAT 2, BAT 3, BAT 4, BAT 9 (LCP). Zmiany w monitoringu zanieczyszczeń do powietrza wynikają z konieczności dostosowania instalacji spalania paliw (kotła K10) do wymagań konkluzji BAT w odniesieniu do dużych obiektów energetycznego spalania, które określają inną częstotliwość pomiarów niż ustalona w dotychczas obowiązującym pozwoleniu zintegrowanym oraz wprowadzają dodatkowo obowiązek pomiaru trójtlenku siarki i seleniu.

Ustalając ww. obowiązki wzięto jednocześnie pod uwagę, że wymogi dotyczące monitorowania wielkości emisji wynikają również z mocy prawa, tj. przepisów ww. rozporządzenia Ministra Środowiska.

Dla kotłów parowych Pauker nr K4 – K8 (stanowiących dwa źródła emisji o mocy 237 MWt (kotły K4 – K6) i 158 MWt (kotły K7 i K8), organ ustalił czas eksploatacji do dnia 31 grudnia 2023 r. lub krócej (gdy wyczerpana zostanie derogacja). Równocześnie, od dnia 1 stycznia 2024 r. lub wcześniej (po wykorzystaniu derogacji) zobowiązał Zakład do wystąpienia z wnioskiem o zmianę pozwolenia zintegrowanego w zakresie wykreślenia kotłów K4 – K8 z pozwolenia zintegrowanego lub też ich dostosowania do konkluzji BAT.

Kotły K4 – K8 są kotłami istniejącymi, eksploatowanymi od wielu lat. Dodatkowo objęte są odstępstwem 17 500 h w okresie od 1 stycznia 2016 r. do 31 grudnia 2023 r. zgodnie z art. 146a ustawy *Prawo ochrony środowiska*. W okresie odstępstwa źródła te nie podlegają pod wymóg spełnienia konkluzji BAT, w tym dotrzymania granicznych wielkości emisyjnych. Źródła te przeznaczone są do likwidacji, jednakże - jak wynika z treści wniosku - Zarząd Spółki nie podjął jeszcze ostatecznej decyzji w tej sprawie. Dlatego organ w pozwoleniu określił termin eksploatacji tych źródeł do dnia 31 grudnia 2023 r. lub krócej gdy wyczerpana zostanie derogacja. Biorąc pod uwagę powyższe organ zobowiązał w pozwoleniu prowadzącego instalacje do wystąpienia z wnioskiem o zmianę pozwolenia zintegrowanego w wyżej omówionym zakresie, w celu dostosowania jego zapisów do stanu rzeczywistego.

Wprowadzenie wyżej omówionych zmian w funkcjonowaniu instalacji usankcjonowane zostało w decyzji nr DOŚ-III.7222.21.2019.MWr z 15 października 2020 r. Ponieważ w ww. decyzji pojawił się błąd pisarski, związany z niewłaściwą numeracją punktów w decyzji – organ postanowieniem nr DOŚ-III.7222.12.2021.MWr z 21 marca 2021 r. z urzędu sprostował oczywistą omyłkę.

Marszałek Województwa Opolskiego kolejną decyzją z 18 maja 2023 r. nr DOŚ.RPŚ-7222.5.2022.MWr na wniosek strony, zmienił zapisy posiadanego pozwolenia zintegrowanego.

Wniosek złożono w związku z przeprowadzoną okresową analizą pozwolenia zintegrowanego udzielonego decyzją Wojewody Opolskiego nr ŚR.III-MJ-6610-1-29/05 z dnia 30 czerwca 2006 r. (z późniejszymi zmianami) dla instalacji do spalania paliw o łącznej mocy nominalnej 516,1 MWt (moc na wejściu do instalacji) oraz dla instalacji do składowania odpadów innych niż niebezpieczne - mieszanek popiołowo-żużlowych o zdolności przyjmowania 273,6 Mg odpadów na dobę (w przeliczeniu na suchą masę) i maksymalnej pojemności łącznej wszystkich trzech komór 9,5 mln Mg, przy rzędnej 216 m n.p.m., położonych i eksploatowanych na terenie Grupy Azoty Zakłady Azotowe Kędzierzyn S.A. w Kędzierzynie-Koźlu przy ul. Mostowej 30A, która wykazała, że istnieje konieczność zmiany niektórych jego zapisów.

Mając na uwadze powyższe wyniki analizy, Marszałek Województwa Opolskiego, zgodnie z obowiązkiem wynikającym z art. 216 ust. 3 ustawy *Prawo ochrony środowiska*, pismem nr DOŚ-III.7222.3.20.2021.JZ z dnia 12 lipca 2022 r., wezwał Grupę Azoty ZAK S.A. do złożenia wniosku

o zmianę posiadanego pozwolenia zintegrowanego w terminie 6 miesięcy od dnia doręczenia wezwania, określając jednocześnie jego zakres.

Z zachowaniem terminu określonego przez organ Grupa Azoty Zakłady Azotowe Kędzierzyn S.A. w Kędzierzynie-Koźlu pismem nr BG/19/22 z dnia 13 stycznia 2022 r. (data wpływu do UMWO 14.01.2022 r.), wystąpiła do Marszałka Województwa Opolskiego z wnioskiem o zmianę zapisów pozwolenia zintegrowanego. Przedmiotem wniosku była zmiana pozwolenia zintegrowanego w związku z koniecznością usunięcia z jego treści zapisów odnoszących się do części instalacji energetycznego spalania paliw w postaci pięciu kotłów parowych Pauker nr K4 – K8 oraz uwzględnienia nowego kotła parowego Ekol nr K11 o mocy cieplnej wprowadzonej w paliwie wynoszącej 82,8 MW_t.

Wniosek zawierał również zmiany porządkowe oraz dostosowujące zapisy pozwolenia do stanu faktycznego, tj.:

- zmiany zapisów pozwolenia w zakresie terenów podlegających ochronie przed hałasem, z uwagi na uchwalenie zmian w miejscowych planach zagospodarowania przestrzennego,
- zmiany nazwy oraz treści punktu pozwolenia pn.: „Maksymalny dopuszczalny czas utrzymywania się uzasadnionych technologicznie warunków eksploatacyjnych odbiegających od normalnych, w szczególności w przypadku rozruchu i wyłączenia instalacji, a także warunki lub parametry charakteryzujące pracę instalacji, określające moment zakończenia rozruchu i moment rozpoczęcia wyłączenia instalacji oraz warunki wprowadzania do środowiska substancji lub energii w takich przypadkach”,
- dostosowania wymogów monitorowania zanieczyszczenia gleby i ziemi na zawartość substancji powodujących ryzyko zanieczyszczenia oraz monitorowania tych substancji w wodach gruntowych, do wymogów aktualnie obowiązujących przepisów, tj. rozporządzenia Ministra Środowiska z dnia 1 września 2016 r. w sprawie sposobu prowadzenia oceny zanieczyszczenia powierzchni ziemi (Dz. U z 2016 r. poz. 1395),
- doprecyzowania informacji w zakresie gospodarowania odpadami, które zakład ma obowiązek przysyłać Marszałkowi Województwa Opolskiego oraz Opolskiemu Wojewódzkiemu Inspektorowi Ochrony Środowiska, w terminie do 31 marca danego roku za rok poprzedni.

Równocześnie wniosek stanowił odpowiedź na wezwanie Marszałka Województwa Opolskiego z dnia 26 listopada 2021 r. znak DOŚ-III.7222.55.2021.MWr do usunięcia naruszeń posiadanego pozwolenia, zgodnie z którym organ zobowiązał Grupę Azoty ZAK. S.A. do wystąpienia z wnioskiem o zmianę pozwolenia zintegrowanego w zakresie wyłączenia z eksploatacji pięciu kotłów Pauker nr K4 – K8 z powodu wyczerpania derogacji; wystosowanym w ramach prowadzonego postępowania w sprawie ograniczenia tego pozwolenia.

Dodatkowo wniosek obejmował uwzględnienie możliwości eksploatacji małego turbogeneratorskiego badawczego Instytutu Maszyn Przepływowych PAN z Gdańska oraz niewielką zmianę w monitoringu gospodarki ściekowej dotyczącą zaktualizowania metodyki badań chlorków w ściekach poprzez uwzględnienie najnowszego wydania metody.

Wniosek obejmował także wyłączenie z udostępniania załącznika nr 7 pn.: „Program Zapobiegania Awariom”, na zasadach i w trybie określonym w art. 16 ust. 1 ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (Dz. U. z 2022 r., poz. 1029 z późn. zm.), wraz z uzasadnieniem o wyłączeniu z udostępniania. Dokument ten objęty jest tajemnicą przedsiębiorstwa i w oparciu o art. 267a ustawy *Prawo ochrony środowiska* został wyłączony z udostępniania. Grupa Azoty Zakłady Azotowe Kędzierzyn-Koźle S.A. dopełniając obowiązku wynikającego z art. 261 ust. 6 ustawy Poś, udostępniła na swojej stronie internetowej „Informację o zagrożeniu poważną awarią przemysłową” związaną z działalnością Zakładu.

Po przeanalizowaniu wniosku w części dotyczącej wyłączenia z udostępniania informacji zawartych w załączniku nr 7 pn.: „Program Zapobiegania Awariom”, organ nie znalazł podstaw do odmowy uwzględnienia wniosku w tym zakresie, tym samym – uznając go za zasadny – uwzględnił w omawianym postępowaniu i wyłączył z udostępnienia z powodu bezpieczeństwa publicznego.

Zgodnie z definicją istotnej zmiany w instalacji wynikającej z art. 214 ust. 3 ustawy *Poś*, uruchomienie nowej instalacji spalania paliw, składającej się z kotła parowego o mocy cieplnej wprowadzonej w paliwie wynoszącej 82,8 MW_t, opalanego gazem ziemnym, stanowi istotną zmianę w instalacji, gdyż zmiana ta sama w sobie kwalifikuje się jako instalacja o której mowa w rozporządzeniu Ministra Środowiska z dnia 27 sierpnia 2014 r. w sprawie rodzaju instalacji mogących powodować znaczne zanieczyszczenie poszczególnych elementów przyrodniczych albo środowiska jako całości (Dz. U. z 2014 r. poz. 1169), tj. wymagającą uzyskania pozwolenia zintegrowanego.

Z uwagi na powyższe organ wnioskowaną zmianę pozwolenia zintegrowanego zakwalifikował jako istotną, zgodnie z art. 214 ust. 3 z dnia 27 kwietnia 2001 r. *Prawo ochrony środowiska* (Dz. U. z 2022 r. poz. 2556 z późn. zm.).

Zatem, zgodnie z art. 218 ustawy *Poś* zapewniono możliwość udziału społeczeństwa w przedmiotowym postępowaniu. W ustawowym okresie 30 dni od daty podania ww. informacji do publicznej wiadomości do Departamentu Ochrony Środowiska Urzędu Marszałkowskiego Województwa Opolskiego nie wpłynęły żadne uwagi i wnioski dotyczące prowadzonego postępowania w sprawie zmiany przedmiotowego pozwolenia zintegrowanego.

Natomiast organ nie uznał niniejszej zmiany pozwolenia zintegrowanego za istotną zmianę w rozumieniu przepisów ustawy o odpadach, dlatego zgodnie z brzmieniem art. 41a ust. 6 ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. *o odpadach* (Dz. U. z 2022 r. poz. 699 z późn. zm.) nie miał podstaw do zwrócenia się z prośbą do Wojewódzkiego Inspektora Ochrony Środowiska, o przeprowadzenie kontroli instalacji, obiektu budowlanego lub jego części lub miejsc magazynowania odpadów, w których prowadzone jest przetwarzanie odpadów, w zakresie spełniania wymagań określonych w przepisach ochrony środowiska.

Po analizie przedłożonego wniosku wraz z uzupełnieniami, organ uznał go za kompletny i decyzją nr DOŚ-RPŚ.7222.5.2022.MWr z dnia 18 maja 2023 r., na podstawie art. 192, w związku z art. 216 ustawy *Poś*, dokonał zmiany pozwolenia zintegrowanego udzielonego decyzją Wojewody Opolskiego nr ŚR.III-MJ-6610-1-29/05 z dnia 30 czerwca 2006 r. (ze zmianami).

Wprowadzone zmiany spowodowały obniżenie nominalnej mocy cieplnej instalacji spalania paliw z 516,1 MW_t do 203,9 MW_t, tj. o 312,2 MW_t.

Biorąc pod uwagę powyższe, organ zmienił treść sentencji decyzji odnoszącą się do łącznej nominalnej mocy cieplnej instalacji.

Organ zmienił punkt pozwolenia pn.: „Rodzaj i parametry instalacji istotne z punktu widzenia przeciwdziałania zanieczyszczeniom” uwzględniając zaprzestanie pracy kotłów K4 – K8 oraz włączenie do eksploatacji kotła parowego Ekol nr K11, a także zainstalowanie turbiny badawczej, przeciwpięrnej TG-2.

W związku ze zmianami w instalacji, organ w punkcie pozwolenia pn.: „Źródła powstawania oraz miejsca wprowadzania gazów i pyłów do powietrza, środki ograniczające emisję” usunął zapisy odnoszące się do źródeł emisji związanych z kotłami Pauker nr K4 – K8, które przeznaczone są do wyłączenia z eksploatacji. Na skutek ww. zmian nie będą eksploatowane kominy nr 6.1.E-2 i 6.1.E-3 odprowadzające spaliny z kotłów węglowych, jak również emitory o nr 6.1.E-10, 6.1.E-11 i 6.1.E-12 stanowiące odpowietrzenia zbiorników oleju opałowego służącego do rozruchu tych kotłów. W instalacji powstanie nowe źródło emisji w postaci kotła Ekol nr K11, który będzie stanowił jednostkę szczytowo-rezerwową, w związku z tym organ, w tabeli nr 2 scharakteryzował parametry techniczne nowego źródła

spalania paliw, tj. kotła parowego Ekol nr K11 o mocy nominalnej 82,8 MW_t. Źródło emisji związane z kotłem Rafako nr K10 nie uległo zmianie względem stanu obecnego.

W wyniku wprowadzonych zmian, na terenie Grupy Azoty ZAK S.A. w Kędzierzynie-Koźlu źródłem emisji zanieczyszczeń odprowadzanych do powietrza jest instalacja do spalania paliw o łącznej mocy cieplnej wprowadzonej w paliwie 203,9 MW_t, w skład której wchodzi następujące jednostki kotłowe:

- kocioł pyłowy Rafako numer K10 o mocy cieplnej wprowadzanej w paliwie 121,1 MW_t opalany węglem kamiennym, z którego spaliny odprowadzane są emitorem 6.1.E-4;
- kocioł parowy Ekol numer K11 o mocy cieplnej wprowadzanej w paliwie 82,8 MW_t opalany gazem ziemnym, z którego spaliny odprowadzane są emitorem 6.1.E-5.

Poza kotłami źródłem emisji zanieczyszczeń z instalacji są zbiorniki magazynowe oleju opałowego, sorbentów, odpadów oraz systemy odkurzania. Instalacja ta jest źródłem emisji zorganizowanej zanieczyszczeń do powietrza.

Z uwagi na powyższe, organ w pozwoleniu, w punkcie o nazwie „Wielkość dopuszczalnej emisji w warunkach normalnego funkcjonowania instalacji” usunął zapisy odnoszące się do wielkości emisji z kotłów pyłowych Pauker nr K4 – K8; wielkość emisji z kotła pyłowego Rafako nr K10 pozostawił bez zmian, a dla kotła parowego Ekol nr K11 określił warunki emisji:

- dla substancji objętych standardami emisyjnymi, tj. dla pyłu, dwutlenku siarki, tlenków azotu oraz tlenku węgla – na poziomie standardu określonego dla źródeł nowych, zgodnie z rozporządzeniem Ministra Klimatu z dnia 24 września 2020 r. w sprawie standardów emisyjnych dla niektórych rodzajów instalacji, źródeł spalania paliw oraz urządzeń spalania lub współspalania odpadów (Dz. U. z 2020 r., poz. 1860);
- dla substancji, dla których w konkluzjach BAT dla dużych obiektów energetycznego spalania zostały określone graniczne wielkości emisji – w odniesieniu do źródeł istniejących spalających gaz ziemny, tj. tlenków azotu oraz tlenku węgla.

Zgodnie z wymogami konkluzji BAT oraz art. 222 ust. 1 ustawy *Prawo ochrony środowiska*, w niniejszej decyzji określono wielkości graniczne emisji NO_x do powietrza ze spalania gazu ziemnego, tj. wartości średniorocznej na poziomie 60 mg/Nm³ oraz średniej dobowej lub średniej z okresu pobierania próbek na poziomie 85 mg/Nm³.

Dla emisji tlenku węgla, konkluzje BAT nie określają granicznej wielkości emisyjnej, a jedynie wskazują wskaźnikowo średni roczny poziom emisji CO mieszczący się w zakresie <5 - 15 mg/Nm³. Zakład we wniosku zaproponował wskaźnik poziomu emisji tlenku węgla na poziomie 15 mg/Nm³, co zostało usankcjonowane decyzją.

Prowadzący instalację przedstawił we wniosku ocenę dotrzymania standardów jakości powietrza na skutek emisji zanieczyszczeń ze wszystkich źródeł związanych z eksploatacją instalacji znajdujących się na terenie zakładu po uruchomieniu kotła K11, w postaci wyników obliczeń rozprzestrzeniania się zanieczyszczeń w powietrzu, które zostały przeprowadzone dla maksymalnych wielkości emisji gazów i pyłów wprowadzanych do powietrza, ze wszystkich źródeł emisji zlokalizowanych na terenie Grupy Azoty Zakładów Azotowych Kędzierzyn S.A.

Obliczenia rozprzestrzeniania się zanieczyszczeń w powietrzu przeprowadzono zgodnie z obowiązującą referencyjną metodyką modelowania poziomów substancji w powietrzu, określoną w rozporządzeniu Ministra Środowiska z dnia 26 stycznia 2010 r. w sprawie wartości odniesienia dla niektórych substancji w powietrzu (Dz. U. z 2010 r., Nr 16, poz. 87) przy użyciu programu komputerowego Operat FB firmy Proeko.

Obliczenia wykazały, że emisja substancji wprowadzanych do powietrza z instalacji znajdujących się na terenie zakładu nie spowoduje, poza granicami terenu, do którego prowadzący instalację posiada

tytuł prawny, przekroczeń standardów emisyjnych wynikających z rozporządzenia Ministra Klimatu z dnia 24 września 2020 r. w sprawie standardów emisyjnych dla niektórych rodzajów instalacji, źródeł spalania paliw oraz urządzeń spalania lub współspalania odpadów (Dz. U. z 2020 r., poz. 1860), granicznych wielkości emisyjnych określonych w konkluzjach BAT w odniesieniu do dużych obiektów energetycznego spalania, stężeń dopuszczalnych określonych w rozporządzeniu Ministra Środowiska z dnia 24 sierpnia 2012 r. w sprawie poziomów niektórych substancji w powietrzu (tj. Dz. U. z 2021 r., poz. 845), ani przekroczeń wartości odniesienia, określonych w rozporządzeniu Ministra Środowiska z dnia 26 stycznia 2010 r. w sprawie wartości odniesienia dla niektórych substancji w powietrzu (Dz. U. nr 16, poz. 87).

Z ww. obliczeń wynika również, że emisja zanieczyszczeń wprowadzanych do powietrza z instalacji znajdujących się na terenie zakładu nie będzie skutkowałą wystąpieniem transgranicznego oddziaływania na tereny państw sąsiadujących z Polską.

Z analizy wyników rocznej oceny jakości powietrza za rok 2022, sporządzonej przez Regionalny Wydział Monitoringu Środowiska w Opolu Głównego Inspektoratu Ochrony Środowiska wynika, że przedmiotowa instalacja, zlokalizowana jest na terenie, na którym nie stwierdzono przekroczeń standardów jakości powietrza, zatem organ uznał że art. 225 i 226 ustawy *Prawo ochrony środowiska* nie będą miały zastosowania.

W instalacji do spalania paliw wytwarzane są głównie odpady paleniskowe w postaci popiołów i żużli lub ich mieszanek. W związku z wyłączeniem z eksploatacji kotłów parowych Pauker nr K4 – K8 nie będą wytwarzane odpady o kodzie 10 01 80 – mieszanki popiołowo-żużłowe z mokrego odprowadzania odpadów paleniskowych, które powstawały wyłącznie w związku z pracą tych kotłów.

Zgodnie z informacjami ujętymi we wniosku o zmianę pozwolenia zintegrowanego, w związku z ograniczeniem wykorzystania węgla w instalacji, zmniejszy się ilość wytwarzanego odpadu o kodzie 17 05 04 – *gleba i ziemia, w tym kamienie inne niż wymienione w 17 05 03*.

W związku z powyższym, zgodnie z wnioskiem strony, wykreślono z pozwolenia zintegrowanego możliwość wytwarzania odpadu o kodzie 10 01 80, a także zmniejszono ilość odpadu o kodzie 17 05 04 możliwą do wytworzenia z 20 Mg/rok na 15 Mg/rok.

Organ, zgodnie z wnioskiem strony, wykreślił z pozwolenia zintegrowanego również odpady o kodach: 15 01 10* i 15 02 02*, bowiem nie są to odpady wytwarzane w związku z eksploatacją instalacji wymagającej pozwolenia zintegrowanego.

Wnioskujący określił, że nowa instalacja – kocioł Ekol nr K11 – nie będzie źródłem wytwarzania odpadów technologicznych. Kocioł ten będzie opalany gazem ziemnym, a spalanie gazu ziemnego nie powoduje powstawania odpadów paleniskowych oraz odpadów z oczyszczania spalin. Ewentualne odpady wytwarzane w wyniku utrzymania tej instalacji w sprawności będą wytwarzane przez podmioty świadczące usługi bieżącego lub okresowego utrzymania ruchu.

Z wniosku wynika, także że rodzaje i ilości odpadów wytwarzanych w istniejącej instalacji obejmującej kocioł Rafako nr K10 – nie ulegną zmianie. Nie zmieni się również ich charakterystyka, skład i właściwości.

Organ, zgodnie z wnioskiem strony, wykreślił z monitoringu odpadów sposób określania ilości wytwarzanych i kierowanych na składowisko mieszanek popiołowo-żużłowych o kodzie 10 01 80.

Organ uwzględnił także wniosek Spółki i pozostawił w pozwoleniu zintegrowanym zapisy dotyczące unieszkodliwiania odpadów o kodzie 10 01 80, w procesie D5. Należy jednak podkreślić, że zgodnie z art. 193 ust. 1 pkt 7 ustawy *Prawo ochrony środowiska*, pozwolenie wygasa w przypadku wstrzymania użytkowania składowiska na czas dłuższy niż rok.

Rozpatrując przedmiotowy wniosek, organ uznał go za zasadny i dokonał zmian również w części dotyczącej akustycznego oddziaływania zakładu w środowisku.

W związku z wyłączeniem z eksploatacji kotłów Pauker nr K4 – K8 organ, zgodnie z wnioskiem strony, dokonał zmian w punkcie dotyczącym hałasu i usunął źródła hałasu związane z pracą tych kotłów.

W związku z uruchomieniem nowej instalacji – kotła Ekol nr K11 – powstaną nowe źródła hałasu typu budynek, tj. budynek kotłowni szczytowo-rezerwowej oraz stacja redukcyjno-pomiarowa gazu, a także źródła wszechkierunkowe stanowiące układy wentylacyjno-klimatyzacyjne w ww. budynkach. Źródła hałasu związane z pracą kotła Rafako nr K10 nie ulegają zmianie w odniesieniu do warunków określonych w obowiązującym pozwoleniu zintegrowanym. Ponadto w budynku nr 211 Turbinowni zainstalowane zostanie dodatkowe źródło hałasu w postaci piątej turbiny badawczej przeciwprężnej TG-2. Źródło to nie spowodowało zmian w zakresie rozkładu czasu pracy Turbinowni jako źródła hałasu.

We wniosku stanowiącym podstawę do zmiany pozwolenia przedstawiono obliczenia rozprzestrzeniania się hałasu w środowisku pochodzącego od źródeł zakładu, z których wynikało, że oddziaływanie instalacji nie spowoduje przekroczenia dopuszczalnych poziomów hałasu na najbliższych terenach objętych ochroną akustyczną.

Organ, zgodnie z wnioskiem strony, w tabeli nr 7 pozwolenia, w punkcie pn. „Wielkości dopuszczalne poziomu hałasu emitowanego poza terenem, w odniesieniu do rodzajów terenów normowanych” dokonał zmian w zakresie aktualizacji klasyfikacji rodzajów terenów chronionych akustycznie na podstawie Uchwały nr XXXV/226/2017 Rady Gminy Bierawa z dnia 9 października 2017 r. w sprawie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego Gminy Bierawa dla sołectw Bierawa, Stare Koźle i Brzeźce (Dz. Urz. Woj. Opolskiego z 2017 r. poz. 2564.), Uchwały nr XIII/104/2019 Rady Gminy Bierawa z dnia 2 grudnia 2019 r. w sprawie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego wschodniego obszaru gminy Bierawa obejmującego sołectwa Grabówka, Korzonek, Ortowice, Stara Kuźnia, Kotlarnia i Goszyce (Dz. Urz. Woj. Opolskiego z 2019 r. poz. 3930) oraz Uchwały nr IX/98/2003 Rady Miasta Kędzierzyn-Koźle z dnia 22 maja 2003 r. w sprawie zmiany miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego miasta Kędzierzyn-Koźle (Dz. Urz. Woj. Opolskiego z 2003 r. poz. 1038) ze zmianami w Uchwale nr XXXII/387/08 Rady Miasta Kędzierzyn-Koźle z dnia 30.10.2008 r. (Dz. Urz. Woj. Opolskiego z 2008 r. poz. 2425).

Zakład objęty jest, wynikającym z przepisów rozporządzenia Ministra Klimatu i Środowiska z dnia 7 września 2021 r. w sprawie wymagań w zakresie prowadzenia pomiarów wielkości emisji (Dz.U. z 2021 r., poz. 1710 z późn. zm.), obowiązkiem prowadzenia pomiarów poziomu hałasu, które winien wykonywać z częstotliwością raz na dwa lata. W decyzji, zgodnie z wnioskiem strony, dokonano aktualizacji zapisów odnoszących się do terenów objętych ochroną przed hałasem (tabela nr 7) w obrębie, których pomiary te należy prowadzić. Wyniki pomiarów hałasu w środowisku prowadzący instalację przedstawia organowi ochrony środowiska oraz wojewódzkiemu inspektorowi ochrony środowiska zgodnie z art. 149 ustawy *Prawo ochrony środowiska*.

W związku z wyłączeniem z eksploatacji kotłów Pauker nr K4 – K8, w instalacji do spalania paliw Grupy Azoty Zakładów Azotowych Kędzierzyn S.A. znacząco obniży się zużycie węgla kamiennego. Węgłem (w postaci miału) opalany będzie jedynie kocioł K10, a nowy kocioł Ekol nr K11 opalany jest gazem ziemnym, wobec tego, zgodnie z wnioskiem Strony, w pozwoleniu w punkcie pn.: „Rodzaj i ilość wykorzystywanej energii, materiałów, surowców, paliw oraz ilość wykorzystywanej wody przez instalację”, organ dokonał stosownych zmian.

Organ dokonał również zmian w zakresie gospodarki wodno-ściekowej, wynikających z faktu wyłączenia z eksploatacji pięciu kotłów parowych Pauker nr K4 – K8 oraz uwzględnienia w pozwoleniu nowej części instalacji w postaci jednego kotła parowego Ekol nr K11. Ponadto wniosek obejmował zmianę w zapisach dotyczących monitoringu gospodarki ściekowej dotyczącą zaktualizowania metodyki badań chlorków w ściekach poprzez uwzględnienie najnowszego wydania metody.

Zmniejszeniu uległa planowana do wykorzystania ilość wody zdemineralizowanej oraz wody przemysłowej, natomiast Zakład zrezygnował zupełnie z wykorzystania wody filtrowanej.

Ponadto zaktualizowano zapisy pozwolenia określające ilość, stan i skład ścieków powstających w wyniku eksploatacji instalacji poprzez dodanie informacji o powstających odsolinach i odmulinach z obiegu wodno-parowego i odwodnienia, spustach i kondensatach z urządzeń instalacji kotła K11, jak również skroplinach ze spalin z kotła K11. Zgodnie z wnioskiem Zakładu, określono na nowo strumienie ścieków powstających w wyniku funkcjonowania instalacji.

Dodatkowo na wniosek Strony zwiększono ilość powstających wód nadosadowych, ze względu na rosnący wpływ wód opadowych oraz infiltracyjnych. Ilość wód nadosadowych mierzona jest wspólnie z wodami opadowymi, które ze względu na znaczącą powierzchnię składowiska popiołów i żużli stanowią istotny i zmienny czynnik powodujący wzrost ilości odprowadzanych ścieków.

W związku z wyłączeniem z eksploatacji kotłów parowych Pauker nr K4 – K8 oraz włączeniem do eksploatacji kotła parowego Ekol nr K11, zmianie uległy również zapisy dotyczące monitoringu ilości wykorzystywanej wody na potrzeby instalacji spalania paliw oraz ilości powstających ścieków. Zweryfikowano miejsca, w których Zakład ma obowiązek prowadzenia pomiarów oraz rodzaje wykorzystywanych urządzeń pomiarowych, jak również sposób określania ilości powstających skroplin ze spalin kotła K11.

Organ, zgodnie z wnioskiem Strony, zmienił pozwolenie w punkcie pn.: „Maksymalny dopuszczalny czas utrzymywania się uzasadnionych technologicznie warunków odbiegających od normalnych, warunki określające moment zakończenia rozruchu i moment rozpoczęcia wyłączenia instalacji oraz warunki wprowadzania do środowiska substancji i energii w takich przypadkach, środki zapewniające zminimalizowanie okresów rozruchu i wyłączenia, oraz środki zapewniające uruchomienie wszystkich urządzeń ograniczających emisję tak szybko jak to możliwe pod względem technicznym”, dostosowując jego nazwę do aktualnego brzmienia, wynikającego z przepisów art. 188 ust. 2 pkt 3 ustawy *Prawo ochrony środowiska* oraz zmieniając jego treść poprzez usunięcie zapisów dotyczących warunków pracy odbiegających od normalnych dla kotłów parowych Pauker nr K4 – K8 i określenie warunków pracy odbiegających od normalnych dla kotła Ekol nr K11. Parametry pracy instalacji kotła Rafako nr K10 w warunkach odbiegających od normalnych nie uległy zmianie.

Wniosek zawierał również ocenę, że nowa instalacja spełnia wymagania wynikające z art. 143 ustawy *Prawo ochrony środowiska*, tj. zastosowana technologia, uwzględnia i wykorzystuje w szczególności procesy i metody porównywalne z tymi, które zostały skutecznie zastosowane w skali przemysłowej; postęp naukowo-techniczny; stosowanie substancji o małym potencjale zagrożeń; efektywne wytwarzanie oraz wykorzystanie energii; zapewnienie racjonalnego zużycia wody i innych surowców, materiałów i paliw; stosowanie technologii małodopadowych oraz możliwość odzysku powstających odpadów, tym samym przyczynia się do ograniczenia zasięgu oraz wielkości emisji.

W przedłożonym organowi wniosku wykazano, że instalacja energetycznego spalania (nowy kocioł parowy Ekol nr K11) spełnia wymagania najlepszych dostępnych technik wynikające z art. 204 ust. 1 ustawy *Poś*, tj. wymagania zawarte w dokumentach referencyjnych, a w szczególności w Decyzji Wykonawczej Komisji (UE) 2017/1442 z dnia 31 lipca 2017 r. *ustanawiającej konkluzje dotyczące najlepszych dostępnych technik (BAT) w odniesieniu do dużych obiektów energetycznego spalania, zgodnie z dyrektywą Parlamentu Europejskiego i Rady 2010/75/UE*.

Po weryfikacji informacji przedstawionych we wniosku, organ uznał, że instalacja spełnia wymagania najlepszych dostępnych technik.

Mając na uwadze powyższe, w decyzji szczegółowo scharakteryzowano stosowane w trakcie eksploatacji kotła Ekol nr K11 działania i środki techniczne mające na celu zapobieganie lub ograniczenie emisji, w celu osiągnięcia wysokiego poziomu ochrony środowiska jako całości i ograniczeniu oddziaływań transgranicznych. Organ zgodnie z wnioskiem Strony, odpowiednio zmienił treść punktu pn.: „Wymagane działania, w tym środki techniczne mające na celu ograniczenie emisji, w szczególności sposoby osiągania wysokiego poziomu ochrony środowiska jako całości oraz sposoby ograniczania

oddziaływań trans granicznych”, ustalając warunki eksploatacji nowego kotła Ekol nr K11, spełniające wymagania konkluzji BAT dotyczących najlepszych dostępnych technik (BAT) w odniesieniu do *dużych obiektów energetycznego spalania*.

Mając na uwadze obowiązek zawarty w art. 211 ust. 5 ustawy *Prawo ochrony środowiska*, oraz dane zawarte we wniosku o zmianę pozwolenia zintegrowanego, organ w pozwoleniu w punkcie pn: „Zakres i sposób monitorowania procesów technologicznych, w tym pomiaru i ewidencjonowania wielkości emisji”, określił obowiązki dla prowadzącego instalację w odniesieniu do nowego kotła gazowego K11:

W decyzji, określono stanowisko pomiarowe na emitorze 6.1.E-5, należącym do kotła K11, a także obowiązek monitorowania emisji substancji do powietrza, zgodnie z wymaganą częstotliwością oraz normami określonymi w konkluzjach BAT 4. Zobowiązano zakład do ciągłego pomiaru emisji tlenków azotu (NO_x), w przeliczeniu na dwutlenek azotu oraz tlenku węgla, a także do prowadzenia pomiarów okresowych dla pyłu ogółem i dwutlenku siarki, z częstotliwością raz w roku w okresie pracy źródła.

W pozwoleniu rozszerzono obowiązek monitorowania jakości stosowanego paliwa, zobowiązując Spółkę do prowadzenia regularnych badań jakości stosowanego gazu ziemnego, zgodnie z obowiązkiem wynikającym z konkluzji BAT 9.

W ramach kontroli gazu ziemnego określane będą następujące parametry: wartość opałowa, liczba Wobbego oraz zawartość: CH₄, C₂H₆, C₃, C₄₊, CO₂ i N₂.

Ustalając ww. obowiązki wzięto jednocześnie pod uwagę, że wymogi dotyczące monitorowania wielkości emisji wynikają również z mocy prawa, tj. przepisów rozporządzenia Ministra Środowiska z dnia 7 września 2021 r. *w sprawie wymagań w zakresie prowadzenia pomiarów wielkości emisji* (Dz. U. z 2021 r., poz. 1710 z późn. zm.).

Pomimo, iż postępowanie w przedmiocie zmiany pozwolenia zintegrowanego nie było pierwszym po uzyskaniu decyzji, o której mowa w art. 29 ustawy z dnia 11 lipca 2014 r. *o zmianie ustawy – Prawo ochrony środowiska oraz niektórych innych ustaw* (Dz. U. z 2014 r., poz. 1101), to obejmuje informacje, o których mowa w art. 208 ust. 2 punkt 4 litera a ustawy *Prawo ochrony środowiska*, tj. informacje o stanie zanieczyszczenia gleby, ziemi i wód gruntowych, bowiem obowiązki monitorowania zanieczyszczenia gleby i ziemi na zawartość substancji powodujących ryzyko zanieczyszczenia oraz monitorowania tych substancji w wodach gruntowych, określone w pozwoleniu zintegrowanym, nie uwzględniają wymogów aktualnie obowiązującego prawa, tj. rozporządzenia Ministra Środowiska z dnia 1 września 2016 r. *w sprawie sposobu prowadzenia oceny zanieczyszczenia powierzchni ziemi* (Dz. U. z 2016 r., poz. 1395), stąd też zaistniała potrzeba dostosowania treści pozwolenia do aktualnie obowiązujących przepisów.

Z uwagi na powyższe, w punkcie pn.: „Sposób prowadzenia systematycznej oceny ryzyka zanieczyszczenia gleby, ziemi i wód gruntowych substancjami powodującymi ryzyko, które mogą znajdować się na terenie zakładu w związku z eksploatacją instalacji” określono sposób i częstotliwość wykonywania badań zanieczyszczenia gleby i ziemi substancjami powodującymi ryzyko oraz sposób i częstotliwość wykonywania pomiarów zawartości tych substancji w wodach gruntowych. Zakres tych badań odnosi się do ustaleń Raportu początkowego przedłożonego Marszałkowi Województwa Opolskiego w 2015 r. W celu dostosowania badań do wymagań rozporządzenia Ministra Środowiska z dnia 1 września 2016 r. *w sprawie sposobu prowadzenia oceny zanieczyszczenia powierzchni ziemi* (Dz.U. z 2016 r., poz. 1395), rozszerzono pozwolenie o obowiązek prowadzenia badań zanieczyszczenia gleby i ziemi substancjami powodującymi ryzyko, z częstotliwością raz na 10 lat, w sposób zgodny z aktualnie obowiązującymi przepisami prawa. Pierwsze badania należy wykonać do 31 marca 2025 r.

Z wyjaśnień Zakładu wynika, że obecnie określenie szczegółowego sposobu prowadzenia badań gleby i ziemi, a w szczególności ustalenie sekcji oraz ich lokalizacji, wiąże się z nieracjonalnie wysokim

kosztem badań oraz z wykonaniem procedury przetargowej w celu wybrania wykonawcy badań. Zatem działania te zostaną podjęte przy pierwszych badaniach, które będą przeprowadzone w terminie do dnia do 31 marca 2025 r. Wówczas Spółka wystąpi o zmianę pozwolenia zintegrowanego w ww. zakresie.

W związku z usunięciem z treści pozwolenia kotłów parowych Pauker nr K4 – K8, organ wykreślił z pozwolenia także punkty odnoszące się do warunków ich eksploatacji.

Biorąc pod uwagę przepisy art. 186 ust. 1 pkt 8-10 ustawy *Prawo ochrony środowiska* organ stwierdził, że nie zaszła żadna z wymienionych przesłanek do odmowy wydania przedmiotowej decyzji, bowiem prowadzący instalację nie został skazany prawomocnym wyrokiem sądu za przestępstwa przeciwko środowisku (dołączono zaświadczenia o niekaralności), nie orzeczono wobec niego administracyjnej kary pieniężnej za przestępstwa przeciwko środowisku (dołączono oświadczenia), ani nie został skazany prawomocnym wyrokiem sądu za przestępstwa wskazane w art. 163, art. 164 lub art. 168 ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. *Kodeks karny* (Dz. U. z 2022 r., poz. 1138 z późn. zm.).

Z uwagi na fakt, iż pozwolenie zintegrowane, było wielokrotnie zmieniane to Grupa Azoty Zakłady Azotowe Kędzierzyn S.A. w Kędzierzynie-Koźlu korzystając z przepisu art. 217 ust. 1 ustawy *Prawo ochrony środowiska* wnioskiem nr WE/42/23 z 16 stycznia 2023 r. (data wpływu do UMWO – 18 stycznia 2023 r.) zwróciła się o ujednoczenie tekstu pozwolenia zintegrowanego udzielonego decyzją Wojewody Opolskiego nr ŚR.III-MJ-6610-1-29/05 z 30 czerwca 2006 r. (ze zmianami).

Zatem biorąc pod uwagę przepis art. 217 ustawy *Prawo ochrony środowiska* organ w niniejszej decyzji udzielił nowego pozwolenia zintegrowanego w celu ujednoczenia tekstu obowiązującego pozwolenia, z uwzględnieniem wszystkich zmian wprowadzonych do pozwolenia zintegrowanego udzielonego decyzją Wojewody Opolskiego nr ŚR.III-MJ-6610-1-29/05 z 30 czerwca 2006 r. zmienioną w decyzjach Marszałka Województwa Opolskiego: nr DOŚ.III.MWo-7636-46/08 z 31 grudnia 2008 r., nr DOŚ.AKu.7636-39/10 z 11 czerwca 2010 r., nr DOŚ.7222.36.2013.MJ z 31 stycznia 2014 r., nr DOŚ.7222.39.2014.JZ z 27 listopada 2014 r., nr DOŚ.7222.84.2014.BG z 17 marca 2015 r., nr DOŚ.7222.65.2015.MJ z 29 grudnia 2015 r., nr DOŚ-III.7222.21.2016.BG z 28 lutego 2017 r., nr DOŚ-III.7222.69.2017.JW z 15 grudnia 2017 r., nr DOŚ-III.7222.21.2019.MWr z 15 października 2020 r., DOŚ-RPŚ.7222.5.2022.MWr z 18 maja 2023 r., sprostowanymi postanowieniami nr DOŚ-III.7222.21.2016.BG z 8 marca 2017 r. i nr DOŚ-III.7222.12.2021.MWr z 12 marca 2021 r..

Przedmiotem niniejszej decyzji są dwie instalacje: instalacja do spalania paliw o mocy 203,9 MW_t oraz instalacja do składowania odpadów innych niż niebezpieczne – mieszanek popiołowo-żuźlowych o zdolności przyjmowania odpadów 273,6 Mg/dobę i pojemności 9,5 mln Mg, przy rzędnej 216 m n.p.m., powiązana z ww. instalacją do spalania paliw, zlokalizowane na terenie Grupy Azoty Zakłady Azotowe Kędzierzyn S.A. przy ul. Mostowej 30A w Kędzierzynie-Koźlu.

W pozwoleniu zintegrowanym określono rodzaj i parametry instalacji istotne z punktu widzenia przeciwdziałania zanieczyszczeniom dla poszczególnych instalacji objętych pozwoleniem, jak również określono dla poszczególnych instalacji warunki wprowadzania do środowiska substancji i energii w czasie normalnego funkcjonowania instalacji, tj. warunki wprowadzania gazów i pyłów do powietrza, wytwarzania odpadów oraz emisji hałasu do środowiska.

Termin obowiązywania pozwolenia ustalono, zgodnie z brzmieniem art. 188 ust. 1 ustawy *Prawo ochrony środowiska* na czas nieoznaczony.

Zgodnie z treścią art. 214 ustawy *Prawo ochrony środowiska*, przed dokonaniem zmian w instalacjach objętych pozwoleniem zintegrowanym, polegających na zmianie sposobu funkcjonowania instalacji lub jej rozbudowie, która może mieć wpływ na środowisko, prowadzący instalację jest obowiązany poinformować o planowanych zmianach Marszałka Województwa Opolskiego lub złożyć wniosek o zmianę pozwolenia zintegrowanego.

Zgodnie z brzmieniem art. 216 ustawy *Prawo ochrony środowiska*, analiza niniejszego pozwolenia będzie wykonywana z częstotliwością raz na 5 lat lub jeżeli oddziaływanie instalacji na środowisko zmieni się w stopniu wskazującym na konieczność zmiany pozwolenia w części dotyczącej określonych w nim warunków lub wielkości emisji z danej instalacji, lub jeżeli nastąpi zmiana w najlepszych dostępnych technikach, pozwalająca na znaczne zmniejszenie wielkości emisji bez powodowania nadmiernych kosztów, lub wynika to z potrzeby dostosowania eksploatacji instalacji do zmian przepisów o ochronie środowiska.

Mając na uwadze dyspozycję zawartą w art. 217 ust. 2 *Prawo ochrony środowiska*, organ w punkcie II niniejszej decyzji stwierdził wygaśnięcie dotychczasowego pozwolenia zintegrowanego udzielonego Grupie Azoty Zakłady Azotowe Kędzierzyn S. A. w Kędzierzynie-Koźlu decyzją Wojewody Opolskiego nr ŚR.III-MJ-6610-1-29/05 z 30 czerwca 2006 r., ze zmianami w decyzjach Marszałka Województwa Opolskiego: nr DOŚ.III.MWo-7636-46/08 z 31 grudnia 2008 r., nr DOŚ.AKu.7636-39/10 z 11 czerwca 2010 r., nr DOŚ.7222.36.2013.MJ z 31 stycznia 2014 r., nr DOŚ.7222.39.2014.JZ z 27 listopada 2014 r., nr DOŚ.7222.84.2014.BG z 17 marca 2015 r., nr DOŚ.7222.65.2015.MJ z 29 grudnia 2015 r., nr DOŚ-III.7222.21.2016.BG z 28 lutego 2017 r., nr DOŚ-III.7222.69.2017.JW z 15 grudnia 2017 r., nr DOŚ-III.7222.21.2019.MWr z 15 października 2020 r., DOŚ-RPŚ.7222.5.2022.MWr z dnia 18 maja 2023 r., sprostowanymi postanowieniami nr DOŚ-III.7222.21.2016.BG z 8 marca 2017 r. i nr DOŚ-III.7222.12.2021.MWr z 12 marca 2021 r.

Za wydanie niniejszej decyzji uiszczono opłatę skarbową zgodnie z pozycją I punktem 53 załącznika do ustawy z dnia 16 listopada 2006 r. o *opłacie skarbowej* (Dz. U. z 2022 r. poz. 2142 z późn. zm.) w wysokości 10 zł. Wpłaty dokonano na konto Urzędu Miasta Opola, Bank Millennium nr 03 1160 2202 0000 0002 1515 3249 w dniu 1 lutego 2023 r.

Biorąc pod uwagę powyższe orzeczono jak w sentencji.

Od niniejszej decyzji służy odwołanie do Ministra Klimatu i Środowiska, za pośrednictwem Marszałka Województwa Opolskiego, w terminie 14 dni od dnia jej doręczenia.

Zgodnie z art. 127a ustawy *Kodeks postępowania administracyjnego* w trakcie biegu terminu do wniesienia odwołania strona może zrzec się prawa do wniesienia odwołania wobec Marszałka Województwa Opolskiego, który wydał niniejszą decyzję. Z dniem doręczenia organowi administracji oświadczenia o zrzeczeniu się prawa do odwołania przez ostatnią ze stron postępowania, decyzja staje się ostateczna i prawomocna.

z upoważnienia
Marszałka Województwa Opolskiego
Dyrektor Departamentu Ochrony Środowiska

Manfred Grabelus

Otrzymuje:

/za zwrotnym potwierdzeniem odbioru/

1. Grupa Azoty Zakłady Azotowe Kędzierzyn S.A.
w Kędzierzynie-Koźlu
ul. Mostowa 30A
47-220 Kędzierzyn-Koźle